

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Arató Gergely, Gelencsér Attila,***
dr. Tiba István, dr. Varga László

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	20437
Megemlékezés a Semmelweis-napról	20437
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Kocsis-Cake Olivio</i> (Párbeszéd)	20438
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	20440
Demeter Márta (LMP)	20441
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	20443
Arató Gergely (DK).....	20445
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	20447
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	20449
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	20450
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	20452
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	20454
Dr. Simicskó István (Köszöntő).....	20456
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	20458
Halász János (Fidesz)	20460
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	20462
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Dr. Varga László jegyző	20463
Döntés az ülés napirendjének módosításáról	20464
Az ülés napirendjének elfogadása	20465
Egyes vagyongazdálkodást és a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokat érintő törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20466
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	20466
Dr. Varga-Damm Andrea (független).....	20467
Volner János (független).....	20468
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkárának előterjesztői válasza	20468
A földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20469
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	20469
Magyar Zoltán , a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	20470
Dr. Varga-Damm Andrea (független).....	20472
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	20473
Egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20475
Felszólalók:	
Héjj Dávid Ádám , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	20475
Dr. Varga-Damm Andrea (független).....	20477
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	20478
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20480
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	20481
A bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított perről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20482
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	20482
Dr. Varga-Damm Andrea (független).....	20484
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	20485

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	20487
A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20488
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	20488
Dr. Varga-Damm Andrea (független).....	20490
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	20491
Dr. Szakács László (MSZP)	20492
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	20494
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20497
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	20499
Egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20500
Felszólalók:	
Héjj David Ádám , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	20500
Dr. Varga-Damm Andrea (független).....	20502
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	20503
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20504
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	20505
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20508
Héjj David Ádám (Fidesz).....	20509
Dr. Mosóczi László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20509
A Színház- és Filmművészeti Egyetemért Alapítványról, a Színház- és Filmművészeti Egyetemért Alapítvány és a Színház- és Filmművészeti Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentésekről és az összegző módosító javaslatról szóló vita.....	20513
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	20513
Arató Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	20514
Dr. Varga-Damm Andrea (független).....	20517
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	20518
Arató Gergely (DK).....	20520
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	20523
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20524
Bódis József innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20526
A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról, valamint az egyes felsőoktatási intézmények fenntartóváltásához kapcsolódó törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20529
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	20529
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20530
Bódis József innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20531
Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvénynek az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló irányelv átültetésének kötelezettségével összefüggő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20532
Felszólalók:	
Héjj David Ádám , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	20532
Balczó Zoltán (Jobbik).....	20533
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	20534
A Bérgarancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája	20536
Felszólalók:	
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	20537
Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza.....	20538

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20539
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	20539
Kósa Lajos (Fidesz)	20540
Dr. Boros Anita innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	20541
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20541
Kósa Lajos (Fidesz)	20542
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20543
Egyes egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalának betiltásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20543
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	20544
Dr. Boros Anita innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	20544
Schmuck Erzsébet , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője.....	20547
Schmuck Erzsébet (LMP)	20549
Nunkovics Tibor (Jobbik)	20551
Dr. Boros Anita innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20552
A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20552
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	20553
Dr. Szabó Tünde , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	20553
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	20555
A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20556
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	20556
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	20557
Nunkovics Tibor (Jobbik)	20559
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	20560
Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény és az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája	20561
Felszólalók:	
Dr. Kaderják Péter információs és technológiai minisztériumi államtitkár	20561
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20562
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20564
Napirend utáni felszólalások:	
Ágh Péter (Fidesz)	20565
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20567
Az ülésnap bezárása	20570

Az ülésen jelen volt:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrár-minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. SZABÓ TÜNDE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, BÓDIS JÓZSEF államtitkár, DR. BOROS ANITA államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés nyári 3. rendkívüli ülésének
1. ülésnapja
2020. július 1-jén, szerdán
(11.01 óra - Elnök: Jakab István)
Jegyzők: Gelencsér Attila és dr. Varga László)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés nyári 3. rendkívüli ülésének 1. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Varga László jegyző urak lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy a kormány az Országgyűlésről szóló törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés rendkívüli ülésszakának összehívását kezdeményezte a 2020. június 29-e és július 3-a közötti időre. A levelet és annak mellékletét a honlapon megismerhetik a képviselők és az érdeklődők is.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon, július elsején ünnepeljük **Semmelweis** Ignác magyar orvostudós születésének **napját**, akit az egész világ a gyermekágyi láz kórokozójának felfedezőjeként tisztel. Ő ismerte fel elsőként a kórházi fertőzések eredetének okát, és élete végéig kitartóan küzdött a kórházi higiénia és a fertőtlenítő eljárások általános alkalmazásáért. A 2003. évi LXXXIV. számú egészségügyi törvényünk 15/B. §-a szerint július 1-je a Semmelweis-nap, amely az egészségügyi dolgozók számára egyben munkaszüneti nap is.

2013-ban az UNESCO Nemzetközi Tanácsadó Bizottsága „A világ emlékezete” program részének nyilvánította Semmelweis Ignác gyermekágyi lázzal kapcsolatos felfedezéseit és a felfedezéssel kapcsolatban publikált dokumentumokat.

2018-at, a világhírű tudós születésének kétszázadik évfordulóját a kormány Semmelweis Ignác-emlékévnek nyilvánította. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának egészségügyi államtitkársága által abban az évben bevezetett „Moss kezet!” kampány a kézmosás fontosságára hívta fel a figyelmet. Akkor még nem gondoltuk, hogy két évvel később, a koronavírus-járvány idején milyen nagy jelentősége lesz ennek a mozgalomnak a mindennapi életünk során. A járvány megfékezése, illetve terjedésének lassítása érdekében tett állami és egyéni védőintézkedések alapelve a kézmosás fontosságának hangsúlyozása, a kézfertőtlenítés lehetőségének biztosítása, lehetőleg minél több helyen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hónapok fejleményei fokozottan ráirányították valamennyiünk figyelmét az egészségügyi ágazatban dolgozók munkájára, élet- és munkakörülményeire. Láthattuk, ahogy az egészségügyi és a szociális területen dolgozók erón felül teljesítve küzdöttek a járvány ellen, vették ki részüket a betegellátásból és a gyógyításból úgy, hogy közben a saját egészségüket is veszélyeztetve vállalták a szokatlan megterhelést, gyakran vállalva a családjuktól való kényszerű távolmaradást is.

Az elmúlt hónapokban ismét bebizonyosodott, hogy az egészségügy területén dolgozóknál az emberi tisztesség és a hivatástudat legalább annyira nélkülözhetetlen, mint a szakmai ismeretek birtoklása, hiszen a gyógyító- és ápolómunka középpontjában az ember áll. Képviselőtársaim nevében ismételtelen megköszönöm áldozatos munkájukat. (Taps.)

Tisztelt Országgyűlés! Most **napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy így Semmelweis-napon a Párbeszéd nevében én is köszönetet mondjak az egészségügyi dolgozóknak, nyilván legfőképpen a járvány elleni munkájuk kapcsán. Muszáj vagyok viszont reagálni a hétfői napon elhangzott miniszterelnöki, államtitkári kijelentésekre, nehogy így a szünet előtt úgy menjünk el pihenni, hogy ezek ragadjanak meg a fejekben.

Őnök imádják felhozni a mentőápolós videót, és rendszeresen bocsánatkérésre szólítják fel az ellenzék. Gondolom, ma is be van készítve ez a lemez. Egyébként ez a bocsánatkérés esetünkben meg is történt.

De önök mikor kérnek bocsánatot az elmúlt tíz évben állított álhírekért, amelyekről bebizonyosodott, hogy nem igazak? Csak a legutóbbi önkormányzati kampányban az önök legfontosabb állítása az volt, hogy ha az ellenzék nyeri a különböző településeken az önkormányzati választást, akkor oda menekülteket, migránsokat fognak betelepíteni. Bebizonyosodott, hogy ez nem igaz. Ezzel az ordas hazugsággal kapcsolatban önök mikor kérnek elnézést, mikor kérnek bocsánatot? A maguk 2018-as kampánya is erre az állírra épült, ezzel kapcsolatban sem hallottam semmilyen bocsánatkérést. Ezzel vezették félre, ezzel tévesztették meg a választókat.

Őnök azt az alávaló hazugságot is szajkózzák, hogy az ellenzéki pártok nem segítettek, csak ártottak a járványban. Felhívnám a figyelmüket, hogy a párbeszédes I. kerületi polgármester egyedülálló módon bevezette például a válságkezelő alapjövendelmet, ami tényleges segítséget jelent a munkájukat elvesztetteknek; ellentétben önökkel, mi segítettünk nekik.

A Párbeszéd politikusai a fizetésük egy részét ajánlották fel a rászorulóknak megsegítésére. Ebből - többek között ebből is - 43 intézménybe, 60 településre juttattunk el csomagokat, amelyekben tisztítószerek, maszkok, élelmiszerek voltak. A párt politikusai önkéntes munkát végeztek. Én is több kerületben, számos vidéki településen végeztem önkéntes munkát, vásároltam be idős honfitársainknak, és kézbesítettem maszkokat. Én kíváncsi vagyok, hogy azok az államtitkárok, akik ezt a hazugságot szajkózzák, hány óra önkéntes munkát végeztek a járványban.

Hallottuk tegnap a miniszterelnök urat (*Dr. Rétvári Bence: Tegnap?!), hogy mekkmesterkedéssel vádolta a fővárost. Azért elég nehéz önöktől ezt a vádat*

hallgatni. Ha már ott a közelben járunk és mekkmesterkedésről beszélünk, akkor mi a helyzet a Várkert Bazárral, amit önök háromszor adtak át? Háromszor adták át, annyira elfuserálták azt a beruházást.

És ha mekkmesterkedés, akkor folytathatjuk a sort: mi a helyzet például a Biodómmal, amit önök 16 milliárdról indítottak; amikor Karácsony Gergely átvette a fővárost, akkor már 50 milliárdnál tartottak a költségek. Na, ez az igazi mekkmesterkedés!

A Lánchíd kapcsán láthattuk a miniszterelnököt, hogy lóbálta a 180 milliárdos papírt. (*Felmutat egy papírlapot.*) Persze, arról nem beszélt, hogy önök a Lánchíd felújítási költségének a többszörösét vonják el a fővárostól. Arról nem beszélnek, hogy 210 milliárd forint elkötelezettsége van a fővárosnak. Mondják meg önök, melyik budapesti fejlesztést ne hajtsuk végre: nem akarják a 3-as metró felújítani?

A 110 milliárdos hitelről sem beszélt a miniszterelnök, és arról sem beszél, hogy több tíz milliárdos elvonás van. Csak tegnap 5 milliárd került a fővárostól elvonásra. Ha már nyílt levél, csak ez nagyon friss, ma reggel kaptam és olvastam (*Felmutat egy papírlapot.*), akkor érdemes lenne inkább ezt a nyílt levelet lobogtatni a miniszterelnök úrnak, vagy legalábbis Palkovics miniszter úrnak, a Színház- és Filmművészeti Egyetem rendkívül sok színésze, neves színésze írta alá: tiltakoznak az ellen az átalakítás ellen, amire önök készülnek. Érdemes lenne ezt lobogtatni, ha már lobogtatni akarnak.

(11.10)

De a legnagyobb hazugság nem is az ellenzék minősítő állításai, mi bírjuk, leperog, hanem az, amit az embereknek ígérnek. Ezek a legnagyobb hazugságok. Miniszterelnök úr április 27-én azt ígérte nekem, hogy higgyem el, mindenkinek lesz munkája három hónap múlva. Még 27 napja van, hogy ezt teljesítse. Huszonhét napja van arra, hogy annak a 130 ezer embernek, aki azóta elvesztette az állását, szerezzen állást. Nem állnak túl jól.

Az állami cégek munkahelyeivel sem tudjuk, hogy mi a helyzet. Miniszterelnök úr megígérte, Gulyás miniszter úr azonban már azt mondta, hogy ilyen nem is lesz. Az már csak hab a tortán, hogy önök azt állítják, hogy többet költ a kormány egészségügyre és szociális kiadásokra az előző kormányoknál. Ha tényleg többet költenének, akkor a szociális ágazatban dolgozók miért nem kapják meg az 500 ezer forintos bérkiegészítést? Vadászati kiállításra, propagandára, látványberuházásra van pénz, erre nincs? (*Dr. Rétvári Bence: Kimaradt a stadion! Feketepontot kapsz!*) Kilencvenháromezer embernek 46 milliárdra nincs pénz, 30 milliárd ilyen felesleges költségekre van?

ELNÖK: Képviselő úr, köszönöm szépen, az időkerete lejárt!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): (*Az elnökkel párhuzamosan beszélve fejezi be hozzászólását:*)

Azt javasoljuk a kormánynak, hogy a válságban veszélybe került embereken segítsenek, és ne az ellenzék vádolják hazugságokkal. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, az időkerete lejárt, sajnálom! Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Én is azzal kezdeném, hogy július 1-je van, Semmelweis-nap, illetve általában a közszolgálatban dolgozók napja, és szeretném megköszönni az áldozatvállalásukat, a munkájukat mindazoknak, akik ezekben a szektorokban dolgoznak és a köz szolgálatát választották nem munkaként, hanem valódi hivatásként. Nélkülük az elmúlt 30 év sikereit nem tudtuk volna elérni, és az elmúlt hónapokban sem tudtuk volna a koronavírus-járvány első hullámát nemzetközi összehasonlításban is olyan sikeresen kezelni, ahogy végül Magyarország kezelte. Ezért ők minden tiszteletet és nagyrabecsülést megérdemelnek.

Őn is ezzel kezdte, tehát adott esetben azt is rögzíthetnénk, hogy ez ügyben egyetértünk, de a helyzet az, hogy az ön párttársa, Karácsony Gergely főpolgármester úr ezt az alkalmat is, meg a korábbi hetek alkalmait is arra használta, hogy pártpolitikai alapon támadja a kormányt, és a Budapest sarcolásával összefüggő politikai téziseit azzal is meg kívánta koronázni, hogy graffitiket festettek, amiben az ön frakció-társai is részt vettek, Budapest főváros útjaira.

Tehát az a helyzet, és ez megint csak egy tény, hogy önöktől, a Párbeszéd-től a magyar emberek és a közszolgálatban dolgozók a politikai hisztériájuk miatti túlmunkát kapták. Ugyanis az önkormányzati szektorban dolgozóknak túlóra elrendelésével kellett az önök által Budapest főváros útjaira felfestett graffitiket eltüntetni. Az önök politikai hisztériázásáért és politikai hisztériakeltéséért a magyar embereknek és a magyar közszolgálatban dolgozóknak kellett vállalni a felelősséget egyrészt, másrészt eltakarítani és rendet rakni maguk után. Tehát azt gondolom, hogy ha már ilyen helyzetekkel találkozunk az elmúlt napokban, és ez csak egy példa az elmúlt hónapok terméséből, akkor igazából az, amit ön a közigazgatásban és a közszolgálatban dolgozók méltatása érdekében elmondott, egész egyszerűen hiteltelen. Ugyanilyen hiteltelen Karácsony Gergely főpolgármester pozíciója is.

Nekem az a vicc jut eszembe, hogy a matektanár megkérdezi a diákot, hogy ha édesapád 40 éves és édesanyád 35 éves, akkor hány évesek ők ketten együtt. A diák elgondolkodik, és azt mondja, hogy 70. Amikor a matektanár elkezd értetlenkedni: hogyhogy 70, akkor az a válasz a diáktól erre, hogy anya mindig le szokott tagadni öt évet. Na, ugyanez az érzésem van Karácsony Gergely főpolgármester úr kapcsán is. Ő állandóan (*Arató Gergely: Elnök úr, utasítsa rendre! Micsoda szexista duma!* - Dr. Vadai Ágnes: *Mi ez a*

megértés? - Az elnök megkocogtatja a csengőt.), állandóan letagadja az önkormányzati szektor kormányzati segítségét. Tehát ő egész egyszerűen letagadja a tényeket, és valami olyat állít, ami nem fedi a valóságot.

Ugyanis, ha megnézi a költségvetési törvényt, és itt nem politikai, ideológiai csatározásról van szó, hanem számszaki kérdésekről, nézze meg a költségvetést, erről fog most a parlament szavazni, 16 százalékkal több van az önkormányzati támogatási soron, mint amennyi az idejében volt. Jövőre 16 százalékkal többet kapnak az önkormányzatok. A kormány ezen keresztül is szeretné elismerését kifejezni az önkormányzatokban dolgozók iránt és azon önkormányzatok iránt, akik kivették a részüket a nemzeti összefogásból, és kivették a részüket a koronavírus elleni védekezésből. Sokan voltak ilyenek. Összefogtak a magyar emberek, összefogott a kormány, összefogtak az egészségügyben dolgozók, összefogtak az önkormányzatban dolgozók, összefogtak a rendvédelmi szervezetekben dolgozók, és ennek volt köszönhető a sikeres járványkezelés. Egyetlenegy olyan szereplője volt a magyar közéletnek, aki ebből tudatosan kimaradt, és tudatosan ennek az összefogásnak ellentmondott. Ez a magyar ellenzék (*Dr. Vadai Ágnes: Hazugság!*), és ennek ön prominens tagja. Kétségtelenül, megcáfolhatatlanul igaz, hogy önök ebben az összefogásban nem vettek részt, hanem politikai csatározásra használták az időt, és álhíreket gyártottak. (*Dr. Vadai Ágnes: Hazugság!*) Ezért aztán a bocsánatkérés teljes mértékben jogos lenne az önök részéről, nem miattunk, hanem a magyar emberek miatt. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypartok pad-soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „A válságkezelés tanulságai” címmel. Ön a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most, hogy a koronavírus-járvány okozta veszélyhelyzetből éppen csak felocsúdott az ország, és megkezdődött az éppen most három hónapig tartó, de a végtelenségig hosszabbítható járványügyi készültség időszaka, ideje számvetést csinálni.

Egy évtizede egy politikaformáló erővé váló globális válság segítette elő annak a hatalmi formációnak a megalapozását, amit ma NER-nek neveznek. A 2008-ban erőre kapó és globálissá váló pénzügyi válságból levont tanulságként, minden választási jelszó ellenére, nem a válság sújtotta magyar társadalommal kötött szövetséget a Fidesz és Orbán Viktor, hanem a válságot állami támogatásokkal és pénztranszferekkel túlélő és abból gazdagodó nemzeti nagytőkésekkel és a multinacionális gazdasági szereplőkkel. Ez az alku a mai napig rendíthetetlenül működik, és ez határozta meg többek között a koronavírus-járvány okozta válság és következményeinek a hazai kormányzati kezelését is.

Ennek az alkunak a fényében látszik, hogy miért is utasította el a kormányzat az összes olyan javaslatot, amely a nehéz helyzetbe került magyar embereknek a közvetlen anyagi támogatását célozta. És persze tudjuk, hogy a miniszterelnök a kormányzati megmondóemberekkel a koronavírus-válság alatt is képes volt kórusban azt szajkózni, hogy nincs közvetlen anyagi támogatás a válságot elszenvető magyaroknak, mert akkor hová lesz az emberek önbecsülése. Ezért Európa legszűkmarkúbb álláskeresési járadékrendszerén sem változtattak, hiába nőtt a válság hatására a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat adatai szerint is a nyilvántartott álláskeresők létszáma 43,4 százalékkal 363 ezer főre. Jól mutatja az is, hogy kik számítanak a kormánynak, hogy amikor a munkahely-megtartásra szánt korlátozott forrásokat a szokásos felesleges adminisztráció mellett és rosszul célozva próbálták elosztani, akkor nem a szakértők, nem a vállalkozók kritikája volt az, amely néhány napon belül változtatásra sarkallta a kormányt, hanem megint csak a multik aggályai voltak a perdöntőek. Persze ebben semmi meglepő nincs.

A hírekből megtudhattuk, hogy nem a munkájukat elvesztő emberek vagy a kényszerűen újratervező magyar vállalkozók vagy a járvány leküzdésében emberfeletti munkát vállaló egészségügyi dolgozók, akiket, ugye, nemcsak szavakban kellene megbecsülni, tanárok vagy szociális munkások problémáit kell a kormány szerint elsősorban megoldani, hanem a legfontosabb kérdések egyike önöknek egy olyan multi támogatása, mint az Audi, amely a beszámoló szerint az elmúlt tíz évben csaknem 2000 milliárd forint adózott profitot termelt, és ebből több mint 1800 milliárd forint osztalék formájában kikerült az országból, ezt egyszerűen kivitte az Audi. Nyilván ezt a céget kell a magyar adófizetők pénzéből tovább segíteniük, hogy töretlenül érvényesülhessen az az alapelv, hogy a kockázat közös, vagyis a számlát a magyar adófizetők állják, a haszon persze magán, és a cég tulajdonosainak zsebébe vándorol.

(11.20)

Tehát lássuk világosan: az Audit már megint nem azért támogatták meg költségvetési pénzzel, mert esetleg a gyár tönkrement volna és így csődbe ment volna a nyugat-magyarországi régió gazdasága, hanem mert Orbán Viktor rendszerében egy ekkora multicég gond nélkül érvényesíteni tudja az akaratát a kormánnyal szemben, hiszen a NER egyik alapvetése az, hogy a multiszereplőket megvásárolják, lényegében az ő jóindulatukat megvásárolják.

Tehát elhibázott az a kormányzati gazdaságpolitika, amely az autóipar kizárólagosságára és a magyar emberek bérének a tudatosan alacsonyan tartására épít mint versenyképességi eszközre, és így kiszolgáltatottá teszi Magyarországot. Világos, hogy a multik tulajdonosai egy pénzűzés időszakában gond nélkül úrrá tudnának lenni a cégek mai gondjain, csak éppen miért tennék bele a saját pénzüket, ha számíthatnak a

magyar adófizetők pénzére is. Így a multiknak nem fáj a járvány, és még a munkahelyvédelem címét is el lehetett adni lényegében mint projektet a magyar válsztók felé. Ez nagyon álságos, hiszen a magyar kormány lényegében leírta a munkanélkülieket.

Teljesen világos, hogy a multik mellett a nemzeti tőkésekről is kell szólni, hiszen a multik mellett a magyarországi oligarchákat támogatja a válságban a kormány, ahelyett, hogy olyan kezdeményezéseket finanszírozna, amelyek a társadalom jólétét és megélhetését szolgálják. És hát igen, 2019 is rendkívül sikeresen zárult a NER emblematisz figurái számára, hiszen olyan nemzeti tőkések, mint Mészáros, Tiborcz, Garancsi, Szíjgyó cégei által döntően állami megrendelésekből termelt bevételekből az idén 26,5 milliárd forint osztalékot vettek ki, és ez még nem a teljes adat. Ha elfogadták volna javaslatunkat az osztalékadóról, akkor ebből ezek a szereplők 18,5 milliárd forint különadót fizettek volna be, amiből 115 ezer magyar ember munkahelyét lehetett volna megmenteni. S itt már nem is szólok arról a 18 milliárd forintról, amit Mészáros Lőrinc kapott, aki nem mellesleg 850 embert rúgott ki.

Tehát nyilvánvaló, hogy a mostani gazdaságpolitika nem folytatható, mert nem old meg nagy társadalmi kérdéseket, s kimeríti az ország és az emberek anyagi, szellemi és fizikai erőforrásait a mesterségesen alacsonyan tartott bérekkel is. Új gazdasági modell kell.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Azt nem tartom meglepőnek, hogy ha a válságkezelés tanulságairól beszélünk, akkor egy ellenzéki párt kritizálja a kormányt, végül is ez a dolga. Azon sem lepődöm meg, hogy az ön pártja és ön is máshova helyezi a hangsúlyokat ebben a kérdésben is.

A mi megközelítésünkben a legfontosabb mégiscsak az, hogy sikerül-e megvédeni a munkahelyeket. Sok döntés született, rengeteg döntés született, de ezek mind egy irányba mutatnak, a munkahelyek védelméről szólnak. Ami a munkahelyek számát illeti, szeretném felhívni a figyelmét, hogy a mögöttünk hagyott hónapokban 130 ezer fővel csökkent a foglalkoztatottak száma. Az a célunk, hogy ezeket a munkahelyeket sikerüljön visszaszerezni. S arra is szeretném felhívni a figyelmét, hogy második hete csökken már a regisztrált álláskereső száma Magyarországon.

Ezt a célt, a munkahelyteremtést és -védelmet szolgálták a munkahelyvédő bértámogatások, a munkahelyteremtő bértámogatások, a kutatás-fejlesztési

bértámogatások, az átmeneti adóelengedések, s a kormány arról is döntött, hogy a hiteltörlesztéseket felfüggeszti az év végéig, a mai naptól kezdve még fél évig van ez érvényben. Arról szeretnék önnek beszámolni, hogy már 1,2 millió dolgozónak sikerült valamilyen segítséget nyújtani.

A támogatások nemcsak nagyvállalatoknak, nemcsak multiknak, hanem közepes és kisvállalatoknak is mennek. Javasolom, hogy nézzen utána a számoknak, s már a foglalkoztatottak számából is ki fog derülni az ön számára, hogy sokkal több kisvállalkozás kap ilyen típusú támogatást, mint nagy. És nem egyszeri segítségnyújtásról van szó. Ha megnézi a jövő évi költségvetés tervezetét, amelyről ezen a héten szavazunk, azt láthatja majd, hogy ott van egy Gazdaságvédelmi Alap, amely szintén szolgálja majd ezeket a célokat.

Tehát van egy óriási különbség a baloldal és a jelenlegi kormány válságkezelési megközelítése között. Most nem a megszorító politika érvényesül, nem arról van szó, hogy a kormány megvágja a legnagyobb tételeket, hanem azon törjük a fejünket, hogy különböző társadalmi szereplők, családok, vállalkozások hogyan kaphatnának még több segítséget még a válságidőszakban is. Ez annak is köszönhető, hogy az elmúlt években mégiscsak sokat erősödött a magyar gazdaság, nemcsak növekedett, hanem sokkal erősebben állunk a saját lábunkon, nem vagyunk annyira kiszolgáltatottak.

Azt, hogy a megszorító politika nemcsak a múlt-hoz tartozik a baloldal esetében, jól mutatja az, hogy miben gondolkodnak. Most is annak adta bizonyosságát, hogy adóemelésekben gondolkodnak; de nem csak abban, amit említett. Nézzük meg az ön pártjának a választási programját. Tudja, mi van benne? Valószínűleg tudja. 12, 24 és 36 százalékos jövedelemadó-kulcs. Tehát a mostani 15-tel szemben, ha önök kerülnének hatalomra, akkor lenne 36 százalékos adókulcs is. Ez egy masszív, egy giga-adóemelés. Azt javasolom, hogy ezt ne akarják, az ország is elutasította.

Azt gondolom, ha gazdasági válságkezelésről van szó, akkor más vonatkozásokról is kell beszélnünk. Ön is tudhatja, hogy a kormány elindított egy koronavírusról szóló konzultációt, amelyben a gazdasági kérdések is hangsúlyos szerepet kapnak. Engedje meg, hogy ezek közül párat kiemeljek. Az egyik a gyártókapacitások ügye.

Ön is láthatta, hogy milyen ádáz verseny alakult ki a védőfelszerelésekért, úgyhogy az egy markáns kérdés, hogy hogyan tudunk erősebben állni a saját lábunkon a gyártókapacitásokat tekintve. Ez egyébként nemcsak a lélegeztetőgépekre vonatkozik, hanem más termékekre is.

Egy másik kérdés a közteherviselés kérdését érinti. Mi azt gondoljuk, hogy a multiknak, a bankoknak és az önkormányzatoknak is ki kell venniük részüket a közös teherviselésből, még akkor is, ha egyébként a jövő évben nem kevesebb, hanem több forrást kapnak. Nekünk ez a véleményünk. Kíván-

csiak vagyunk a magyarok véleményére is, s arra biztatom önöket is, hogy foglaljanak ebben állást, még akkor is, ha az önkormányzatokkal kapcsolatban ezt már megtették.

Az se mellékes, hogy milyen eszközökkel védjük a stratégiai iparágakat, például a turizmust. Itt már sokféle lépés történt, de továbbiakra van szükség, ezért szerepel ez a témakör a konzultációban.

S hogy még egyet megemlítsek: ön is tudhatja, hogy nagy vita van az uniós költségvetéssel kapcsolatban, nemcsak a hétévesssel, hanem a gazdaságmentő csomaggal kapcsolatban is. Egyáltalán nem mindegy, hogy a nagy, 750 milliárdos összegben belül mekkora a közvetlen támogatás, mekkora a hitel és mekkora az az örököstvény-jellegű akció vagy előterjesztés, amit a szóban forgó milliárdos javasolt. Ezért szerepel ez a kérdés is a konzultációban.

Ön is láthatja, hogy ezek nem pártpolitikai jellegű kérdések, hanem mindannyiunk életét érintik, úgy-hogy arra biztatom önt, hogy legyen az ön pártja üdítő kivétel, és ne akadályozza a párbeszédet, hanem foglaljon állást ezekben a kérdésekben. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Arató Gergely képviselő úr, DK-képviselő-csoport: „Egy különleges tanév után” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Nem kétséges, hogy különleges tanévet zárt a magyar oktatás. A járványügyi veszélyhelyzet idején az oktatás szereplői, tanárok, diákok, szülők, közös erőfeszítéseket tettek azért, hogy folytatódhasson az oktatás. A tanárok otthon készítették a tananyagokat, a kérdőíveket, tartották a kapcsolatot a szülőkkel és a diákokkal, a diákok otthon leültek az adott körülmények között, ami rendelkezésükre állt, a számítógép vagy a papír elé, és végezték a feladatokat, a szülők pedig erőn felül segítették ezt a munkát. Köszönet nekik.

Van azonban három tanulsága ennek a helyzetnek, amit érdemes megfontolni. Az első az, hogy különösen azok a diákok kerültek nehéz helyzetbe a veszélyhelyzet idején, akik nehéz sorsú, szegényebb családokban élnek. Ezeknél a családoknál, ezeknél a diákoknál nincsenek számítógépes eszközök az esetek jelentős részében, a felmérések szerint a magyar diákok egyötödénél nem áll rendelkezésre megfelelő eszköz és megfelelő internet-hozzáférés az otthoni távmunkához vagy távtanuláshoz, s persze ezekben a családokban a szülők is sokkal kevésbé tudtak segíteni.

Mondhatja ugyan Orbán államtitkár úr, hogy az ellenzék nem segítette a válsághelyzetben a védekezést, de ez hazugság, államtitkár úr. A civil szervezetek, az önkormányzatok, köztük elsősorban az ellenzéki vezetésű önkormányzatok és bizony az ellenzéki pártok voltak azok, akik számítógépeket, laptopokat vittek ezeknek a diákoknak. Önök elfeledkeztek róluk. Elfeledkeztek a szülőkről, és elfeledkeztek a tanárokról

is, nem kaptak módszertani segítséget, nem kaptak eszközben segítséget, megfelelő feladatokat. Önök sehogy nem támogatták ezt a munkát az oktatás területén. A kormány volt az a gyenge szereplő ebben a rendszerben, amely nem támogatta az otthoni tanulást. Annyira telt önöktől, hogy azt mondták, hogy egy hétvége alatt álljon át digitális oktatásra az oktatásügy, de ez nem segítség, csak rendelet.

Azt kérjük, hogy ne legyenek gyávák, nézzenek szembe a helyzettel. Nézzenek szembe azzal a helyzettel, hogy ebben a szituációban sokkal több lesz a lemaradó diák. Ne bilincses, gumibotos iskolaőröket küldjenek az iskolákba, hanem támogassák a tanodákat, támogassák az iskolai felzárkóztató programokat, küldjenek iskolapszichológusokat, küldjenek több mentálhigiénés szakembert, több pedagógiai asszisztentst, segítsék a felzárkóztatást és a munkát.

(11.30)

A másik tanulság az volt, hogy az iskolák önállósága, a pedagógusok önállósága különösen kritikus ebben a helyzetben. Fejezzék be a központosított, avított, poroszos és értelmetlen Nemzeti alaptanterv, új nemzeti tanterv erőltetését, a rossz minőségű tankönyvek erőltetését!

Rétvári államtitkár úr, ugye, vitába szállt a történelemtanárokkal jogászként, mert úgy tűnik, hogy a jogászok mindenhez értenek, de hát legyünk őszinték, nagyon gyenge volt ez a kísérlet, amikor szakmailag próbált érvelni az új tankönyvek mellett, a történelemtanároknak akarta megmagyarázni, hogy milyen egy jó történelemtankönyv. Azt kell mondanom, hogy sajnos ez szánalmasan sikeredett. Adják vissza az iskolák autonómiáját, engedjék őket tanítani! Ők értenek hozzá, a kormány meg nem.

És végül az is bebizonyosodott, hogy a legfontosabb erőforrás az oktatásban a pedagógusok hozzáértése, szakértelme és lelkesedése. Önök idén nyáron egy 10 százalékos pótlékkal - nem béremelés - szűrjék ki a pedagógusok szemét, és amikor mi arra tettünk javaslatot a költségvetésben, többen is ellenzéki oldalról, hogy azt a 35 százalékos elmaradást, ami az önök ígéretéhez képest a pedagógusbérekben van, pótoljuk be, akkor önök ezt leszavazták. Még egyszer mondom, az önök ígéretét próbáltuk beváltani, önök mondták azt, hogy egyébként a bértáblával majd a minimálbérhez kötik a pedagógusbéreket. Ezt az ígéretüket megszegették. Önök mégis leszavazták, önöknek nem fontosak a pedagógusok.

Tudom, hogy Rétvári államtitkár úr, mint mindig, el fogja mondani, hogy a Gyurcsány-kormány fizetést vett el a pedagógusoktól, de ez, mint mindig, most is hazugság. A pályakezdő pedagógusok bére 2002-ben 42 700 forint volt, 2010-ben pedig 122 ezer forint. Ha a 13. havi fizetést figyelembe vesszük, ez akkor is 166 százalékos emelés. *(Dr. Völner Pál: Elvették!)* Tessék utánunk csinálni! Egyébként visszaadták a 13. havi bért, vagy csak dumálni tudnak erről?

Végül, ebben az évben készítik elő önök a felsőoktatásnak egy olyan átalakítását, amely semmilyen módon nincs kitalálva, aminek a feltételei nincsenek meg. Ez így ugrás a sötétbe. A legszégeyentesebb ebből a Színház- és Filmművészeti Egyetem esete, amelyet önök nyilvánvaló politikai célokból akarnak alapítványba szervezni. Mindannyian kaptunk ma reggel egy levelet több mint nyolcvan hírneves művész aláírásával. *(Németh Szilárd István közbeszól. - Az elnök csenget.)* Drága Németh Szilárd úrnak majd elmesélem, hogy kik ezek, bár nem tudom, hogy mondanak-e majd önnek valamit ezek a nevek. *(Az elnök csenget.)* Olvassa el, a magyar kultúra nagyjairól van szó.

ELNÖK: Képviselő úr, lejárt az időkerete erőteljesen. Köszönöm szépen.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Hadd idézzem önnek önmagát, tisztelt képviselő úr! Ön azt nyilatkozta, Arató Gergely Gyurcsány Ferenc után, őt visszahangozva: „Teljes örület a járvány csúcán érettségit rendezni”. Jól jellemzi ez az egy mondat is az önök „felelősségteljes”, de a valóságban teljesen felelőtlen magatartását a koronavírus-járvány alatt az oktatás területén is, hiszen önök egyik napról a másikra úgy zárták volna be az iskolákat, hogy elveszett volna a diákoknak az a fél éve, hogy a tanárok fizetése kétséges lett volna, és még érettségit sem tartottak volna, ami azt jelenti, hogy 84 300 diák nem tudta volna letenni az érettségit. *(Arató Gergely: Ez nem így van!)* De kiderült, hogy mindegyik állításuk téves és hibás volt. És ha önök hoztak volna döntéseket a magyar oktatás területén, akkor diákok milliószámra, pedagógusok százezer számra, érettségizők pedig több tízezer számra lennének sokkal, sokkal, sokkal nehezebb helyzetben, mint ahogy most vannak. *(Arató Gergely: Ez nem igaz!)*

Az érettségi vizsgákat megtartottuk 1144 helyszínen, bármennyire is tiltakoztak ellene, 355 300 vizsgát teljesítettek, és szerencsére, mivel kellőek voltak a védekezési intézkedések, ezért semmifajta járványügyi kockázat ezek kapcsán nem merült föl.

Ilyen volt az ön többi hozzászólása is, tisztelt képviselő úr. Ön azt állította, hogy nincsenek digitális eszközök, amelyek a diákokat tudnák segíteni az iskolákban. 350 ezer digitális eszköz érhető el az iskolákban, és ezek jó részét, aki igényelte, az haza is vihette, és otthon tanulhatott belőle.

Ha csak azt nézem, hogy a digitális oktatás keretében júniusban mennyi jegyet írtak be a KRÉTA-rendszerben a diákok számára: 17 236 403 érdemjegyet rögzítettek a KRÉTA-rendszerben a digitális

munkarend mentén a magyar diákoknak így virtuálisan az ellenőrzőjében.

Ön is láthatta, hogy ha meg akarta nézni: az M5-ös csatorna reggeltől estig különböző tematikák mentén oktatást segítő tartalmakat sugárzott.

Ön azt mondta, hogy nem volt módszertani ajánló. Tisztelt Képviselő Úr! Az első napokban már letölthetővé vált, és önnel szemben sok tízezer tanár, sőt százezres nagyságrendben összességében, de sok tízezer már az első napon is, azon a hétvégén is letöltötte az Oktatási Hivatal honlapjáról.

A KRÉTA-rendszerben a tanulói értékelések száma összességében meghaladta az 57 milliót, tisztelt képviselő úr. Volt olyan nap, amikor 700 ezer jegyet rögzítettek ebben a KRÉTA-rendszerben.

De ettől függetlenül abban egyetérték önnel, hogy nagyon nagy elismerés illeti nemcsak a magyarországi tanárokat, akik áálltak nagyon rövid idő alatt egy digitális munkarendre, és nagyon sok kreatív megoldásuk volt, hanem a magyarországi szülőket is, hiszen őket is egy virtuális Eötvös-díj illetné meg ebben a fél évben, hiszen ők voltak azok, akik a gyermekeikkel otthon újra elővették a tankönyvet, elővették a digitális tananyagokat, és együtt haladtak a diákokkal. Elismerés illeti a magyar tanárokat, elismerés illeti a magyar szülőket. Ha megnézzük, Európában is az egyik legjobban sikerült ezt az akadályt, a koronavírus-járvány miatti akadályokat venni, tisztelt képviselő úr.

Hadd cáfoljam meg röviden egy-két mondatát! Ön azt mondja, hogy az új NAT és az új tankönyvek sérthetik az iskolák autonómiáját. Tisztelt Képviselő Úr! Ezek emelik 20 százalékra a szabadon felhasználható órakeretet, magyarul, sokkal nagyobb lehetősége van minden tanárnak, minden iskolának saját karaktert formálnia, sokkal nagyobb a saját lehetőségük.

Ön azt mondja, hogy micsoda korszerűtlen az új NAT. Túl azon, hogy jóval korszerűbb, mint a korábbiak, és a tankönyvek is, ha csak a történelemkönyvet nézi, 60 oldallal rövidebbek. Tehát pontosan az az igény, ami megmutatkozott, hogy csökkenjen a tananyag, most már oldalszámban tetten érhető, lecke számban is tetten érhető, és ez mind-mind többlet lehetőséget biztosít az iskolák, az osztálytermek falain belül.

De ami talán a mai napon a legfontosabb, hogy a mai nappal minden magyarországi tanár bére 10 százalékkal emelkedik *(Arató Gergely: Ez nem igaz!)*, ágazati és szakmai pótlékot kap minden pedagógusmunkakörben foglalkoztatott tanár Magyarországon. És nemcsak az ő fizetésük emelkedik, hanem rajtuk kívül emelkedik az iskolaigazgatók, az iskolaigazgatók helyetteseinek, tagintézmény-vezetőinek is a bére. Ez azt jelenti, hogy ma már egy 1000 fő feletti iskolát vezető mesterpedagógus, tehát aki a mesterpedagógus fokozatot is megszerezte, egyetemi végzettsége van, és 35 éve van a pályán, akár 858 690 forintot is kereshet. De aki egy kisebb, 400 fő feletti intézményt vezet, 35 éve tanít, pedagógus 2 besorolású, és egyetemi diplomája van, ő is 688 000 forintot tud hazavinni, és

6 ezer igazgatón kívül 9 ezer helyettesnek is nő a bére, és az összes pedagógusnak 10 százalékkal a mai naptól emelkedik a fizetése.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport, szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Július 1-je minden évben a magyar egészségügy ünnepe. Ezen a napon született Semmelweis Ignác, akit az anyák megmentőjeként ismernek; elnök úr is ismertette. Elsőként tekintett a gyermekágyi lázra, mint ami egy fertőzés következménye, és nem önálló betegség. Nagyon fontos mondat, mert a mai napig kimondhatjuk Magyarországon, hogy az egyik legsúlyosabb problémáról beszéljünk, mert - tudják önök is, képviselőtársaim - ma többen hálnak meg kórházi fertőzésben a kórházakban, mint a közutakon balesetben.

2010 novemberében nyújtották be azt a törvényjavaslatot, amelyben a Semmelweis-nap munkaszüneti nappá nyilvánítását javasolták, hogy az egészségügyi dolgozók által végzett munka elismerését kifejezzék, az egészségügyi dolgozók által végzett munka elismerését, presztízsének emelését szolgálja. A javaslat 2011-ben lépett hatályba.

De ezzel párhuzamosan azt is el kell mondani, hogy ma a köztisztviselők és kormánytisztviselők napja is van. Igaz, hogy ez a nap is annak idején munkaszüneti nap volt ezeknek a dolgozóknak, de 2017. január 1-jén lépett hatályba egy törvénymódosítás, amellyel önök ezt a napot mint munkaszüneti napot megszűntették. Én azt gondolom, hogy tisztelettel adózzunk minden egészségügyi dolgozónak, minden köztisztviselőnek és kormánytisztviselőnek.

De arról is beszélni kell, hogy pénteken fogjuk elfogadni, vagy fogják önök elfogadni a 2021. évi költségvetést. Én szeretnék önöknek, mivel az egészségügy napjáról beszélünk, egy levélből idézni, a Magyar Orvosi Kamara leveléből, amelyet 2020. V. 29-én tettek közzé.

(11.40)

Tisztelt Miniszterelnök Úr! A koronavírus-járvány ideje alatt a magyar orvostársadalom a saját és szeretteik életének kockáztatásával, erőn felül helytállt, ugyanakkor a járvány rávilágított arra, hogy a magyar egészségügy szerkezeti és finansziális megújítása mára halaszthatatlanná vált.

Szilárd alapokon nyugvó, ugyanakkor rugalmas és hatékony közszolgáltató egészségügy nélkül az ország társadalma és gazdasága rövid időn belül súlyos károkat szenvedhet. Ön is tudja, hogy a magánegészségügy önmagában nem megoldás és magyar emberek milliói számára nem hozzáférhető: nemcsak a

járvány súlyosabb szakaszában, de szervezeti és felszerelési okok miatt, az egészségügy újraindításával járó terhelt időszakban sem képes a teljes körű betegbiztonságot garantáló működésre. Mindeközben a kormány benyújtotta a 2021-es költségvetést a parlament elé.

A költségvetés Egészségbiztosítási és Járvány El- leni Védekezési Alap elnevezésű fejezetében a gyógyító-megelőző ellátások tervezett 9,6 százalékos emelése nem fedezi az egészségügy betegbiztonságot garantáló és a járványveszély miatt megnövekedett költségű működését, és nem tartalmazza az egészségügyi dolgozók pályán és itthon tartásához szükséges bérek fedezetét. Az egészségügyi dolgozók bizonyítottak a kórházakban, a társadalom pedig egy emberként tapsolt munkájuk elismeréseként. Miniszterelnök úr, most az önök kezében van a változtatás lehetősége: egy élhető, mindenki számára hozzáférhető és a fiatal szakemberek itthon maradását biztosító egészségügyi rendszer életre hívása a cél.

Ehhez képest tegnap este a Magyar Közlönyben megjelent az, hogy 194 milliárd forintot osztott szét a kormány. Ebből a 194 milliárd forintból - kapaszkodjanak meg! - 404 millió forint jutott az egészségügyre, 194 milliárd forintból 404 millió forint! Sportra megint elköltöttek az éjszaka 10 milliárd forintot, a járvány ideje alatt majdnem 700 millió forintot költöttek el naponta a sportra, majdnem 700 millió forintot! Ehhez képest - Dömötör államtitkár úrnak a szavait idézve - ádáz verseny alakult ki a védőfelszerelésért.

Államtitkár úr, az első egy hónapban ádáz verseny volt a dolgozóknak, a szociális, egészségügyi dolgozóknak és a magyar embereknek, hogy be tudják szerezni saját költségükön a védőfelszerelést, mert önök hónapokon keresztül nem biztosították. Miről beszélünk?

Én csak egy kérdést szeretnék feltenni, államtitkár úr: figyelembe veszik-e a Magyar Orvosi Kamara, a szakma véleményét, amikor a költségvetést holnap el fogják fogadni? Mi is nyújtottunk be módosítókat, természetesen mindent leszavaztak, pedig a mi módosítóink a Magyar Orvosi Kamara és a szakma által javasolt módosítók alapján készültek el. *(Az elnök csenget.)*

Államtitkár úr, önök figyelembe veszik-e *(Az elnök csenget.)* a szakma véleményét, pontosan akkor, amikor a Semmelweis-napról beszélünk? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és a függetlenek sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön akar több forrást a magyar egészségügynek vagy sem? *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Ha ön

többet akar, akkor szavazza meg a költségvetést pénteken, mert ezzel 156 milliárd forinttal tudja növelni az egészségügyi forrásokat Magyarországon.

Ha az előző években is megszavazta volna a költségvetéseket, akkor összességében 77 százalékkal, több mint 900 milliárd forinttal növelte volna azokat az összegeket, amelyeket a magyar költségvetés az egészségügyre fordít, és valamit tudott volna szépitni abból, amit az önkormányzatok 2010 előtt művelt, amikor nem egészségügyi béremelésről volt szó, és nem a béremelés mértékéről volt szó, hanem önkormányzatok csökkentették, minden magyar orvos esetében bért csökkentettek, és emellett még 6 ezer egészségügyi dolgozót el is bocsátottak.

Teljesen más a mostani helyzet, amikor a béremelések mértékéről beszélünk, teljesen más az a helyzet, amikor a válság évében is azt mondjuk, hogy bár 2020 valóban egész Európában és az egész világon a koronavírus-járvány miatt egy nagyon-nagyon nehéz gazdasági esztendő, de ebben az esztendőben mi nem csökkentjük a béreket az egészségügyben, mint önkormányzatok tettek, amikor kormányoztak, hanem kétszer növeljük: januárban növeltük 14 százalékkal az ápolók fizetését, és novemberben fogjuk növelni 20 százalékkal az ápolók fizetését; a válság évében 34 százalékos növekedés lesz. És nem csak az egészségügyben, az oktatásban is mártól 10 százalékos emelkedés van, az iskolaigazgatók pótléka esetében egy 50 százalékos pótlékemelésről beszélhetünk általánosságban, a szociális dolgozók esetében 14 százalékos, a kulturális dolgozók esetében 6 százalékos fizetésemelésről beszélhetünk, a válság évében, tisztelt képviselő asszony - és nyilván ezt szeretnénk folytatni a következő években is.

Ha tehát ön tényleg többletforrást szeretne a magyar egészségügyben, akkor egyrészt kérje számon a frakciótársait, hogy az a sok száz milliárd forint hogy került ki az egészségügyből 2010 előtt, hiszen az OECD kimutatásai szerint az önkormányzatok voltak az egyetlenek a 2004 és 2010 közötti időszakban, amely GDP-arányosan csökkentette az egy főre eső egészségügyi kiadásokat, nem volt másik OECD-tagállam, az akkori, baloldali által vezetett Magyarország volt az összes OECD-tagállam közül az egyetlen, amely csökkentette az egészségügyi kiadásokat GDP-arányosan egy főre vetítve - azóta a hetedik legnagyobb mértékben emelkedett Magyarországon az egészségügyi költségvetés.

Ha tehát ön tényleg többletforrást szeretne, ha azt szeretné, hogy a jövő évben is legyen meg a fedezete az idén két ütemben is megemelt ápolói fizetéseknek, ha ön azt szeretné, hogy legyen fedezete a járványügyi készütségnek - hiszen halljuk a híreket nap mint nap, hogy melyik országban emelkedik ismét a fertőzötteknek a száma, melyik országban vezetnek be újra korlátozó intézkedéseket -, ha ön azt szeretné, hogy mind a kettőnek, a béreknek is és a járványügyi készütségnek is legyen meg a fedezete, akkor szavazza meg a jövő évi költségvetést, és adjon

még 156 milliárd forintnyi többletet Magyarországon az egészségügyi ágazatnak, tisztelt képviselő asszony.

Önökre nem számíthattunk az egészségügyi védekezésben sem, sem akkor, amikor gyorsítva kellett volna tárgyalni törvényjavaslatot, sem akkor, amikor meg kellett volna hosszabbítani a járvány miatt a veszélyhelyzetet, sem akkor, amikor a járványügyi készütségről való szavazás volt itt a parlamentben. Álhírgyártásban nagyon erősek voltak, különböző álhírek továbbításában nagyon erősek voltak, mert kerestek-kutattak olyan emberek után, olyan következmények után, amelyekkel a kormányt támadhatták volna, de miután több hét alatt kiderült, hogy ilyet nem találtak, ezért egy álhírt gyártottak, arról egy videót tettek közzé, amit megosztottak a Facebookon, minél több helyen, és így próbálták a kormányt lejáratni, de 24 órán belül lebuktak, hogy már a bemutatkozásnál is valótlan volt, amit abban a videóban állítottak, tisztelt képviselő asszony.

Ha önökön múlt volna, a koronavírusos betegek vizitdíjat fizettek volna akkor, amikor elmentek diagnosztizálni, hogy ők koronavírusosak vagy sem, amikor mondjuk, egy tesztlésre elmentek volna. Vagy ha önökön múlt volna, akik koronavírusos betegséggel a kórházban feküdtek, napidíjat kellett volna hogy fizessenek (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), kórházi napidíjat, azért, hogy koronavírusos betegséggel a kórházban őket ellássák. Ez volt az önkormányzat egészségügyi rendszere, tisztelt képviselő asszony, amit csak egy népszavazással sikerült eltörölni Magyarországon, amikor annak a Fidesz-KDNP az élére állt. Önök tehát óriási veszélyt jelentettek volna, tisztelt képviselő asszony, mert nem azzal foglalkoztak, hogy Magyarországon segítsenek.

Amikor 8 millió maszkot mondtak, hogy annyi van a védekezésre a raktárakban, már 80 millió volt. Azt mondták, üresek a raktárak; amikor beengedtük őket, azt mondták, hogy azonnal ki kell osztani mindet, mert megtalálták, valóban vannak ott védőfelszerelések. És önök mivel foglalkoztak a veszélyhelyzet alatt? Az Euronewstól a Financial Timesig álhíreket terjesztettek, tisztelt képviselő asszony. (*Az elnök csejget.*)

Ha többletforrást akar a magyar egészségügynek, szavazza meg a jövő évi költségvetést! Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Simmelweis-napra” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon a magyar egészségügy napját ünnepeljük, Semmelweis Ignác napjáról, a Semmelweis-napról van szó, amely egyben a magyar egészségügyi dolgozók, valamennyi egészségügyi dolgozónak a napja.

Engedjék meg, hogy először is megköszönjem azoknak a dolgozóknak - természetesen nem kimerítően felsorolva őket -, orvosoknak, ápolóknak, akár gyógytornászoknak, patikai dolgozóknak, mentősöknek, sőt, akikről nagyon sokszor elfeledkezünk, a védőnőknek, akik az egészségügyi rendszerben ott dolgoznak, és nap mint nap a gyógyítás és az ápolás tekintetében tesznek mindent. De emlékezzünk meg azokról is, akik az egészségügyben dolgoznak, és akár adminisztratív vagy fizikai munkával segítik azt, hogy a magyar egészségügy a nap 24 órájában működőképes maradjon. Engedjék meg, hogy ezúton mondjak köszönetet nekik, nemcsak az elmúlt évben, hanem a mostani tavaszon nyújtott és mutatott helytállásukért is, hiszen nemcsak az elmúlt évről, nemcsak egy évnek a számvetéséről van szó a Semmelweis-nap alkalmából, hanem az elmúlt heteknek, hónapoknak a megfeszített munkájáról is.

(11.50)

Úgy gondolom, hogy mindannyiukat elismerés illeti, őket is, illetve a velük együtt dolgozó és a hozzájuk szorosan kapcsolódó szociális szféra dolgozóit és az ellátórendszer dolgozóit.

De ha már a járványról beszélünk, akkor a járványnak volt egy lehetősége és egy tulajdonsága, amelynek a rengeteg kára mellett egy hasznos eredménye is lehetne az, hogy rámutatott arra, hogy hol van kihívás az egészségügyben. Rámutatott arra, hogy hol kell javítani a háziorvosi, a kórházi vagy egyébként szakrendelői ellátáson, hol kell javítani az egészségügynek a szociális szférával való kapcsolódásával, illetve illeszkedésével kapcsolatosan.

Világosan látszik, hogy az egészségügynek, ha már egészségügyi dolgozókról beszélünk, az egyik nagy problémája, és ez sajnos tendencia világszinten, európai szinten is, hogy az egészségügyben dolgozók bérei rendszerint nem érik el a nemzetgazdasági átlagbéreket, vagy nagyon sok esetben alulmaradnak. Főként a derékhad, az ápolók bérezése rendkívül alacsony. Nem is beszélve arról, hogy egyébként alig jobban fizettek, mint a legrosszabbul fizetett szociális dolgozók, tehát ezen a téren mindenképpen fejlődésre van szükség.

A másik: a munkakörülmények kérdése, hiszen nem elég az, hogy valakinek illetménye vagy valamilyen keresménye van a munkája után, hanem az is fontos, hogy milyen körülmények között végzi a munkáját.

Eppen ezért erre a kettőre fókuszálva a Jobbik most már töretlenül, évek óta mondja, és ezt ajánljuk Semmelweis-nap alkalmából is megfontolásra a kormánynak, hogy ideje lenne bevezetni az egészségügyben egy jól látható életpályamodellt, amely egy bértáblát tartalmaz, azaz világosan látni belőle, hogy az egészségügyben dolgozó orvosok és szakdolgozók milyen előmenetelben lesznek részesítve, és hogy ez forintosítva, tehát fizetés tekintetében milyen megbe-

csültséget tud nekik adni. Enélkül nem lehet érdemben várni, hogy az egészségügyben dolgozók száma alapján növekedjen, és megtartóképes legyen ez a pálya.

A másik, ami rendkívül fontos itt, a munkakörülmények kérdése, hiszen ez is igazán fontos ahhoz, hogy a magyar orvosok, a magyar ápolók vagy akár a gyógyszerészek, gyógytornászok megfelelően végezzék a munkájukat.

Fontos, hogy nekik biztonságos körülményeket adjunk. A biztonság pedig abban áll, hogy nemcsak anyagi biztonságban, hanem fizikai biztonságban is érezhessék magukat.

Nagyon rossz tendencia Magyarországon, hogy az egészségügyi ellátórendszerben okozott fertőzések nagysága egy ideig nem volt látható, most viszont amit látunk belőle, az kifejezetten magas. Magyarországon kórházi fertőzésekben csaknem annyian halnak meg, mint közúti balesetekben.

Ennek a számnak alapvetően csökkennie kell, mert ez nemcsak az ott ápolott betegek, hanem a dolgozókra is nagyon komoly kihívást jelent, és azon dolgozók számára, akik nagyon sokszor második és harmadik műszakban dolgoznak, egyébként egy meglehetősen veszélyes és méltatlan szituációt eredményez.

A harmadik, amiről mindenképpen beszélni kell, az a mostani bértörlesztés kérdése. Mi még mindig arra bátorítjuk a kormányt, hogy azt a bértörlesztést, amely a napokban érkezik meg, és amely 500 ezer forint, de sajnos csak bruttó 500 ezer forintról van szó, azt a kormány fontolja meg, hogy úgy adja oda - amely nettóban 322 ezer forintot jelent nagyon sok esetben, szóval, ezt úgy adja oda a kormány -, hogy valójában az ígéretnek megfelelő, valóban kézhez kapható 500 ezer forint legyen. A másik, hogy mindenki részesüljön ebből, hiszen láttuk azt, hogy gyógyszerészek vagy akár gyógytornászok maradtak ki ebből a lehetőségéből.

Összegezve: a Semmelweis-nap alkalmából mindannyiunknak közös felelőssége és mindannyiunknak közös célja, hogy egyrészt a munkakörülményeket, a béreket, a biztonságot rendezzük. A Jobbiknak mint konzervatív jobboldali néppártnak az a felelőssége és az a szerepe, hogy egy olyan egészségügyet támogasson, amely egy erős állami egészségügy, és amely vigyáz a benne dolgozó egészségügyi dolgozókra és betegekre egyaránt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Semmelweis-nap is egy jó alkalom arra, hogy büszkék legyünk a magyar egészségügyre, a magyar egészség-

ségügyi rendszerre és a magyar egészségügyben dolgozóakra. Talán sokan emlékeznek rá, pár héttel ez előtt történt, amikor a koronavírus-járvány egyre inkább terjedt világszerte, akkor még a Google is a kis keresőképet Semmelweis Ignácra cserélte, mert a magyar egészségügynek világhírre van.

Amikor ma a különböző összehasonlításokat olvassuk, hogy melyik egészségügyi rendszer, illetve melyik ország hogyan teljesített a koronavírus-járvány alatt, mennyire tudta megvédeni a saját polgárait attól, hogy betegek legyenek, és súlyos következményei legyenek a koronavírus-járványnak, akkor itt bizony Magyarország az európai élmezőnyben szerepelt, és jóval, nagyságrendekkel jobb eredményt tudunk felmutatni a védekezésben, mint Németország, mint Svédország, mint Svájc, mint Belgium, Olaszország vagy Spanyolország, vagy akár az Amerikai Egyesült Államok, nálunk sokkal erősebb országok. De mégis sokkal gyengébbek voltak a védekezés során, mint mi, magyarok.

Ezért illeti meg nyilván többszörös köszönet a mai napon az egészségügyben dolgozó orvosokat, ápolókat, gyógyszerészeket és mindenki mást, aki az egészségügy területén dolgozott és dolgozik, hiszen az ő helytállásuk, gyors alkalmazkodásuk, bátorságuk, innovativitásuk is kellett ahhoz, hogy valóban Magyarország sikeresen vészelje át a koronavírus-járványt, más országokhoz képest sikeresen védekezzen. És minden magyar embert is természetesen köszönet illet meg, hiszen a magyar emberek is nagyon sokat tettek azért, hogy sem ők maguk, sem a családtagjaik, sem az ismerőseik, sem a barátaik ne legyenek fertőzöttek.

Fontos, hogy a következőkben is ügyeljünk erre, hiszen azért messze nem múlt el a járványügyi veszély, úgyhogy Semmelweis-napon a magyar egészségügyben dolgozókat is nagyon nagy köszönet illeti meg. Ennek egy szimbolikus leképeződése az az 500 ezer forintos juttatás, amelyet a magyar egészségügyi dolgozók kapnak.

Itt összességében 170 ezer emberről beszélhetünk, aki a mai napon, ezekben a napokban ezt a juttatást megkapja, és több mint 100 milliárd forint az, amit a kormány erre a célra fordít, a napokban 100 milliárd forintnyi összeget utal ki az egészségügyben dolgozók számára, megköszönve azt, hogy megvédték a magyar embereket, megvédték a magyar családokat a koronavírus-járvány nagyon nehéz és a korábbiakban ismeretlen időszakában is.

Mi ezt szeretnénk folytatni, tisztelt képviselő úr, a következőkben is, akkor is, amikor a jövő évi költségvetésről döntünk, amely 156 milliárd forinttal tartalmaz többet majd egészségügyi kiadásokra, mint az idei évi költségvetés, és 918 milliárd forinttal tartalmaz többet, mint az a költségvetés, amit mi 2010-ben az önkormányzatoktól örököltünk. Hiszen nyilvánvalóan többletforrásokra van szükség, és ennek meg is van az eredménye. Megvan az eredménye a 77 százalékos emelkedésnek az egészségügyi költségvetésben, hiszen Magyarországon a várható élettartam is lassan már, azt mondhatjuk, két esztendővel nőtt az

elmúlt tíz év során. Ennek sok minden tényezője van, többek között az egészségügynek is a fejlesztése, nyilván sok más, életmódbeli tényező is van a várható élettartam alakulásánál.

De fontos tényező az is, tisztelt képviselő úr, amit örömhírként tudok önnek mondani, hogy Magyarországon csökkent a kórházi fertőzésekben elhunytaknak a száma, és nálunk jóval gazdagabb nyugat-európai országokkal, mondjuk, Finnországgal vagyunk egy szinten, vagy nálunk akár több országnál jobb eredményt is fel tudunk mutatni a kórházi fertőzések kapcsán, és ez is azoknak az intézkedéseknek és többletforrásoknak köszönhető, amelyek az elmúlt években vagy elmúlt évtizedben történtek, tisztelt képviselő úr.

És nagyon fontos a bér, amit ön is mondott; kiemelte az ápolói béreket. Hadd emeljem ki én is, hiszen valóban ez az a terület, ahol a leginkább előre kell lépünk. Azt láthattuk, hogy nagyon nagy mértékben csökkent az orvosok elvándorlása Magyarországról külföldre, több mint kétharmadával csökkent azoknak a száma, akik külföldi munkavállaláshoz engedélyt kértek, és több mint 1500-an pedig nem is mentek ki, hanem visszatértek külföldről és itthon dolgoznak. De az ápolók tekintetében fontos volt előrelépni, és ezért döntött úgy a kormány, hogy négy év alatt 72 százalékkal emeli az egészségügyben dolgozó ápolók bérét, az idei évben kétszer, januárban 14 százalékkal, novemberben 20 százalékkal. Az idei évben csak ezekre a béremelésekre többletként 82 milliárd forintot fordítunk a költségvetésben, akkor is, amikor nyilván nehéz gazdasági helyzet van Európa minden országában, amikor a járványügyi védekezés több száz milliárd forintba került, akkor is egészségügyi béremelésre ebben az esztendőben 82 milliárd forint többletet fordítunk.

De nemcsak az ápolók esetében láthat ön emelkedést, hanem azt is láthatja, hogy mondjuk, egy háziorvosi praxisnak is a bevétele egy évtized alatt havi 800 ezer forint körüli összegről másfél millióra emelkedett. Mindenkit köszönet illet a Semmelweis-napon, aki az egészségügyben dolgozik.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Simicskó István képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Köszönet az egészségügyi dolgozóknak!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban ünnepnap ez a mai, hiszen Semmelweis Ignácra, az anyák megmentőjére emlékezünk, és ilyenkor egyértelműen kifejezzük tiszteletünket - amelyet elnök úr is megtett ma az ülés kezdésekor, és már sokan felszólaltak ez ügyben - az egészségügyben dolgozók iránt; azon emberek iránt, akik mintegy 200 ezren dolgoznak az egészségügyben nap mint nap, ahogyan Kossuth Lajos fogalmazott, a haza

védelve kapcsán is mindennapi szolgálattal látják el hivatásukat.

(12.00)

Igen tisztelt képviselőtársaim, van három olyan hivatás, amit mindig nagy tisztelettel kell említenünk, hiszen a közösségünket, nemzetünket, hazánkat szolgálják azok az emberek, akik a biztonságunkra ügyelnek, rendőrök, katonák és mások, akik nap mint nap ellátják ezt a védelmi szolgálatot, köszönet jár érte, különösen válsághelyzetekben, migrációs válsághelyzetben és most, legutóbb a tavasszal érkezett koronavírus-járvány okozta válsághelyzetben. *(Taps.)* Köszönet és tisztelet jár az oktatásban dolgozóknak, azoknak az embereknek, akik életüket teszik föl hivatásszerűen arra, hogy a jövő nemzedékét, gyermekeinket értékrenddel áldják meg, és felkészítsék őket az élet kihívásaira, tehát tisztelet és köszönet illeti őket is.

A Semmelweis-nap kapcsán természetesen az egészségügyben dolgozókról szeretnék szólni néhány szót, orvosokról, szakorvosokról, ápolókról, sebészekről, műtősökről, mentősökről, egyszerű nővérekről és sok-sok mindenkiről, arról a 200 ezer emberről, akik tényleg nap mint nap végzik a hivatásukat, és mentik az emberéletet, gyógyítják a betegeket. És valóban, hiszen tudjuk, hogy mit jelent a betegség, tudjuk azt, hogy kikre számíthatunk a bajban, akik ezt tanulják, leteszik a hippokratészi esküt gyakorlatilag, és ebben nagyon sok és szép fogalmat hivatásszerűen gyakorolnak és úznak.

Zárójelben hadd jegyezzem meg, hogy szomorú dolog, hogy vannak olyan baloldali politikusok, akik egyébként az orvosok kapcsán Mengelét emlegetik, akár még teret is akarnak elnevezni róla, de ez csak egy zárójeles megjegyzés. Az biztos, hogy mi nem így gondolkodunk, mi pontosan ismerjük a történelem viharait, és tudjuk azt, hogy milyen fekete sötétség lepte el a világot, és milyen borzalmakat okozott adott esetben a náciizmus a barna diktatúra vagy a vörös diktatúra.

Visszatérve azonban az egészségügyben dolgozókra, én magam is gyakorta, minden évben karácsonykor meglátogatom az egészségügyben dolgozókat a Szent Imre Kórházban, és kifejezzük tiszteletünket és köszönetünket, de most is a járvány idején, amilyen munkát végeztek, példaértékű. Egy biztos, hogy egy állam is vizsgálzik, egy kormány is vizsgálott a válsághelyzetben. Száz éve nem látott világjárvány söpört végig a világ 188 országában, és az mindenképpen egy olyan próbatétel volt mindannyiunk számára, mindenki számára, de különösen az egészségügyünk számára, hogy helyt tudjon állni, és el tudja látni a betegeket, a fertőzötteket, és minél több embernek adjon jó életésélyt, és hozza vissza egészséges állapotba.

A magyar egészségügyi rendszer jól vizsgázott. A magyar állam, a magyar kormány is jól vizsgázott, Magyarország védelmi rendszere is jól vizsgázott, mindenféle nemzetközi példa ezt mutatja, összehasonlításban is megálljuk a helyünket, a legjobbak kö-

zött végzett Magyarország. Emberségből is vizsgálunk, vizsgázott mindenki, önkéntesek is és mások is, egészségügyben dolgozók különösen, akik nem félve a betegségtől, állták a sarat. Nyilván a kormány számára is egy hatalmas nagy próbatétel volt, hiszen azokat a védőfelszereléseket beszerezni, azokat az eszközöket, azt a sok millió maszkot, lélegeztetőgépet, sok ezer lélegeztetőgépet és sok-sok minden mást, ezt a hatalmas munkát mind-mind példaértékű módon elvégezte a kormányzat. Úgyhogy köszönet jár az állami szerveknek is, köszönet jár a helytállásért az operatív törzsnek és mindenkinék, aki ebben a munkában végezte a dolgát.

Az is bizonyossággá vált mindenki számára, a magyar emberek számára, hogy kire számíthatnak a bajban, kire számíthatnak, amikor veszély van, és egyértelműen számíthatnak a kormányra, számíthatnak az állami szervekre, és számíthatnak az egészségügyben dolgozók segítő szakmai hozzáállására is. Úgyhogy köszönet jár érte. Igazság szerint az az öt perc, ami most rendelkezésre áll napirend előttre, az is kifejezte volna a köszönetünket, ha öt percen keresztül folyamatosan csak a köszönet szót mondom el, de mégis engedjék meg, hogy egy kicsit bővebben elmondhassam ezt a napirend előttit.

Bízom benne, hogy az egészségügyben dolgozók továbbra is helyt fognak állni, reméljük, hogy a járvány újabb hulláma nem fog minket elérni, és reméljük, nem is lesz sehol sem ilyen járvány, de egy biztos, ezen a napon szeretetünket, tiszteletünket szeretnénk kifejezni ezúton is innen a parlamentből az egészségügyben dolgozóknak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, az igazán kritikus helyzetekben derül ki, hogy egyrészt egy egészségügyi rendszer egy ilyen stresszhelyzetben hogyan tud helytállni, ebben a magyar egészségügyi rendszer szerintem sok ellenzéki kritikus várakozásán is felül, de nagyon jól helytállt. Sokan beszéltek becsmérlően, lekezelően a magyar egészségügyi rendszerről, főleg ellenzéki politikai oldalról politikai szándékból a magyar egészségügyi rendszerről, és most megmutatta a koronavírus-járvány, hogy olyan felkészült emberek dolgoznak a magyar egészségügyi rendszerben, és maga a rendszer is úgy működik, hogy más nyugat-európai országokban sokszoros sajnálatos halálozási adatokat hozott a koronavírus-járvány, de itt Magyarországon mi jobban meg tudtuk védeni a magyar embereket, mint a nálunk gazdagabb országokban. Másrészt pedig egy ilyen kritikus helyzet megmutatta, hogy a magyar emberek össze tudnak fognak.

Itt most úgy tudtak összefogni, hogy mindenki otthon maradt, ez volt a furcsa módja az összefogásnak. Az pedig rendkívül sajnálatos, hogy míg voltak olyan országok Nyugat-Európában, ahol még belső nemzetiségi megosztottságok is nehezítik a belpolitikai helyzetet, de mégis össze tudott fogni kormányoldal és ellenzék; Magyarországon ilyen adottságok nincsenek, de mégsem tudott az ellenzék a koronavírus elleni védekezésben egységet képezni és segíteni azt, hogy minél gyorsabban, minél hatékonyabban tudjunk védekezni.

De ez szerencsére nem befolyásolta negatívan az egészségügyben dolgozók munkáját, és hogy a mai napon duplán is, triplán is köszönetet mondjunk mindnyájuknak nemcsak azzal, hogy 170 ezer egészségügyi dolgozó számára a bruttó 500 ezer forintos juttatás összességében 101 milliárd forint értékben megérkezik, hanem minden más módon is. A korábbiakban nyilván este 8-kor akár tapsolással, de minden más módon is köszönjük az ő munkájukat, kiváltképpen azoknak, akik ilyen nagyon nehéz világjárvány idején is, büszkék vagyunk a magyar orvosokra, büszkék vagyunk a magyar ápolókra, mert megmutatták, hogy a magyar orvosok és a magyar ápolók világszinten is megállják a helyüket, és sokkal eredményesebben tudnak védekezni, mint más országok, más gazdagabb országoknak is az egészségügyi rendszerei.

Az elmúlt időszakban igyekeztünk ennek a feltevéleit is minél nagyobb mértékben megteremteni különböző ellátási formákban is: 91 vidéki kórház részleges vagy teljes felújításával, 54 rendelőintézet felújításával, 107 mentőállomás felújításával. Ha csak azt nézzük, hogy tényleg a mentőkre is micsoda feladat hárult, azért egy percet szánjunk külön nekik is. Azért a mentőszolgálat munkatársai voltak azok, akik a háziorvos és az infektológus jelzése után kimentek azokhoz a családokhoz, ahol koronavírus-gyanús beteg volt, és mintát vettek, az első időszakban be is vitték a potenciális beteget, utána pedig a mintát vitték be óriási leterhelés alatt védőfelszerelésben, utána a mentőautókat fertőtlenítték. Ők is a frontvonalban dolgoztak, és ők is az egyik legnagyobb leterhelést kellett hogy elviseljék egy ismeretlen kórral szemben. Fontos, hogy az idei esztendőben 254 új mentőautó érkezik az Országos Mentőszolgálathoz. Ha az elmúlt éveket összeszámolom, már több mint 800 új mentőautó érkezett az Országos Mentőszolgálathoz, így igyekeztünk 107 mentőállomás felújításával és 34 új mentőállomás építésével az ő munkájukat is segíteni. Ezenkívül pedig 23 teljesen új rendelőintézetet is építettünk Magyarországon.

De fontos, hogy a vizsgálati kapacitások is növekedtek. Ha csak a CT-vizsgálatokat nézem, míg 2010-ben 762 ezer vizsgálatot végeztek el egy évben, most már az elmúlt esztendőben 1 millió 252 ezer vizsgálat volt egy év alatt. Míg korábban 15 milliárd forintot fordítottak erre 2010-ben, most már évi 30 milliárd forintot fordítunk erre, 64 százalékos növekedés van tehát a CT-vizsgálatok számában, és ennek a fedezetét az évről évre emelkedő egészségügyi költségvetési keretek mind biztosították.

Ezzel szemben mit tett az ellenzék? Az egyik ellenzéki képviselő a hátsó kapun beosonva azt mutatta be, hogy látogatói védőfelszereléseket használnak az orvosok és az ápolók a kórházon belül. Ez akkora hazugság volt, hogy a kórház fel is jelentette ezt a képviselőt. Jávor Benedek úgy kicsinyellte le az egészet, hogy ez egy relatíve ártalmatlan járvány, sőt Arató Gergely még azt is elszólta az ATV műsorában, hogy halálozási arány tekintetében sajnos jól áll az ország. Szabó Timea pedig azt mondta itt a parlamentben, hogy Magyarországon halnak meg a legtöbben, amit már többször cáfoltunk. Ők támadták a védekezést, lekicsinyelték a védekezésben dolgozók teljesítményét, mi elismerjük a mai napon is és az év 365 napján is.

Semmelweis-napon is Isten éltesse az egészségügyi dolgozókat! *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(12.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Halász János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország sikeresen lezárta a koronavírus elleni védekezés első szakaszát. Az, hogy nem volt tömeges járvány, legalább három dolognak köszönhető: az időben meghozott döntéseknek, az összefogásnak és a fegyelmezettégnek, valamint a kiváló szakemberek odaadó munkájának. A Fidesz-frakció nevében most is megköszönöm minden, a védekezésben részt vevő ember áldozatos tevékenységét, és a mai Semmelweis-napon külön is köszönjük az egészségügyben dolgozók gondos, felkészült munkáját.

Tisztelt Ház! Abban, hogy Magyarország megnyerte a vírussal szembeni védekezés első szakaszát, kiemelkedő és nélkülözhetetlen szerepe volt a Magyar Honvédségnek is. A magyar katonák szinte a védekezés minden területén részt vettek és részt vesznek a mai napig is.

Emlékeztünk rá, hogy honvédelmi irányító törzsek segítették a munkát az ország folyamatos működéséhez elengedhetetlen vállalatoknál. A létfontosságú magyar vállalatok biztonságáért felelős akciócsoport 105 ilyen céghez küldött irányító törzset, biztosítva az állampolgárok folyamatos ellátását.

A katonai rendészek 17 településen járőröztek, a rendőröket támogatva ellenőrizték a kijárási korlátozás szabályainak betartását, biztosították a közterületeken és a piacokon a nyugodt, rendezett életmenetet. Szintén segítséget nyújtottak katonáink az egészségügyi és a szociális intézményekben is. 108 egészségügyi intézmény működését segítették és segítik továbbra is kórházparancsnokok.

Feladatuk elsősorban a zavartalan és folyamatos gyógyításhoz szükséges eszközök, anyagok biztosítása

és azok védelme, valamint az orvosigazgatók tehermentesítése annak érdekében, hogy ők a gyógyításra tudjanak koncentrálni.

A Szent László Kórház udvarán Role-1 típusú tábori kórházat építettek fel a katonák, az ország több helyszínén az intézményvezetők kérésére előszűrő sátrakat telepítettek a kórházak bejárataihoz, a budapesti hajléktalanszállók esetében is mintegy 20, előszűrőpontként működtetett katonai sátrat telepítettek. Továbbá adományoztak sátorpadozatot, hőlégbefűvőt, homokzsákokat, kézfertőtlenítőt és sebészeti maszkokat is.

Közel ezer idősothont és szociális intézményt fertőtlenítettek a vegyvédelmi katonák. Többek között a legnagyobb gócponttá váló Pesti Úti Idősek Otthonát is. Ebben az intézményben több mint százan betegedtek meg, és több mint ötvenen sajnos meghaltak. Ennek az intézménynek a fenntartója a főváros, vagyis Karácsony Gergely főpolgármester. Egyébként az intézményt Karácsony Gergely a mai napig nem látogatta meg, és nem is viselkedtek gondos fenntartóként. Fertőtleníteni is a katonáknak kellett. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyen!)* Megnyugtató tudni, hogy egy könnyű és egy nehéz fertőtlenítőcsoport továbbra is készenlétben van.

Tisztelt Ház! A járványügyi helyzetben határaink védelme minden eddiginél fontosabbá, életbevágóvá vált. Tudjuk, hogy az ellenzék 2015 óta folyamatosan támadja a kerítést, bírálja a szigorú jogi határozatot. Sőt, a baloldal még azt sem szavazta meg, hogy a honvédség határvédelmi feladatot láthasson el. Az elmúlt öt év azonban bizonyította, hogy nélkülözhetetlen munkát végeznek katonáink a határainkon. A Magyar Honvédség a pandémiás helyzetben is ellátta alapfeladatából adódó legfontosabb kötelességeit, Magyarország függetlenségének, területi épségének és határainak katonai védelmét. A rendőrség munkáját segítve, március 21-étől jelentősen növekedett a katonák létszáma az északi és a nyugati határon. Az osztrák és a szlovák határon több mint száz fővel vett részt a Magyar Honvédség a feladatok ellátásában. A 233 kilométeres déli határszakaszon a Magyar Honvédség közel kétszáz járművel és több mint ezer katonával van jelen most is.

Tudjuk, hogy a migránsok erős járványügyi kockázatot is jelentenek. Ezért a járványügyi készenlétet fenn kell tartani a határőrök szálláshelyein és szolgálati helyein is, hiszen a katonákat és a rendőröket meg kell védeni, hogy el tudják látni a szolgálatukat.

Tisztelt Ház! A koronavírus elleni küzdelemben hagyományos katonai értelemben nem lehet térdre kényszeríteni az ellenfelet. Feltartóztatni azonban lehet: összefogással, példaadással, fegyelemmel. A védekezés során a katonai szervezetek gyorsan és rugalmasan reagáltak, mindig sikerült lépést tartani az adott helyzettel, a meghozott intézkedések működőképesek és aktuálisak voltak. Azt mondják, aki egyetlen emberéletet is megment, már nem élt hiába. Méltán lehetünk büszkéek a Magyar Honvédség áldozatos munkájára, mely nagyon sok élet megmentésé-

hez járulhatott hozzá. A Fidesz-frakció nevében szeretnék mindezt köszönetet mondani a magyar katonáknak. A Fidesz-frakció továbbra is teljes erejével támogatni fogja a magyar katonák megbecsülését segítő intézkedéseket és a Magyar Honvédség haderőfejlesztését.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Németh Szilárd István államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igazán üdítő pillanat volt ez a néhány perc, az utolsó két felszólaló hozzászólása ebben a baloldali, ellenzéki napirend előtti hangzavarban. Mind a ketten azokkal foglalkoztak, akik hivatásukhoz híven, esküjükhöz híven a lehető legnagyobb mértékben járultak hozzá ahhoz, hogy Magyarország a koronavírus-járvány elleni védekezés első szakaszát sikeresen, nálunk gazdagabb és gyakran demokratikusabbnak és fejlettebbnek mondott államokkal szemben, azok előtt képes volt lezárni.

Ez egy nagyon komoly összefogás, nagyon komoly munka, az időben meghozott intézkedések következményeként állhatott elő, de ahogy látjuk a körülöttünk lévő országokat, az európai járványügyi helyzetet vagy a világ járványhelyzetét, mondhatjuk nyugodtan azt, hogy azért még nagyon résen kell lennünk, és ezért is döntöttünk akkor, amikor a veszélyhelyzetet megszüntettük június 20-ai hatállyal, hogy egy járványügyi készenlétet fenntartunk.

Őn egyébként a beszédében a katonákat, a Magyar Honvédséget emelte ki. Én a nevében is szeretném megköszönni, hogy van a parlamenti patkónak olyan része, amelyik észrevette, és köszönetét, háláját fejezi ki azoknak a honvédeknek, akik teljes képességükkel, az esküjükhöz híven szolgálták a hazát ebben a helyzetben.

A Semmelweis-nap kapcsán külön köszönetemet szeretném kifejezni a katonai egészségügyben szolgálóknak, nemcsak a honvédeknek, hanem a honvédelmi alkalmazottaknak, akik a Honvéd Egészségügyi Központ intézményeiben végezték a gyógyító-megelőző, feltáró munkát. Azt is jelenthetem itt mindenki számára, hogy a kórházaknak meghatározott feladatokat, amelyeket az operatív törzs határozott meg, azokat mindig a lehető legpontosabban és időre elvégezték, és ezzel is példát mutattak a magyar egészségügyben mindenki számára.

S ahogy ön említette, a honvédség nemcsak az egészségügyi képessége révén, hanem egyéb képességeivel is segítette az összes magyar kórházat, többek közt azoknak a triázssátrakkal a felállításával, amelyeknek az volt a célja, hogy a kórházakba érkező betegeket, akik a szolgáltatást igénybe kívánták venni,

elkülönítse, megelőzze azt, hogy gócpontok alakuljanak ki.

És ezért jött létre a kórházparancsnoki rendszer is, amely fennmarad egyébként most a járványügyi készültség időszakában. Ez a katonák számára 13 megyét és 51 kórházat jelent, ezekben látják el ezeket a kórházparancsnoki feladatokat. A legfontosabb feladatuk - természetesen azt mindenki tudja, az őrzés-védelmen kívül - a készletgazdálkodás fenntartása, tehát a raktárkészletek elkészítése, mégpedig azon szakmai elvek alapján, amit ott az orvosigazgató, az orvosok meghatároznak, és azoknak a biztosítása egy későbbi időszakban; és ők foglalkoznak egyébként a kórházak, illetve az operatív törzs és a tiszti főorvos közötti információáramlással is.

De ön említette a határvédelmi feladatokat. Katonák nélkül ez nem ment volna. Óriási nyomás nehezedett már január óta a magyar határokra, és akkor utána megjelent a járvány is, és világossá vált mindenki előtt, hogy innentől kezdve a határokon már nemcsak közbiztonsági, hanem közegészségügyi kockázatok is vannak, és talán, ahogy a katonák ezt megfogalmazták, hogy a migráció nemcsak a terrorizmussal, hanem gyakorlatilag a Covid-vírussal is kéz a kézben jár. Nagyon fontos volt egyébként a déli határok teljes elszigetelése.

(12.20)

Most, abban a szakaszban, amikor az életet újraindítottuk, álltunk rendelkezésre, beszállt a Magyar Honvédség - ha mondhatom ezt így - az állami munkahelyteremtési programba; ez ma indult el egyébként, ez egy speciális önkéntes tartalékos képzés. Ma 440 jelentkező indult el azon a hat hónapos kiképzésen, amit a Magyar Honvédség ajánl azok számára, akik elveszítették a munkájukat.

Én azt ígérhetem itt mindenkinek, hogy a Magyar Honvédség az összes képességével, a magyar katonák pedig az esküjükhöz híven továbbra is fogják szolgálni a hazát, továbbra is a magyar emberek biztonságát fogják garantálni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Varga László jegyző urat, hogy ismeresse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

DR. VARGA LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ágh Péter, Fidesz; Lukács László György, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP.

A csütörtöki napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Tordai Bence, Párbeszéd; Schmuck Erzsébet, LMP; Varju László, DK; Gurmai Zita, MSZP; Jakab Péter, Jobbik; Földi László, KDNP; Horváth László, Fidesz.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kálló Gergely, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Potocskané Kőrösi Anita, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP.

A pénteki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra, független; Steinmetz Ádám, Jobbik; Rig Lajos, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő rendkívüli ülésünk **napirendjének megállapítása**. A napirendről, az ülés időtartamáról az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés 2020. július 1-2-3-ai rendkívüli ülésének napirendi javaslata egészüljön ki a sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításáról szóló T/11085. számú törvényjavaslat tárgyalásával és elfogadásával, az előző ülésen elfogadott kivételességi javaslatban foglaltak szerint. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége elfogadta a javaslatot.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány azt javasolta, hogy az Országgyűlés 2020. július 1-2-3-ai rendkívüli ülésének napirendi javaslata egészüljön ki az egyes törvények igazgatási, valamint gazdaságélénkítő célú módosításáról, továbbá egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló T/11175. számú törvényjavaslat tárgyalásával és elfogadásával, az előző ülésen elfogadott kivételességi javaslatban foglaltak szerint. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a 2020. július 2-ai, csütörtöki ülésnapon az üléskezdesre 8 órakor kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés 2020. július 1-2-3-ai rendkívüli ülésének napirendi javaslata akként módosuljon, hogy a 2020. július 2-ai, csütörtöki ülésnapon a bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatok vitája körében első legyen a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény, valamint a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú európai bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvény módosításáról szóló T/10736. számú törvényjavaslat; második legyen a rozsdáövezeti ak-

cióterületek létrehozásához szükséges intézkedésekről szóló T/10746. számú törvényjavaslat; harmadik legyen a Közép-európai Épített Örökség Megőrző Alapítványról és a Közép-európai Épített Örökség Megőrző Alapítvány részére történő vagyonjuttatásról szóló T/10954. számú törvényjavaslat. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz és a Jobbik képviselőcsoportja egyaránt azt javasolta, hogy a dr. Brenner Koloman alelnökké történő megválasztásáról szóló döntésre a 2020. július 3-ai, pénteki ülésnapon kerüljön sor.

A Fidesz képviselőcsoportja azt kezdeményezte továbbá, hogy a döntésre a határozathozatalok végén kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta.** (Számos képviselő elhagyja készül az üléstermet. - Zaj.)

Tisztelt Országgyűlés! Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek még egy pillanatig a helyükön maradni. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy korábbi döntéseinknek megfelelően a holnapi ülésnap 8 órakor kezdődik; a sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításáról szóló T/11085. számú törvényjavaslat összevont vitájára 2020. július 2-án, a napirend előtti felszólalásokat követően első napirendi pontként kerül sor, az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra 2020. július 3-án kerül sor; az egyes törvények igazgatási, valamint gazdaságélénkítő célú módosításáról, továbbá egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló T/11175. számú törvényjavaslat összevont vitájára 2020. július 2-án, a bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatok vitáit közvetlenül megelőzően, második napirendi pontként kerül sor, az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra 2020. július 3-án kerül sor; továbbá a dr. Brenner Koloman alelnökké történő megválasztásáról szóló döntésre a július 3-ai, pénteki ülésnapon a határozathozatalok végén kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most a bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatok vitáinak tárgyalására kerül sor. Kettőperces technikai szünetet rendelék el. (Rövid szünet.)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. (Zaj. - A képviselők egy része távozik az ülésteremből) Megkérem azon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat-ellátásuk miatt az üléstermet

el kívánják hagyni, tegyék ezt minél csendesebben és minél rövidebb időn belül. Köszönöm megértésüket.

(12.30)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek az **egyes vagyongazdálkodást és a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokat érintő törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10743. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

ÁGH PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 18-án tartott ülésén megtárgyalta az egyes vagyongazdálkodást és a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokat érintő törvények módosításáról szóló T/10743. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 21 igen szavazattal, 5 nem ellenében és 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja, hogy a jogalkalmazói tapasztalatok alapján az egységes jogértelmezés érdekében szükséges törvények módosító rendelkezéseit megalkossa, valamint az elmúlt időszakban a nemzeti vagyont, a vagyongazdálkodás szereplőit érintően bekövetkezett változásokat a javaslatban szereplő jogszabályokban átvezesse.

A törvényjavaslatban szerepel többek között a szövetkezeti hitelintézetek tőkefedezeti közös alapjának az integrációs szervezetbe történő integrálása is, mely által biztosítható, hogy az integráció meghatározó garanciális szabálya, vagyis a tagok közötti egyetemlegesség egyszerűbb struktúrában, de változatlan biztonsággal érvényesüljön.

A Ház asztalán fekvő törvényjavaslatban szereplő, a Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló törvény módosításának elsődleges célja, hogy a Városliget Ingatlanfejlesztő Zrt. vagyongazdálkodási szerződés nélkül létrejött vagyongazdálkodási jogait tekintetében biztosított legyen a Városliget Ingatlanfejlesztő Zrt. önálló eljárási hatásköre.

A törvényjavaslat az állami vagyonról szóló törvényben új rendelkezéssel történő kiegészítéssel pontosítja az MNV Zrt. képviseletére vonatkozó szabályozást, az MNV Zrt. feladatkörére figyelemmel. A kiegészítő rendelkezés eredményeként - az általános szabálytól eltérően - az MNV Zrt. az állami vagyon felügyeletéért felelős minisztert képviseli harmadik személyekkel szemben azon jogügyletek tekintetében, amelyek ahhoz kapcsolódnak, hogy az MNV Zrt. a miniszter tulajdonosjog-gyakorlása alá tartozó, állami

vagyonnal kapcsolatos tulajdonosi ügyetek tekintetében a miniszter tevékenységének ellátásában közreműködik.

Tisztelt Ház! Az ismertetett indokokra tekintettel a benyújtott javaslat támogatandó, tisztelettel kérjük erre önöket.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úr jelezte, hogy az előterjesztő képviselőtében a vita későbbi szakaszában kíván szólni. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, független képviselőnek, aki írásban jelezte felszólalási szándékát. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A vagyongazdálkodást és a pénzügyi szolgáltatásokat érintő salátatörvény vonatkozásában ebben a pár percben a következő gondolataimat szeretném önöknek elmondani. Ez 26 törvényt módosít, és céljaként azt határozta meg, hogy egységes jogértelmezés legyen ebben a két kérdéskörben, és a nemzeti vagyont érintő, vagyongazdálkodás szereplőit érintő változásokat átvezesse. Természetesen ebben a javaslatban is vannak üdvözlendő elemek, de azért azt kell mondjam, attól tartok, nem igazán biztos, hogy az üdvözlendő és nemes célok elérése jó eszközökkel történik.

Nagyon örülök annak, hogy egyáltalán a barnamezős területek hasznosítása téma a parlament ülés-terében. Amiatt viszont nagyon aggódom, hogy ezek a barnamezős új, innovatív beruházások nem a polgárok érdekeit fogják szolgálni, hanem bizonyos gazdasági körök újabb gazdagítását. Nagyon örülök magam is, ha arról beszélhetünk, hogy ezeket a területeket rehabilitálni kell, hiszen be kell látnunk, valóban rendkívül elhanyagolt területekről van szó, de azt szeretném kérdezni, hogy vajon a javaslatban miért nem szerepel az önkormányzatokkal való együttműködés célja, hiszen az önkormányzatok nem szeretnék azt, hogy az történjen, ami például a XI. kerületben, hogy lebetonozták a kerületet, iszonyatos magas házakat építenek, gyakorlatilag zöldfelületek tömegét vágják ki, semmisítették meg. Azt látjuk, hogy a kormányzat az országban a lebetonozás célját tűzte ki a zászlajára.

Arról szeretnék még beszélni, hogy a takarékszövetkezeti integrációt ez a javaslat az indoklásában egy rendkívül sikeres dolognak tünteti fel, de én azért hadd jelezzem, hogy ezzel egy üzleti kör ráült az egyszerű vidéki emberek pénzére. Nem látjuk azt a hasznát ennek az intézkedéssorozatnak, amit úgy gondol az Országgyűlés közössége, illetőleg a kormány, hogy ezt a célt ez valóban el is érte.

Végül pedig a Nemzeti Eszközkezelő kérdése. A Nemzeti Eszközkezelő bizonyos típusú devizahiteles közösségnek talán kedvező volt, de ez mindössze akkor egy nagyon lágy, enyhe tüneti kezelése volt annak az óriási problémának, amit a devizahitelezés teremtett. Én azt szeretném önöktől kérdezni, képviselőtársaim: nem lett volna már akkor is egyszerűbb ezeknek a szerződéseknek a gazdasági egyensúlytalanságát felszámolni? Nem lett volna egyszerűbb belátni azt, hogy ha valaki valamit nem vállal, azt nem köteles teljesíteni? Nem az lett volna a cél, hogy az a hitelfajta ne a kifosztást, hanem a tisztességes ár visszafizetését szolgálja a hiteleknél?

A Nemzeti Eszközkezelő valóban az eredeti célját betöltötte, ez a jogszabály ezt a célt valóban értékelve megteszi ezeket a javaslatokat, de én azért még mindig abban reménykedem, hogy hátha egyszer belátja a kormánypartai közösség, a kormánypartai többség, hogy ez az intézményrendszer és a devizahitelezés problémája semmilyen módon nem illeszkedett egymáshoz.

Bár valóban a javaslatnak vannak pozitív elemei, én magam nem tudom támogatni, éppen azon hiányok miatt, amit a felszólalásomban elmondtam. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Volner János független képviselő úrnak, a rendelkezésre álló időkeret mértékéig: 35 másodperc.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Nekem gyors kérdésem lenne az időkeret szűkössége miatt a kormányhoz. Tisztán szeretném látni a törvényjavaslat célját, meg szeretném kérdezni, hogy az elhanyagolt Hajógyári-sziget, illetve a Népsziget ennek a törvényjavaslatnak a célzott területe-e. Meggyőződésem szerint mind a két területhez hozzá kellene nyúlni. Egyébként más körülmények között, más városokban sokmilliárdos értéket képviselnek az ilyen területek. A rendszerváltás óta mind a kettő kallódik, mind a kettő lepusztult.

Kérdezem tehát a kormányt, hogy hozzá szeretnének-e ehhez nyúlni, megíthetjük-e ennek alapján majd a törvényjavaslat pontos célját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni a napirend kapcsán. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszter felelősségi körébe tartozó szabályozási tárgyköröket érint; tehát ez az, ami

a saláta logikai kerete. Célja, hogy a nemzeti vagyonnal való gazdálkodással és a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokkal összefüggésben kialakítsa az állami közfeladatok ellátása során felmerülő szabályozási igényeknek, valamint a gazdasági életviszonyokban bekövetkezett változásoknak megfelelő jogszabályi környezetet.

A törvényjavaslat szövetkezeti hitelintézeti integrációra vonatkozó szabályait pontosították a parlamenti döntéshozatal során, azzal, hogy az integrációs szervezet tagjainak továbbra is kötelező jelleggel kell rendelkezniük részvénnyel az integrációs üzleti irányító szervezetben, amely szervezet jelentős befolyást gyakorol a tagok üzleti működésére.

A törvényjavaslatból kikerült az épített környezet alakításáról... - Volner képviselő úr kedvéért megismétlem (*Volner János dr. Varga-Damm Andreával beszél.*): a törvényjavaslatból kikerültek az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény, valamint az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény módosítására irányuló rendelkezések.

(12.40)

Erről a tisztelt Ház egy másik, hasonló tárgyú, a rozstdaövezeti akcióterületek létrehozásához szükséges intézkedésekről szóló törvényjavaslatban foglal állást.

A parlamenti döntéshozatal során az előzőekben említett érdemi módosító indítványokon túl a bizottsági módosító javaslatok kodifikációs és nyelvhelyességi pontosításokat tettek, emellett a normavilágosságot és a jogszabályszerkesztésre vonatkozó követelmények érvényesülését segítették elő. Köszönöm a bizottságok támogató szakmai munkáját, amivel hozzájárultak a törvényjavaslat szövegének végső kialakításához.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy a korábbi vita és a most elhangzottak alapján szíveskedjenek a be-terjesztett törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10312. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

ÁGH PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság

2020. június 25-én tartott ülésén megtárgyalta a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló T/10312. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 26 igen szavazattal, ellen-szavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház előtt fekvő törvényjavaslat alapvető célja a rendszerváltást követő földprivatizációs eljárások eredményeként kialakult osztatlan közös földtulajdon felszámolása, a felszámolás érdemi gyorsítása. Az osztatlan közös földtulajdon több mint egymillió darab ingatlant terhel, amelyek összterülete meghaladja a 2,4 millió hektárt, az érintett tulajdonostársak száma pedig mintegy 3,5 millió fő. Nekik kínál érdemi, gyors és méltányos megoldásokat a törvényjavaslat az osztatlan közös földtulajdon megszüntetésére.

Az előterjesztés célja minden esetben a felek egyezségének támogatása, a tulajdonrészek minél nagyobb számban történő önálló ingatlanná alakítása, valamint a tényleges földhasználók további tulajdon-szerzésének ösztönzése és mindezek által jól használható birtoktestek kialakítása egy, a jelenleginél jelentősen rövidebb folyamat keretében. A benyújtott törvényjavaslat alapján az osztatlan közös tulajdonnal érintett földek jogi sorsát egységes elvek mentén, a jelenleginél sokkal olcsóbb és gyorsabb eljárások keretében, az állam minimális szerepvállalása mellett lehet majd rendezni, ami minden érintett gazdálkodónak az érdeke.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az osztatlan közös tulajdon felszámolásának elősegítése érdekében az elmondottakra tekintettel a benyújtott törvényjavaslat támogatását kérjük.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Sándor államtitkár úr, miniszterhelyettes jelezte, hogy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, aki a Mezőgazdasági bizottságban kialakult kisebbségi véleményt ismerteti. Ön a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Nem megismételve az általános vitát, szeretném röviden összefoglalni, hogy mégis melyek voltak azok a fenn-tartások, amelyeket megosztottunk a bizottsági ülésen kormánypárti képviselőtársainkkal.

Abban nem volt vita közöttünk már az elejétől fogva, hogy az osztatlan közös földterületeket fel kell számolni. Ez az a forma, ami talán a leginkább versenyhátrányt okozott a hazai mezőgazdaság szereplőinek, és ami egy folyamatos felesleges bürokratikus terhet rótt a gazdálkodókra.

Olyannyira ezen az állásponton vagyunk, hogy a Jobbik gyakorlatilag 2010 óta, mondhatni, minden egyes ülészakban benyújtott olyan törvénymódosítási javaslati szándékot, amely igyekezett ezt a helyzetet orvosolni. A költségvetéshez minden évben kivétel nélkül nyújtottunk be olyan módosító indítványt, amely lehetővé tette volna azt, hogy nagyobb forrást biztosítsunk az osztatlan közös földterületek kimérésére. Egyrészt ez csökkentette volna az érintett földtulajdonosok terheit, amennyiben rászánják magukat erre a cselekményre, másrészt pedig lehetőséget teremtett volna arra is, hogy az állam ezt egy sokkal gyorsabb formában, egy gyorsított eljárás keretében hajtsa végre. Tehát talán nem kell tovább bizonygatnom azt, hogy nagyon elkötelezettek vagyunk a tekintetben, hogy ezt a formát fel kell számolni.

És itt jutunk el ahhoz a helyzethez, ahhoz az érvehhez, amely indokolja azt, hogy mégis a tartózkodás mellett foglalunk állást: a legnagyobb problémánk a javaslattal az, hogy számunkra teljesen elfogadhatatlan módon és indokolatlanul kinyitja a lehetőségét annak, hogy az egyébként közmegegyezés tárgyát képező 300 hektáros birtokmaximumot kitolja, megszünteti e tekintetben. Tehát azokra a földtulajdonosokra, akik a jogszabályban megfelelnek annak, hogy ilyen módon földtulajdonost szerezzenek, növeljék annak számát és arányát, e speciális helyzetben nem vonatkozik a 300 hektáros birtokmaximum, azaz nem számíttatik ebbe bele, bármekkora mértékben képesek növelni az osztatlan közös felszámolásával a saját tulajdonukat. Ez számunkra nem elfogadható, és nem is kaptunk rá igazán józan érvet, hogy erre miért lenne szükség.

Értem én, hogy a felszámoláshoz szükséges lehet egy átmeneti időszak, azaz, ha egy adott földtulajdonosnak, mondjuk, időszakosan a felszámolás miatt 300 hektár fölé növekedik a földtulajdona, az elfogadható, hiszen előfordulhat az a teljesen életszerű helyzet, hogy családi okokból, személyes kötődés miatt szüksége van erre a földterületre, és jogosan is tart rá igényt. De erre mi azt mondjuk, hogy akkor, mondjuk, legyen egy üzleti év a határidő vagy legyen néhány hónap, amíg ezt a megnövekedett birtokméretet le kell vinnie 300 hektárra vagy az alá, azaz az általa kiválasztott, a tulajdonából kiválasztott földterületek közül vigye piacra azt a mennyiséget, ami aztán biztosítja, hogy visszakerüljön a 300 hektáros birtokméret alá, ami, még egyszer mondom, abszolút közmegegyezés tárgyát képezte mind ez idáig, az Országgyűlés minden pártja a rendszerváltás óta e tekintetben tudtommal egységes volt, és nem volt ezzel kapcsolatban semmilyen komolyabb kritika.

És önök, akik egyébként ellenzékben még oly hangosan hirdették azt, hogy a családi gazdaságok oldalára kell állni, és hogy mind a támogatás-, mind a birtokpolitika tekintetében őket kell előtérbe helyezni, most ezt a logikát rúgják fel, és saját korábbi érvelésükkel mennek szembe, amikor lazítják ezt az eddigi korlátozást.

Tehát ez volt az a fő motívum, az a fő érv, amely azt mondatja velünk, hogy a jogszabály így bizony

nem teljességgel őszinte a tekintetben, amikor megfogalmazza a céljait, és itt egyfajta birtokkoncentrációt elősegítő motívum is megjelenik a jogszabályban.

A gyakorlati végrehajtásával kapcsolatban is, hogy áttérjek más kritikákra, voltak fenntartásaink. Itt viszont arról tudok beszámolni, hogy több érdemi módosító javaslat is elfogadásra került, amit ezúton is köszönök, és remélem, hogy más törvényeknél is példaértékű lesz ez a hozzáállás. Némelyik saját jogon, ellenzéki javaslatként ment át, némelyiket megfontolva, átrágra később fogadtuk vagy fogadjuk el, ezek mindenképp pozitívak, és ezeket szeretném megköszönni a magyar gazdálkodók nevében. De még egyszer hangsúlyozom, hogy a legfontosabb, a leginkább égbekiáltó problémát nem orvosolták, ezért én arra fogok javaslatot tenni, hogy a Jobbik frakciója tartózkodjon ezen javaslattal. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, független képviselő. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mezőgazdasági rendeltetésű földterületek osztatlan közös tulajdonának felszámolása valóban 30 éve akár az Országgyűlésben, akár a gazdák közt, akár a közéletben egy rendre igényelt eljárás, és természetesen ezt üdvözölni kell.

(12.50)

Azért azt meg kell mondjuk, hogy a kárpótlási eljárásnak a nem éppen egészséges rendszere volt, ami kialakította ezt az irdatlan nagy méretű, 3,5 millió embert érintő, 2,4 millió hektáros területeken fennálló közös tulajdonost.

Azt mondja a jogalkotó vagy a kormány a javaslattételben, hogy a versenyképességet kívánják ezzel növelni. Azért meg kell mondjam, hogy a legnagyobb gazdálkodóknak a birtokai általában egy kézben vannak; akik a mezőgazdaság versenyképességét szolgálják és erősítik, azok jellemzően nem ilyen osztatlan közös tulajdonokban teszik ezt.

A kormányzat úgy gondolta, hogy azoknál a földterületeknél és azoknál a tulajdonosoknál, ahol nem lehet felderíteni azt, hogy hol vannak, léteznek-e, kicsodák, nem lehet bevonni őket az eljárásba, kicsi az osztatlan közös tulajdonra eső földterületük, akkor a legvégső megoldás az, hogy állami tulajdonba kerülnek ezek a jószágtestek. Nem tudom elképzelni, hogy ha a tulajdon szentségét a kormányzat ennyire fontosnak tartja, akkor miért nem lehetett inkább azt megtenni, hogy azok a tulajdonostársak, akik osztoztak azon a földterületen, és kimérték a saját területeiket, miért nem az lett volna a megoldás, hogy akkor arányosan ezeket a kicsi földterületeket meg tudták volna kapni.

Én úgy gondolom, hogy nem lehet az, hogy az állam legyen kedvezményezett egy ilyen eljárásrend után. Úgy gondolom, hogy meg tudták volna azt tenni, hogy ezek a tulajdonostársak letétbe helyezték azt az összeget, ami arra a területre jut, amit ők megkapnak, mert ezek a feltételek fennállnak, és akkor mégsem megint az állam földtulajdonát gazdagítjuk, még hozzá olyan földtulajdonát, amivel igazán nem nagyon fog tudni mit kezdeni. Tehát megint az lesz, hogy értékesíteni fogja, iszonyú nagy költségeket fog a költségvetésnek megint teremteni.

A kormányzat igen széles körben szokta a saját elveit és propagandáját hirdetni. Azt is tudjuk, hogy bár rengeteg ember figyelemmel kíséri ennek a javaslatnak a sorsát, mégis úgy gondolom, hogy a kormány most tudná igazán bebizonyítani, hogy propaganda-tevékenységét a polgárok hasznára akarná folytatni. Nagy tisztelettel kérem, hogy minél szélesebb körben, minél nagyobb felületeken hirdessék meg az országban a polgárok felé, hogy nézzenek utána, van-e örököl, valamilyen módon megszerzett földtulajdonuk, és igyekezzenek részt venni az osztatlan közös tulajdonok felszámolásában.

Ugyanis hogyha a kormányzatnak tényleg az a célja, hogy ezzel az eszközrendszerrel a tulajdonjogok egységét és a földtulajdonok és a földterületek egységét kívánja megteremteni, akkor mindent-mindent tegyen meg azért, hogy tényleg az összes polgárhoz, az állítólag 3,5 millió érintett személyhez eljusson a hír, vegyenek ebben részt, legyenek ott tevőlegesen, és minél kevesebb olyan földterületrész maradjon, amelynek nem találják a tulajdonosát, aki nem tud részt venni ebben az eljárásrendben.

Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki szólni a napirendi pont keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárrom.

Megadom a szót Farkas Sándor miniszterhelyettes úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én úgy gondolom, hogy a mai, mondhatnám így, záróvita is azt bizonyítja, hogy ezzel a törvénnyel az agráriumban a kárpótlást követően a földtulajdonosoknak, akik természetesen, mondhatom így, osztatlan közös földtulajdonnal rendelkeztek, rendelkeznek, végre eljött az a pillanat, amikor láthatóan olyan, az ellenzék részéről sem igazán kifogásolt törvényt alkotunk, alkottunk, amely jelentős részben meg fogja oldani ennek a közös földtulajdonnak a sorsát.

Természetesen tudjuk azt, hogy ez egy nagyon komoly feladat lesz jelentős részben a földtulajdonosok részéről, akik részarányal rendelkeznek, hogy ismételtén megszervezzék úgymond önmagukat, és

majd a végrehajtási rendeletben szereplő osztó program alapján sikerüljön végérvényesen szétosztani, megosztani ezt a földterületet annak érdekében, amit itt önök részben kifogásoltak, de higgyék el, hogy szerintem ez helyes kifejezés, amikor azt mondjuk, hogy versenyképes gazdaság-üzemléteket alakítsunk ki.

Nem akarom ezt a vitát megnyitni, és azt hiszem, erről nagyon sokat is tudnánk vitatkozni, hogy mi az, hogy versenyképesség, mi az, hogy megfelelő méret. Ezt a vitát már lefolytattuk egy jó párszor itt a parlamentben is ellenzéki és kormánypárti képviselők között.

De ahogy telik az idő, múlik az idő, látjuk a klimatikus viszonyok változását, látjuk ezt a hektikus időjárást, látjuk a különböző gazdasági folyamatokat, látjuk a különböző árutözsdéknek a mozgását, látjuk azt, hogy hogyan értékelődött föl pont most, a koronavírus idején az agrárágazat, az egészségesélelmiszer-előállítás, mennyire fontos az, ha egy országnak megvan a biztonságos élelmiszerháttéré, amit nem más, mint a magyar mezőgazdaság teremt és fog megteremteni itt, Magyarországon.

Éppen ezért fontosnak tartom azt is, hogy ez alapján az, hogy ez a gazda most iksz területen - számot nem akarok mondani - gazdálkodik, és az osztatlan földtulajdon rendezése során netalántán átlépi a 300 hektárt, higgyék el nekem, 40 éven keresztül gazdálkodó emberként, hogy ezek már nem olyan számok, amiktől rettegni kell. Ezek már gyakorlatilag a mai időszakban, most nem azt mondom, hogy ez minden területre érvényes, minden területre, minden tájegységre, de higgyék el, ha megnézzük, hogy ha versenyképességről, racionális gazdálkodásról, új technológiák alkalmazásáról, netalán öntözésfejlesztésről is beszélünk, ezeket nem lehet egy-két hektáron végrehajtani.

Ezért a célunk az, hogy a magángazdálkodók is jelentős részben, ez gyakorlatilag kimondottan arról szól, hogy a magángazdálkodók e törvény alapján minél könnyebben jussanak azokhoz a földterületekhez, amin lehet, hogy ma még éppen bérleti jogviszony áll fenn vagy akár egy hosszú távú bérleti jogviszony, ezáltal kerülhet a tulajdonába, ami természetesen magát a gazdálkodás struktúráját, magát a gazdálkodást tudja egyszerűsíteni.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Éppen ezért én annak nagyon örülök, hogy Magyar Zoltán képviselőtársam úgy ítélte meg, hogy a Mezőgazdasági bizottságban elfogadott módosító indítványai példaértékűek. Ebből is láthatja azt, tisztelt képviselő úr, hogy ez a törvény több annál, mint egy egyszerű törvény, ez több annál, nem csak azért, mert 3,5 millió személyt érint ez a törvény várhatóan. Ez több annál, ezt sokkal jobban átrágtuk, ha szabad így fogalmazni, sokkal több társadalmi egyeztetés volt, sokkal több érdekképviselettel gondoltuk végig ennek

a törvénynek a lehetőségeit. Én annak kimondottan örülök, hogy végre eljutottunk oda 30 év után, hogy ezt a kérdést, nyugodt lelkiismerettel mondhatom, megnyugtatóan tudjuk zárni.

Éppen ezért kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy pénteken az igen szavazatukkal támogassák ezt a, majdnem mondhatnám, történelmi jelentőségű törvényt.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat; egyben tájékoztatom is önöket, hogy a határozathozatalokra a pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik az **egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10744. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. A bizottság előadója Héjj Dávid képviselő úr. Képviselő úr, ön é a szó, parancsoljon!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 18-án tartott ülésén megtárgyalta az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/10744. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 2 nem ellenében és 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja több igazságügyi tárgyú törvény módosítása, tekintettel a jogalkalmazói gyakorlat tapasztalataira, a szakmai visszajelzésekre, valamint az Alkotmánybíróság megállapításaira.

(13.00)

Az Alkotmánybíróság a 28/2019. (XI. 4.) számú határozatában megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azért, hogy a közjegyzőkről szóló törvény nem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből eredő kívánalmaknak megfelelően szabályozta a közjegyzői fegyelmi bíróságok megalakításával és eljárásával kapcsolatos részletszabályokat. A fenti problémát a módosítás megnyugtatóan rendezi.

A benyújtott javaslat a Magyar Országos Közjegyzői Kamara gyakorlati visszajelzéseit alapul véve igyekszik kezelni további problémákat is. Ily módon tartalmazza a közjegyzőhelyettesek választójogának reformját, és pontosítja az okiratszerkesztés, aláírás-hitelesítés követelményeit is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításának főbb pontjai a következők. A végrehajtói szolgálat a végrehajtó igazságügyért felelős miniszter általi kinevezésével keletkezik. A Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatali szerve vezetőinek részére önálló felfüggesztési jog kerül biztosításra abban az esetben, ha a végrehajtó által szándékosan elkövetett bűncselekmény a Btk. szerint öt évet meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő. A végrehajtó fegyelmi eljárásában a módosítás értelmében az első fokon eljáró háromtagú fegyelmi tanácsnak a fegyelmi bíró tagja mellett egy végrehajtó tagja is kerül szakúlnökként megválasztásra.

Az eljárások gyorsabbá, hatékonyabbá és olcsóbbá tétele érdekében pedig módosításra kerülnek a végrehajtás során lefoglalt vagyontárgyak értékesítésére vonatkozó szabályok, továbbá határidők kerülnek megállapításra a végrehajtók számára az egyes konkrét eljárási cselekmények elvégzése tekintetében.

Tisztelt Ház! Nem állt szándékomban valamilyeni módosítást részletekbe menően felsorolni, mivel ezek kimerítő ismertetését az általános vita során az előterjesztő részéről már hallhattuk. Engedjék meg nekem, hogy csupán néhány példát emeljek ki még az önök számára.

A jogi segítségnyújtásról szóló törvény módosítása értelmében megállapíthatóvá válik eljárási előleg a határon átnyúló tartási ügyekben eljáró pártfogó ügyvéd számára. Erre eddig nem volt lehetőség. A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárást rendező szabályai - a jogalkalmazói jelzések figyelembevételével - az egységes jogértelmezést elősegítő, pontosító jelleggel kerülnek módosításra. Szintén a gyakorlati tapasztalatokat szem előtt tartva kívánja a javaslat módosítani a nemzetközi magánjogról szóló törvény átmeneti rendelkezéseit is.

Tisztelt Ház! Meglátásom szerint a javaslat által kilátásba helyezett módosítások alkalmasak arra, hogy figyelemmel a jogalkalmazói gyakorlat igényeire és visszajelzéseire, illetve az Alkotmánybíróság döntésére, orvosolják a korábban felmerült problémákat.

Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslat támogatandó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most tisztelettel megkérdem Völner Pál államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Nem kíván most szólni. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kijelölt Igazságügyi bizottság előadót nem állított. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Az időkereteket a hirdetőtáblán mindnyájan figyelemmel kísérhetik. Arról is tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Varga-Damm

képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosítására irányuló javaslat nyolc törvényt módosítana, amelyek alapvetően a közjegyzőkre, a végrehajtásra, a határon átnyúló végrehajtásra és egyes igazságügyi alkalmazottakkal kapcsolatos fegyelmi eljárásokra vonatkoznak.

Amint láttuk az eddigi időszakban, míg az általános vita, valamint a bizottsági viták zajlottak, sem a közjegyzők, sem a végrehajtók, sem az igazságügyi alkalmazottak nem tiltakoztak ezen módosítás ellen. Úgy látjuk, hogy számukra ez a javaslat megfelelő, hiszen hallatták volna a hangjukat, ha úgy gondolják, hogy valamifajta szabályozás nem az érdekeiket szolgálja. Ezért tehát egy országgyűlési képviselőnek elemi feladata az, hogy ha a szakma, amelyet érint a javaslat, elfogadja, nem támadja, akkor az országgyűlési képviselőnek is kötelessége ugyanezt tenni, hiszen mi őket képviseljük.

A közjegyzők vonatkozásában a fegyelmi bíróságok igen részletes új szabályozása azon alapon, azon indokon áll, hogy mulasztásban megnyilvánuló alaptörvénysértést követett el az Országgyűlés az Alkotmánybíróság megállapításai szerint, és ezt az alaptörvénysértést próbálja ezzel a javaslattal kiküszöbölni. Ha jól emlékszem, ma egy éve járt le a rokkantnyugdíjak elvételéről szóló, mulasztásban megnyilvánuló alaptörvénysértés is, amelyet szintén az Alkotmánybíróság állapított meg, mégsem látom, hogy a kormányzat igyekezne ezt a mulasztást pótolni, és végre azoknak a rendkívül nehéz sorsú társadalmi csoportoknak az életét megoldani.

A végrehajtási törvény módosítása valóban egy fontos tényező volt, hiszen láthattuk, akik a mindennapi joggyakorlatban részesei voltunk az ilyen típusú eljárásoknak, hogy számtalan végrehajtó tudott úgy dolgozni, hogy súlyos büntetőeljárások, súlyos bűncselekmények miatti büntetőeljárások voltak velük szemben, miután nem tudott róla a kamara, és nem tudott róla az, aki az ő vonatkozásukban felfüggeszthette volna a tevékenységüket. Most szerencsére egy egyszerűbb eljárást vezetnek be, ami nagyon helyes.

Annyit szeretnék még mondani, és örülök, hogy államtitkár úr itt van, hogy nagyon sokszor beszélünk már az elmúlt két évben a végrehajtási törvények módosításáról, és rendre el szoktam mondani, hogy ha már egy ilyen javaslat bejön, ami érinti ezt a törvényt, próbálják már megoldani - és az elmúlt napokban a miniszter asszony meghallgatásakor is ilyen jellegű kérdést hoztam elő -, hogy a végrehajtók, amikor befolyik egy összeg, még ha nem is a teljes, a jogszabály szerint nem kötelesek elszámolni.

Nem kötelesek részelszámolni, holott ez azért nagyon fontos, mert vannak olyan végrehajtási ügyek, ahol bérből vonják le, havi járandóságokból vonják le, 8-10-15 évig vonják ezeket az összegeket, és a végrehajtó nincs arra rákényszerítve, hogy szépen készítsen

egy részelszámolást, hogy neki mennyi jutott belőle, a végrehajtást kérőnek mennyi jutott belőle, hol tartunk; és szegény adós nem tudja soha, hogy mennyi van még hátra. Nemezszer voltunk olyan helyzetben, hogy magam mentem el a végrehajtóhoz kérni, hogy hadd tudjuk meg, hol tartunk, és azt mondta mindig: nem kötelezi őt erre törvény. Azért lenne fontos, államtitkár úr, ha már a végrehajtási törvény módosítása mindig, rendre idekerül, hogy legalább egy olyan biztonsági elemet helyezünk ebbe bele, hogy ez ne egy élethosszig tartó kifosztó folyamat legyen, hanem tényleg mindig tudja az adós, hogy hol tart.

Természetesen ezt a javaslatot én támogatni fogom, mert az fontos, hogy az igazságügy területén minden, minden, minden kérdés minél tisztább legyen, hiszen hol nem, ha az igazságügy területén? Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a függetlenek padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy salátatörvény fekszik előttünk, amiről már elmondtuk korábban is a véleményünket. Általában a salátatörvényt az ellenzék negatívan értékeli, hiszen nagyon sokszor semmilyen összefüggés nincsen azok között a törvények között, amelyek módosulnak, és bizony nemezszer vannak elrejtve olyan atombombák, amire rálépve az ellenzék, ha nem figyel oda, bizony belesülhet; úgyhogy nemcsak emiatt, hanem amiatt sem, hogy álláspontunk szerint nem praktikus a salátatörvény.

Ez kicsit másabb, hiszen némileg van összefüggés is, és nem 90-100 törvénymódosításról van szó, csak 8 darab törvény módosításáról. Itt elsősorban kettőt emelnék ki: a közjegyzői törvénnyel kapcsolatos, illetve a végrehajtókra vonatkozó jogszabályt. És valóban igaz, az előttem szólók említették is, hogy a szakma meghallgatásra került, amikor ez a jogszabály-módosítás kidolgozásra került. Valóban így van, valóban visszacsatolnak olyan részek ebben a módosításban, amelyek a szakmának már korábban is elvárásai voltak a törvényhozással szemben, és keresztül szeretne volna vinni.

Ilyen volt például a végrehajtók esetében annak a folyamatos bizonytalanságnak a megszüntetése, ami miatt nem kaptak soha határozatlan idejű meghosszabbítást a jogviszonyuk tekintetében, hanem csak meghatározott időre, hét évre hosszabbíthatta meg az igazságügyi miniszter az ő megbízatásukat. Tehát nyilván a szakmának ez is egy régi igénye volt, hogy határozatlanra lehessen módosítani abban az esetben, hogy ha nincs fegyelmi büntetés, nincsen olyan ügy, ami miatt kétséges lenne az, hogy jól végzi a feladatát a végrehajtó, akkor határozatlan időre lehet módosítani.

(13.10)

De egyébként akár a fegyelmi eljárás során, akár a közjegyzői fegyelmi eljárás során valóban olyan elemek kerültek be, amelyek ebből a szempontból pozitívak.

Varga-Damm Andrea képviselőtársam az előző felszólalásban arról beszélt, hogy helyes, hogy meghallgatják a szakmát, és egy képviselőnek kötelessége is, hogy igennel szavazzon, ha a szakma álláspontja került bele. Én itt egy kicsit vitatkoznék vele e tekintetben. Azt valóban én is jónak tartom, ha meghallgatásra kerül a szakma álláspontja, és a törvényhozók figyelembe veszik azt, hogy mik a szakmai igények, mik a szakmai tapasztalatok, és az alapján működik a törvényhozás, viszont én egy kicsit megnézném és megfordítanám a dolgot, és az állampolgár esetét is nézném, az ő szempontjából is.

Például ami nagyon fajsúlyos a végrehajtások során: hihetetlenül sokat hallottunk arról, hogy a végrehajtók sok esetben milyen szabálytalan eljárásokkal járnak el, adott esetben hogyan forgatják ki az adóssokat a vagyonukból.

Én azt gondolom, hogy itt nekünk fokozott a felelősségünk, és nemcsak a szakma álláspontját kell figyelembe venni, hanem az állampolgár szempontjait is nagyon erősen kell figyelembe vennünk, és az alapján kell meghozni azt a véleményünket, ami alapján majd egy jogszabály, egy törvény meg fog születni. Itt sok esetben súlyos ellentmondások, érdekbeli különbségek lehetnek a szakma elvárásai között, illetve azok elvárásai között, akikre vonatkozik a törvény, akik majd másodlagosan a végrehajtás során ezzel a jogszabállyal találkozhatnak.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről mi azért nem tudjuk támogatni ezt a jogszabályt, és tartózkodni fogunk a szavazás során, mert mi is figyelembe vesszük, hogy valóban vannak a szakma elvárásainak megfelelő pozitív elmozdulások, de vannak negatív dolgok is ebben a jogszabályban. Így például megemlíteném azt, hogy az ingó vagyontárgyak 1 százalékon történő elárverezése álláspontunk szerint sem az adósnak, sem a végrehajtást kérőnek nem érdeke, hiszen a végrehajtást kérő nem fog érdeemben a pénzéhez jutni semmilyen formában, mert valljuk be, hogy az 1 százalék semmi. Tehát a kielégülése nem lesz meg abból az összegből, az adósnak pedig, akinek 1 százalékon fogják értékesíteni a vagyontárgyát, egy jókora vagyonesztétiséget jelent ez adott esetben. Az érthetetlen ebben a dologban, hogy nem érdeke sem a végrehajtást kérőnek, sem az adósnak, mégis bevezetésre kerül ez az 1 százalékos értékesítés. Persze meg lehet magyarázni, s ennek is vannak indokai, amik akár érthető is lehetnek, azonban álláspontom szerint itt a végrehajtást kérő és az adós érdekét kell nézni, ez esetben pedig ez egyiküket sem szolgálja.

Említettem már korábban a felszólalásomban azt, hogy számtalanszor merült fel probléma a végrehajtók munkavégzésével kapcsolatosan, hogy az mennyire törvénytiszta, mennyire törvénytisztelő. Itt

bizony voltak problémák, amelyek az országos médiában is nemegyszer helyet kaptak és akár nagy port is vertek fel.

Éppen ezért azzal a módosítással, hogy súlyosbodnak a fegyelmi büntetések, mindenféleképpen egyet lehet érteni ebben a tekintetben. Nyilván egy súlyos fegyelmi büntetés lehet az 5 millió forintról 20 millió forintra növelt összeg, és bizony kellően visszatartó ereje lehet egy ilyen nagy összegű büntetés kilátásba helyezésének. Ez esetben akár fehéredhet is ki ez a szakma. Mint ahogy mondtam, ezért is mondjuk azt, hogy vannak pozitív jelek, amelyek előremutatóak.

Körülbelül ennyi az, amennyit ezzel kapcsolatban el akartam mondani. Illetve van még egy dolog. Azzal, hogy gyorsítjuk az eljárást, általában mindig egyet szoktunk érteni; kivéve egyetlen eset van, amit fel tudok hozni, és ebben a törvényben is szerepel. Itt a módosulással a végrehajtás szabályaiban történik olyanfajta változás, ami a végrehajtási eljárást adott esetben gyorsítja is, ami sokszor jó, viszont abban az esetben, amikor a devizahitelesekről beszélünk és a devizahitelesek kilakoltatásáról beszélünk, akkor nem tudunk egyetérteni azzal, hogy gyorsított eljárásban kerüljenek az utcára ezek az emberek, akik sokszor saját hibájukon kívüli okok miatt kerültek olyan helyzetbe, hogy nem tudják fizetni a tartozásukat.

Ezek azok a pontok, amelyek miatt mi a tartózkodás mellett döntünk. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én kizárólag azért kértem szót, mert hallottam az előttem elhangzó hozzászólásokat. Mind a két képviselőtársamat nagyon nagyra becsülöm. Az általános vitában ők is nagyon részletesen elmondták a véleményüket, illetve én is, és csak erre szeretnék reflektálni.

Azt ugyanakkor minden alkalommal el fogom mondani, hogy azzal együtt, hogy a salátatörvénnyel önmagában mint egy eljárással nem értünk egyet, az Igazságügyi Minisztérium nagyon sokszor elköveti azt, hogy a törvényben lefektetett előzetes közzétételi, egyeztetési eljárásoknak sem felel meg. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon rossz gyakorlat, ezzel szembe kellene néznie az Igazságügyi Minisztériumnak, és legalább az önök által támasztott törvényi feltételeknek meg kellene felelni az előzetes egyeztetések kapcsán. Az valóban nagyon üdvöztető, ahogy itt elhangzott, hogy a szakmával megtörtént az egyeztetés. Ugyanakkor én itt inkább Gyüre Csaba képviselő úrral értenék egyet. Ebben a kérdésben fontos, hogy a szakma véleménye is megjelenjen és azt is képviseljük, de én azt gondolom, hogy itt alapvetően országgyűlési képviselőként mindenképpen az eljárások

érintettjeinek, a magyar állampolgároknak az érdekeit kell maximálisan képviselni.

Mi is elismerjük, hogy alapvetően jó irányba történő módosításokról van itt szó, ugyanakkor vannak benne olyan szakmai kifogások az ingóságok értékesítése, elárverezése kapcsán, amelyek kapcsán nekünk is az a véleményünk, hogy ez konkrétan szankciós jellegű. Emiatt, egy ilyen szakmai kifogás miatt az LMP frakciója a Jobbiknál is határozottabb álláspontot fog képviselni, ezért mi nemmel fogunk szavazni, azzal együtt, hogy azt viszont elismerjük, hogy magában a salátatörvényben döntő többségében pozitív irányú módosítások vannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál: Igen.)* 15 perc az időkerete, államtitkár úr. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kívánom a 15 percet kimeríteni, de néhány felvetés elhangzott, amikre szeretnék reagálni.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony említette a rokkantnyugdíjak ügyét, ami ugyan nem kapcsolódik ide. Ott az alkotmánybírószági döntés egy nemzetközi jogalkotási kötelezettséggel kapcsolatban merült fel, és nem a belső szabályozás alkotmányellenességét állapította meg.

Ami a kimutatásokat illeti, hogy hol tartanak a végrehajtás során az éppen befolyó összegek, azzal kapcsolatban létezik a végrehajtó ügyviteli rendszer, tehát az eljárás bármely szakaszában erről felvilágosítható lehet kérni, és azt képes a rendszer megadni.

Gyüre Csaba képviselőtársam az 1 százalékról beszélt. Tudjuk, hogy 35 százalékra való leszállítás után lehet megállapítani azt, hogy ennél a minimálárnál már lefelé lehet menni. A korábbi 1 forintos szabály helyett jött be az 1 százalék, ami egy nagyobb értékű ingatlannál vagy ingóságnál mégiscsak magasabb, mint ami a korábbi időszakban volt. Azt is meg tudom jegyezni, hogy ha az adós érdekét sérti, akkor netán az adósnak is lehet ismerőse vagy akármilyen köre, aki ebben a licitfázisban ugyanúgy be tud lépni, és nem várják meg azt a méltatlanul alacsony összeget, hanem akár egy hirdetés útján tud potenciális vevőket hozni.

Tehát piaci viszonyok között történik meg ez a fajta értékesítés. Nyilvánvalóan az, ami 1 százalékon kel el, valószínűleg nem tartott kereskedelmi forgalomra igényt. A korábbi szabályozáshoz képest pedig még előrelépés is történt, ugyanakkor meg nem maradhat az, hogy évekig nem lehet értékesíteni ingatlanokat és ingóságokat, mert olyan irreális összeget tűzünk ki, mert nem ismerjük az ingóságok pontos állapotát.

Még egy felvetésre szeretnék reagálni. A szükséges egyeztetések természetesen lezajlottak a jogszabály benyújtása előtt, tehát nem történt semmiféle jogalkotással ellentétes lépés. Valóban fontos szempont az, hogy a szakmai szervezetek véleményét figyelembe vegyük, de azért a végrehajtási szabályok alkotásánál gondoljunk csak arra, hogy a végrehajtási moratóriumtól kezdve a százszázalékos becsértéig számos olyan intézkedés történt, ami elsősorban az adósoknak, tehát a szélesebb közönségnek az igényeit vette figyelembe. A minisztériumnak mindig meg kell találnia azt az egyensúlyt, ami az adósok, a hitelezők, a szakmai szervezetek között fennáll, és a jogalkotást így kell előkészíteni. Köszönöm a figyelmet és kérem a javaslat támogatását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Soron következik a **bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított perről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.

(13.20)

A kormány-előterjesztés T/10860. számon valamennyiünk számára elérhető volt a Ház informatikai hálózatán.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

ÁGH PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 25-én tartott ülésén megtárgyalta a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított perről szóló T/10860. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 32 igennel, 1 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő javaslat egy jelentős eljárásjogi könnyítést kíván biztosítani azon sértettek számára, akiknek ügyében a büntetőeljárás már jogerősen befejeződött, és a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránti igényüket polgári jogi igényként sem a büntetőeljárásban, sem pedig a polgári perben nem érvényesítették, feltéve persze, hogy követelésük még nem évült el.

Hangsúlyozandónak tartom, hogy a javaslat értelmében a tárgyalást főszabályként elektronikus eszköz igénybevételével kell megtartani. Aláhúzandó ez a rendelkezés, ugyanis ily módon a felperesnek fizikailag nem kell találkoznia az alperessel.

Ez egy nagyon fontos és előremutató szabályozás, mivel így elkerülhetővé, de legalábbis nagymértékben csökkenthetővé válik a sértett másodlagos viktimizációja. A gyorsított perek elbírálását a törvényszék hatáskörébe utalja a törvényjavaslat, egyben pedig az eljáró törvényszék tekintetében kizárólagos illetékességet állapít meg.

Tisztelt Ház! Kérem, engedjék meg, hogy példálózva felsoroljak néhány olyan rendelkezést, amelyek az igényérvényesítés megkönnyítését és az eljárás mielőbbi lezárhatóságát hivatottak elősegíteni. Egyrészt a tervezet költségfeljegyzési jogot biztosít a felek számára. Másrészt a javaslat soron kívüli eljárást ír elő, emellett számos határidőt a polgári törvénykönyvben foglaltaktól eltérően állapít meg. Nincs helye beavatkozásnak, viszontkereset előterjesztésének, beszámításának, továbbá a per nem kapcsolható össze más perrel. Hangsúlyos szerepet kap az írásbeli előkészítés, valamint maga a per nem különül el perfelvételi és érdemi tárgyalási szakaszra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mögöttünk álló esztendőben számos olyan bírósági ítélet született, amelyek alaposan felkavarták a társadalom általános igazságérzetét. A magyar emberek többsége elégedetlenségének adott hangot, amiért súlyos bűncselekményük következtében jogerős szabadságvesztésüket töltő elítéltek milliós nagyságrendű kártalanításokhoz jutottak. A kormány az emberek hangját meghallva cselekvésre szánta el magát, az elérendő cél pedig változatlanul az, hogy a fogvatartottakra, illetve a sértettek vonatkozó kompenzációs rendszerek közötti megbomlott természetes egyensúlyt helyrebillentsük.

Az áldozatközpontú jogpolitikai felfogás jegyében fogalmaz úgy a javaslat, hogy azon sértett, aki a polgári jogi igényét a börtönzsúfoltsági kártalanítással kapcsolatos eljárásban valamilyen oknál fogva nem tudta érvényesíteni, azonban a bűncselekményből eredő kára vagy sérelme keletkezett, igényét gyorsított per útján érvényesítheti, mely lehetőségéről őt a büntetés-végrehajtási bíró tájékoztatni köteles.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tervezetről summa summarum elmondható, hogy a minőségi jogalkotás kritériumait is szem előtt tartva kilátásba helyezi a perek észszerű határidőn belüli elbírálásának megkönnyítését, amely az állampolgárok részéről talán az egyik legfontosabb igény. Szintén üdvözlendő a bűncselekmények áldozatainak igényérvényesítését nagyban támogató elképzelések normaszövegbe öntése is.

Az elhangzottakra tekintettel a javaslat támogatását kérjük. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Dr. Völner Pál nemet jelez.)* Most nem kíván. Majd a zárszóban fogja elmondani mindazt, amit a vitával kapcsolatban fontosnak tekint. *(Balczó Zoltán: Ha akarja.)*

Most megkérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Elsőnek megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenképpen azt kell mondanom, hogy örülök a javaslatnak, mert valóban egy olyan durva társadalmi egyenlőtlenséget létrehozó intézményrendszerre vált a börtönzsúfoltság miatti kártérítések tömege, amit valamilyen módon a kormánynak kezelnie kellett, és valamilyen módon a sértetteket előtérbe állítani. De, ahogy képviselőtársaim korábban is már jó párszor elmondták, a helyzetet, ha tetszik, ha nem, a kormányzat hozta létre 2016-ban, még akkor is, hogyha tudjuk, hogy a nemzetközi európai szinten a strasbourgi bíróság volt az, amely olyanfajta eljárásrendeket és elvárásrendeket fogalmazott meg a fogvatartottak javára a büntetés-végrehajtási intézetekben, amelyek aztán keletkeztették ezt az óriási bizniszt, amit ez jelentett. Tehát a kormányzat saját magát kénytelen korrigálni, és sajnos nem hallotta meg azokat a szavakat, amelyeket annak idején a képviselőtársaim elmondtak.

Azt is üdvözlöm, hogy egy ilyen gyorsított perre kerül sor abban az esetben, ha a sértettek kártérítésére korábban nem került sor. De, amint elmondtam az általános vitában, igen alaposan ismerve a büntetőjog-gyakorlatot, aggódom, hogy a bírák el fognak kényelmesedni, hiszen ha a jogalkotó megteremtette egy ilyenfajta, aránylag gyorsított per lehetőségét, akkor bármennyire is rendelkezésre állnak a büntetőeljárásban mindazok az adatok, szakértői vélemények, okirati formában megjelenő bizonyítékok, amelyek lehetőséget adnának a büntetőbíróknak arra, hogy polgári jogi igényt megállapítson a terheltekkel szemben a sértettek javára, így is az elmúlt évtizedekben nagyon csekély számú büntetőperben állapították meg a polgári jogi igényt, most azt gondolom, és félek, hogy az aggodalmam be is fog válni, szerintem a nullához fog konvergálni.

Úgy ítéljük meg, hogy miután a jogszabályban az van, hogy a büntetőeljárás végét, a jogorvoslatok végét meg kell ahhoz várni, hogy ezek a gyorsított perek elinduljanak, fel szeretném hívni arra is a figyelmet, hogy a büntetőeljárásban is van lehetőség biztosítási intézkedésre, ott is van lehetőség arra, hogy bizonyos határozatokat előzetesen végrehajthatónak nyilvánítson. Ha a büntetőbírákat ez a jogszabály el fogja kényelmesíteni, akkor lehet, hogy jó pár sértett vonatkozásában még inkább a kártérítés elhúzódása fog hátrányt jelenteni, mint az a nemes cél, amit egyébként ez a jogszabályi javaslat tartalmaz.

Természetesen meg fogom szavazni, mert egyszerűen nem kérdés, hogy a sértettek vonatkozásában bármilyen javaslat jön be, ami javíthatja a helyzetüket, azt támogatnunk kell. De innen üzenem a büntetőbíráknak, hogy nagyon is elvárom, hogy ha egyszerű megítélésű kártérítésről van szó, és minden okirat

rendelkezésre áll ahhoz a büntetőperben, hogy ezt a polgári jogi igényt megállapítsa, akkor ne az legyen, hogy kényelmesen a törvény egyéb útjára terelje az ilyenfajta igényeket, hanem bírálja el, és ez a gyorsított per tényleg csak azon esetekre vonatkozzék, amikor a büntetőeljárásban nem volt mód a kártérítés megállapítására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon örülünk annak, hogy a kormány is foglalkozik az áldozatvédelemmel, az áldozatok kártérítési igényeivel vagy az áldozatok kárenyhítésével, és nagyon örülünk, hogy ez a jogszabály is idekerült végre. Sokkal korábban is lehetett volna már egy ilyen tartalmú jogszabályt idehozni. Éppen már sokat vitatkoztunk mostanában a börtönzsúfoltsággal kapcsolatos törvényjavaslatról, és már annak a vitájában elmondtuk négy és fél évvel, öt évvel ezelőtt azt, hogy a kormánynak nem az elkövetők kárenyhítésével vagy kártalanításával kellene foglalkoznia, hanem éppen hogy az áldozatok, a bűncselekmény áldozatainak kártérítésével, kárenyhítésével.

Amikor volt az ominózus vita annak idején, amikor aztán életbe lépett, ami alapján kialakult a börtönbiznisz 2016-tól Magyarországon, már akkor elmondtuk azokat a szempontjainkat, hogy az a törvényjavaslat nem veszi figyelembe az áldozatok védelmét, nem veszi figyelembe az áldozatok kártérítési igényét, vagy esetleg a kár enyhítésére nem fordít figyelmet az állam. Azt is elmondtuk akkor, hogy ebből egy biznisz fog kialakulni, egy iparág fog rátelepedni a börtönzsúfoltsági kártalanításokra. Akkor a vezérszónoki felszólalásában Staudt Gábor képviselőtársam mondta el, és lám, mennyire meg lehetett látni azt, hogy az a törvényjavaslat, ami akkor megszületett, mennyire bántotta az elmúlt négy-öt évben az állampolgárok igazságérzetét, hogy mennyire igaza volt a Jobbik-frakciónak abban, hogy erre egy iparág fog rátelepülni, hogy ebből bizonyos emberek hasznot fognak húzni.

(13.30)

Hiszen most már nagyon jól tudjuk azt, hogy ez egy 9 milliárd forintos iparág lett, és bizony ezt a kormány egy egyszerű intézkedéssel meg tudta volna szüntetni abban az esetben, ha nem az elítéltekre kívánta volna a 9 milliárdot kárenyhítésként vagy kártalanításként fordítani, hanem a börtönök felépítésére, a börtönzsúfoltság megszüntetésére költötte volna ezt a pénzt, és párhuzamosan az áldozatvédelemmel, az áldozatoknak a kárenyhítésével, az áldozatoknak a kártalanításával kellett volna inkább foglalkozni. Igen sajnáltuk, hogy inkább az elítéltekkel

foglalkozott a kormány, ezt tehát semmiféleképpen nem tudtuk támogatni, és ezért is nem szavaztuk meg annak idején azt a törvényjavaslatot, amelyre a börtönbiznisz épült.

Viszont tényként meg kell említeni azt, hogy ez a jogszabály maga előremutató, és végre egy olyan irányba mozdul el a kormány, amellyel egyet tudunk érteni az áldozatvédelem, az áldozatok támogatása szempontjából, tehát mindenféleképpen előremutató jelek vannak benne. Ez sem fogja azonban megoldani a problémát, hiszen valóban egy gyorsított eljárásról beszélünk, és valóban kiveszi az általános polgári perrendtartás szabályai közül, amire azért azt mondanám, hogy ez egy kicsit ellentmondásos is lehet - majd mindjárt erről is mondanék néhány szót -, de itt az alapvető probléma az, hogy hiába gyorsítjuk fel ezt az eljárást, hogyha önmagában van egy alapeljárás, amelyen ez a gyorsított eljárás alapul, az az alapeljárás pedig a büntetőeljárás, amelynek során megállapítják valakinek, egy személynek a büntetőjogi felelősségét, hogy van-e, nincs-e, ezt jogerősen meg kell állapítani.

Ezalatt eltelhet egy év, két év, három év, öt év, bármennyi idő, s addig a bűncselekmény áldozatává vált személy nyilván nem fogja tudni érvényesíteni azt a jogát. Az pedig, hogy iköz év után majd gyorsított eljárásban fog tudni hozzájutni, és így nem hét év, hanem hat év lesz majd, amire ő hozzájut, azt gondolom, az önmagában nem egy olyan nagyon nagy dolog, de mindenféleképpen előremutató.

Említettem azt is, hogy a Pp.-vel kapcsolatban is foglalkozni kell azzal, hogy kikerül a polgári perrendtartásból az erre vonatkozó szabály. Ezt azért tartom egy kicsit ellentmondásosnak, mert ha akkor a kormánynak annyira tetszett a polgári perrendtartás, és teljesen új polgári perrendtartást kellett csinálni, és azt pillanatok alatt így kellett keresztülvinni itt a tisztelt Ház előtt, és el kellett fogadtatni, akkor vajon most utólag beismeri a kormány, hogy az a Pp. mégis egy kicsit elhamarkodott és egy kicsit elnagyolt volt, és nem túl jók a szabályai, talán nem gyorsított az új polgári perrendtartás a régi szabályok megváltoztatásával, és talán még nehezebb és lassúbb, hogy egy gyorsított eljárásra már nem lehet a polgári perrendtartás szabályait alkalmazni?

Tehát én ebben látok néminemű ellentmondást, ami éppen azt mutatja nekem, hogy bizony a Pp.-vel kapcsolatban vannak problémák, és ezt azért a szakma már számtalan szinten jelezte akár a bíróságok részéről, akár az ügyvédi kamara, országos ügyvédi kamara részéről, és bizony már igazságügyi bizottsági ülésen is foglalkoztunk a polgári perrendtartás problémájával. Igenis örülünk annak, hogy az igazságügyi miniszter asszony az e heti bizottsági meghallgatásán elmondta, hogy a 2020-as törvényhozási ciklusban szeretnék megváltoztatni a polgári perrendtartást, és igenis az őszi ülészeneken majd nagyobb terjedelemben fogunk foglalkozni a polgári perrendtartás módosításával. De ez a jogszabály is, és az is, hogy kikerül a Pp. hatálya alól, azt mutatja, hogy bizony vannak problémák a jelenlegi polgári perrendtartással.

Egy dologra szeretném még felhívni a kormány figyelmét: ez a 2005. évi CXXXV. törvény, az állami kárenyhítésről szóló jogszabály, amellyel kapcsolatban nem győzöm hangsúlyozni felszólalásaimban, hogy nagyon szűk az a kör, amelyet ez érint, illetve nagyon kicsi az az összeg, főleg, hogy 2005-ös jogszabályról beszélünk, és akkor is kis összegben lett meghatározva az a lehetőség, amellyel az áldozatok kárenyhítését meg lehetett oldani, ez is szűk körű volt.

Ezen is jó lenne változtatni, és akkor, amikor áldozatvédelemről beszélünk, akkor komplex módon kellene ezt kezelnie a kormánynak, tehát nemcsak az eljárás gyorsításával, hanem mellette bizonyos nagyobb összegek, keretek biztosításával is. És főleg akkor, hogyha figyelembe vesszük, hogy a börtönszűfolttsági kártalanítások miatt a kormány, a magyar állam az adófizetők pénzéből már 9 milliárd forintot kifizetett, azt látjuk, hogy ez az összeg nincs egyensúlyban az áldozatok számára kifizetett kárenyhítési pénzekkel.

Még mindig azt mondom tehát, hogy sokkal jobban odatette magát az állam az elítéltek kártalanítása, mint az áldozatok kárenyhítése kapcsán, és ez szerintem nagyon ellentmondásos - ezen tehát mindeképpen változtatni kellene.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdzem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Völner Pál államtitkár úr jelezte, hogy élni kíván a lehetőséggel, és válaszolni szeretne a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr! Tájékoztatam önt, hogy az időkerete 15 perc.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak hogy ne maradjanak pontatlanságok a jegyzőkönyvben, még ha más felszólalótól származtak is, azért kértem szót.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ugye, börtönbizniszről beszélünk, börtönbiznisz 2010 előtt nem létezett, azután vetődtek rá azok a bizonyos NGO-k és egyéb ilyen jogvédő szervezetek Strasbourgban erre a fajta bizniszre - tehát ez a '17-es jogszabály életbelépése előtt már létezett -, amely a börtönszűfolttságra hivatkozott. 2010 előtt nagyobb volt a börtönszűfolttság egyébként Magyarországon, mint napjainkban, olyan 113-114 százalék volt a legutolsó adat, amelyet láttam, és tudjuk, hogy szeptemberi határidővel ezt is fel kívánja számolni a kormányzat.

A dolog másik része, hogy a megalkotott jogszabály, amint azt képviselőtársaim abban a vitában végighallgatták, gyakorlatilag sokkal kisebb mértékű terhet jelentett a magyar költségvetésnek, amit ki kellett fizetni ennek kapcsán - körülbelül a harmada az az összeg, ami most megállapítható normatív alapon -, és már az akkori szabályba is belevettük, hogy elsősorban a sértetteket illeti meg ebből az összegből

a kielégítés; az Igazságügyi Minisztérium minden esetben, amikor ilyenről tudomása volt, azt közvetlenül kifizette a sértettek, áldozatok felé. Azt sajnáljuk, hogy ez csak 13 százalékra ment fel, ezért van itt ez a jogszabály a tisztelt Ház előtt, ami azoknak is lehetőséget nyújt a kárigény benyújtására, akik korábban azt nem nyújtották be, vagy más bírói útra utasították őket, ezért van tehát előttünk ez a jogszabály. Éppenséggel a gyakorlat hozta ki tehát azt, hogy magasabb mértékben nem futottak be ezek az igények, és pontosan ezeket akarjuk becsatornázni.

Gyűre képviselőtársam említette az eljárások elhúzódtását. Valamennyien tudjuk, hogy az új büntető-eljárási törvény a büntetőeljárások elhúzódtását, hogy úgy mondjam, majdhogynem teljes egészében felszámolta, tehát ezeket a félelmeket nem kell tovább hordoznunk magunkkal.

Ami a Pp.-vel kapcsolatos felvetéseket illeti, legutóbb ott ültünk az Igazságügyi bizottság ülésén, ahol a miniszter asszony mondta, hogy gyakorlatilag ősszel kezdődik meg a Pp.-nek egyfajta, a gyakorlati tapasztalatokon alapuló revíziója, amely esetleg, hogyha voltak is anomáliák, ezeknek a felszámolását elősegíti.

Összességében köszönöm egyébként azokat a támogató nyilatkozatokat, amelyek elhangzottak, és kérem, hogy a szavazásnál támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatam önöket, hogy a határozathozatalokra a pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik **a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10990. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ÁGH PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tájékoztatam önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2020. június 25-én tartott ülésén megtárgyalta a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló '91. évi XLIX. törvény módosításáról szóló T/10990. számú törvényjavaslatot.

(13.40)

Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 10 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény módosításait tartalmazza. A törvénytervezet célja a fizetéseképtelenségi jog eljárási szabályainak korszerűsítése, valamint a csődeljárások és a felszámolási eljárások során az adós és a hitelezők közötti egyezségkötés elősegítése, a csődeljárásban a munkahelyek megtartásának elősegítése, illetve a vállalkozások reorganizációját előtérbe helyező jogi megoldások bevezetése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az eljárás gyorsítása, egyszerűsítése, továbbá a felek adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a Cstv. kiegészül egyrészt a hitelezők egymás közötti, másrészt pedig az eljárásban részt vevő felek és a vagyonfelügyelő, illetve a felszámolóbiztos közötti elektronikus levelezésre vonatkozó szabályokkal. A javaslat pontosan meghatározza azt is, hogy az elektronikus levél címre küldött jognyilatkozatnak, okiratnak és az ügyfelek tájékoztatását szolgáló iratoknak a polgári perrendtartás, valamint az ügyvédi tevékenységről szóló törvény által előírt formai kellékeknek kell megfelelniük.

A csődegyezség feltételeire vonatkozó egyeztetés szabályait érintő pontosítások indoka, hogy az adós ne legyen érdekelt a csődegyezségi tárgyalások elhúzódságában, valamint, hogy a hitelezők elvárásainak megfelelően gondoskodjon az egyezségi javaslat átdolgozásáról.

A kilátásba helyezett módosítás értelmében az adós akkor is átdolgozhatja az egyezségi javaslatot, ha a hitelezők nem támogatják ezt szükséges mértékben. A felszámolási eljárás korszerűsítése és egyszerűsítése szempontjából kiemelendő, hogy a felszámoló a hitelezői gyűléseket akár személyes jelenlét nélkül, a résztvevők azonosítását követően, kép- és hangtovábbítást lehetővé tévő technikai megoldásokkal folytassa le. Előremutató elképzelést ír elő a Cstv. 40. §-ának módosítása, amely alapján így lehetőséget ad az adós volt vezetői által a hitelezők érdekeit sértő, a csődvagyont jogellenesen csökkentő jogügyletek bíróság előtt történő hatékonyabb megtámadására.

Kiváltképpen a koronavírus-járvány okozta helyzetet is figyelembe véve objektív akadályai is voltak az egyébként is csak hosszabb időszak alatt beszerezhető azon okiratok és bizonyítékok összegyűjtésének, amelyek szükségesek az említett jogügyletek eredményes megtámadásához. A benyújtott javaslat éppen ezért csak az objektív jogvesztő határidőt írja elő a keresetindításra, a szubjektív határidő pedig megszűnik.

Tisztelt Ház! A stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetek esetében az adós vagyonának értékesítésekor az államot megillető elővásárlási jogot kíván biztosítani a javaslat. Hangsúlyozni szeretném, hogy a kormány eme törvényben kapott felhatalmazás alapján rendeletben határozhatja meg a gazdálkodó szervezetek reorganizációjára, működőképességének fenntartására, illetve helyreállítására, tartozásaik rendezésére irányadó sajátos szabályokat is. Az elhangzottakra tekintettel tisztelettel kérjük az önök támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most megkérdem az előterjesztőt, Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Most nem, majd csak a zárszóban fog válaszolni a vitában elhangzottakra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság előadót nem állított. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben, amelyek a hirdetőtáblán valamennyiük számára folyamatosan követhetők. A vita során képerces hozzászólásra lehetőség.

Most megkérdem képviselőtársaimat, ki kíván élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Elsőnek megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én most ebben a négy percben inkább arról szeretnék beszélni, hogy ebben a törvényjavaslatban mi nincs benne. Már sokadszor az elmúlt két évben a csődtörvény különböző módosításai kerültek a Ház elé, és én rendre el szoktam mondani az Igazságügyi Minisztérium képviselőinek, hogy van egy rendkívül fontos elem a felszámolásokról szóló jogszabályi részekben, ez pedig az, hogy a bíróságok milyen esetben kötelesek elrendelni a felszámolást.

Bizonyára mindannyian tudják, akik itt a teremben vannak, hogy ehhez mindössze elég az, hogy ha felszólítja valaki a másik felet arra, hogy teljesítsen valami olyasmit, ami valamifajta anyagi ellenszolgáltatás vagy akár árukiadás, amit nem teljesített, és abban az esetben, ha elmulasztja ezt a bizonyos húsz napot az úgynevezett adós, abban az esetben a bíróság mérlegelés nélkül el kell rendelje a felszámolási eljárást.

Azért merem önöknek elmondani, mert az ügyvédi tevékenységem utolsó időszakában nem egy hasonló esettel találkoztam, amikor is elrendeli a bíróság a felszámolást, majd elkezdődik az eljárás, nyitva áll a megfelelő határidő arra a feleknek vagy az érdekelteknek, hogy bejelentsek hitelezői igényüket, és úgy múlik el ez az időszak, hogy még azt sem jelenti be a hitelezői igényét, aki kérte a felszámolást.

Hogy is kerülhet erre sor? Azért kerülhet erre sor, mert az igénye nem volt megalapozott, és miután a felszámolási eljárásban bizonyítani nem lehetősége, bizony tönkre lehet úgy tenni egy vállalatot egy felszámolási igény bejelentésével, hogy egy adminisztratív hiba következett be, de valójában annak, aki kérte a felszámolást, nincs is jogalapja valamely követelést előterjeszteni. És miután a felszámolóbiztos köteles megvizsgálni a bejelentett igény megalapozottságát, nem is merik megtenni, mert pontosan tudják, hogy el lesz utasítva. És ilyenkor egy egyéves hosszú tortúra vár a cégre, mire a bíróság talpon tartja, hiszen mit tud tenni a felszámolóbiztos... Ha nincs a felszámolásban bejelentett hitelezői igény, akkor nincs miről beszélni.

Én nagy tisztelettel azt vártam az elmúlt években, ha már például ebben az új javaslatban ilyen aránylag

korszerű módosításokat a kormányzat javasol, és megpróbálja gördülékenyebbé tenni a felszámolási eljárásokat és különösen azt, hogy megpróbálja azt elérni, hogy a felszámolás nem a megszűnés elsődleges célját jelentse, hanem akár reorganizálható legyen a felszámolás alatt álló cég is, ahol hitelezők vannak, ez nagyon üdvözlendő, de maga a nulla pont, ami odáig vezethet, hogy egy vállalatot felszámoljanak, ott van olyan túlzottan nagy, tág tér adva bárkinek, aki ezt az intézményt akarja szinte bosszúból - mert a követelése nem jogos - használni, akkor ezt ma is korlátlanul megteheti.

Én azt kérem az igazságügyi kormányzattól, hogy kérje be az adatokat, akár a bíróságoktól, hogy hány olyan eset volt, amikor vagy megalapozatlan volt, vagy egyáltalán nem olyan mértékű volt, és egy komoly gazdasági eredményt felmutató céget azért helyeznek egy ilyen, a gazdasági életben rendkívül hátrányos tortúra alá, mert egyszerűen valakik valamilyen nem tudtak megegyezni, hogy valaki a gazdasági életben bosszút akart állni.

Úgyhogy én azt javaslom, hogy akkor lehessen igenis felszámolási igényt beterjeszteni, ha ezzel párhuzamosan fizetési meghagyás vagy per útján is érvényesíti az igényét, azaz komolyan kifejezi azt, hogy neki a követelése valós. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Nyitrai Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Nagyon röviden fogok hozzászólni a javaslathoz, ami a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény módosítását hozza, és igazából ezt a módosítást az élet és az eddigi gyakorlati eljárás tapasztalatok indokolták.

Előremutatónak tartom mindenképpen azt a javaslatot, a törvényjavaslat módosításának valamifajta szellemiségét, amely azt célozza, hogy adjunk nagyobb esélyt a párbeszédnek, adjunk nagyobb esélyt a kompromisszumoknak, legyen lehetőség mind a csődeljárásban, mind pedig a felszámolási eljárásban a kapcsolattartásnak az egyszerűsítésére, és nyilván itt az elérni kívánt cél az, hogy a gyakorlatban, a mindennapokban növekedjen majd a különböző egyezségkötések száma.

Ezért ez a javaslat megteremti a lehetőséget, megadja az időt a mindennapokban az egyezségi javaslat kidolgozására, az első egyezségi tárgyalás megtartásának a határidejét meghosszabbítja, valamint lehetőséget ad arra is, hogy az adós az egyezségi javaslatát több alkalommal is átdolgozza.

Fontos gazdaságpolitikai célt támaszt alá az is, hogy a kormány, a végrehajtó hatalom számára rugalmasabb lehetőségek, eljárási keretek álljanak rendelkezésre akkor, amikor kormányzati intézkedéseket

össze kell hangolnia különböző vállalatmentő megoldások kialakítására.

(13.50)

Én ezeket mind-mind olyan tapasztalatoknak tartom az eljárás tekintetében, amelyek indokolják ezt a típusú módosítást, hogy ezek a dolgok a jövőben gördülékenyebben tudjanak előremenni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Visszaemlékszem a vitára, ahol az éppen akkor az államtitkár urat helyettesítő államtitkár a válaszát is spontán módon - ugye, megírta - megírt szövegből olvasta föl, ennyire lehetett nyilvánvalóan látni, hogy mi mire fogunk rámutatni ezen törvény kapcsán.

Kezdjük az elejéről: a felszámolási eljárásban, csődeljárásban nyilvánvalóan nem a gyorsaság meg az egyszerűség a fontos, és amit önök egyébként az eljárás megkönnyítésének láthatnak, annak van egy másik oldala, ahol azt mondjuk, hogy azért egy blokkoló kisebbséget sokkal könnyebb egy hitelezői választmányban összehozni. Ez egy veszélye lesz ennek a törvényjavaslatnak, egymás között szólva: bár ez volna a legnagyobb veszélye ennek a törvényjavaslatnak!

De látjuk, hogy önök ezt összemadzagolták, a stratégiaileg fontos, nyilvánvalóan a közszolgáltatásokat, közösségi szolgáltatásokat ellátó, valószínűleg ezek lehetnek majd azok a társaságok, cégek, amelyeknek a csődeljárására külön szabályokat alkotnak majd. Erre azt mondtam a vitában is, és ezt azóta is tartom, hogy nem feltétlenül a csődeljárásokat, hanem az odavezető okokat kellene megszüntetni a kormánynak, úgy sokkal könnyebb volna.

Miért kerülhetnek, ezek a stratégiaileg fontos cégek, közszolgáltatásokat, közösségi szolgáltatásokat ellátó, nagyjából önkormányzati tulajdonban lévő cégek miért kerülhetnek bajba? Az első baj az, hogy önök szemet vetettek rájuk, tehát nyilvánvalóan valahol zárójelbe szeretnék tenni az október 13-ai tavalyi önkormányzati választások eredményét, és szeretnék irányítani az önkormányzati cégeket. Másfelől a másik probléma az, hogy láttuk már, hogy hogyan járnak ezek a cégek, amikor önök központosítanak.

Ez például az egyik oka annak, hogy vannak olyan hulladékkezelési cégek nagyjából, amelyek a fizetőképességük határáig eljutottak, és önök mindig csak annyit adtak a létrehozott, a köznyelvben csak kukaholdíngként elhíresült cégnek, mindig csak annyit adtak ezeknek a cégeknek, akik elvégezték

egyébként korábban azt a szolgáltatást, amivel megbízták őket, a városi cégeknek éppen csak annyit adtak, hogy nekik a túléléshez legyen elegendő.

Tehát, hogy mindenki számára világos legyen: az önkormányzati cégnek, például a hulladékgazdálkodásban el kellett végezni törvény szerint azt a feladatot, hogy elvitték természetesen és kezelték a kommunális hulladékot, majd ezt a magyar állam nem fizette nekik ki a kukaholdígon keresztül, mert ebben a cégben önöknek másfél évükbe telt az, hogy végigvigyék egy közbeszerzési eljárást, hogy ki nyomtassa ki a csekket. Emlékezzenek csak vissza! Ez ennek a tanulsága e törvény kapcsán: könnyen el tudják azt önök érni, hogy egy cég fizetéképtelen helyzetbe kerüljön.

Látjuk azt, hogy a BKK nem működik állami támogatás nélkül. Sosem működött. Egyetlenegy nagyvárosban sem működött állami támogatás nélkül a tömegközlekedés. Abban az esetben, ha önök ehhez hozzányúlnak, akkor könnyen kerülhet ilyen helyzetbe a BKK, a budapesti tömegközlekedés, de bármelyik nagyvárosi tömegközlekedési vállalat kerülhet ilyen helyzetbe, hiszen önök megvonhatják ezt a támogatást, késlekedhetnek ennek a megítélésénél. Mint ahogyan azt tették legutóbb a koronavírus-járvány idején, amikor folyamatosan kapták önök a figyelmeztetéseket, a figyelemfelhívásokat, a kéréseket arra, hogy napi szinten milliárdos kiesése van a BKK-nak, mégsem tesz semmit a kormány, de el lehetne ezt mondani egyébként más városi cégekről is. Tehát sajnos önök elő tudják állítani ezt a helyzetet.

A harmadik veszély pedig az, főleg a közműszolgáltatóknál, hogy önök azért csak kivetettek egy közműadót. Azt önök nyilvánvalóan legalább olyan jól tudják, mint én, hogy a közműszolgáltató cégek, ugyancsak többségében önkormányzati tulajdonú cégek, hitelből tudják ezt fizetni. Az ivóvíz- és csatornaszolgáltatás után, a távhő után - ezek a cégek általában ezt csak hitelből tudják fizetni, ez százmilliárdos hitelállomány ezeknél a cégeknél, amit önöknek befizetnek az államkasszába.

Ezzel is el tudják érni azt, hogy fizetéképtelenné váljon egy cég, sőt esetleg a tartozásait még adó módjára be is tudják hajtani, de ennél önök tovább mennek. Ezeknél a stratégiaileg fontos cégeknél arról, hogy hogyan nyúlnak hozzá, hogyan kaparintják meg, és az hogyan gazdálkodjon, és meddig tartson adott esetben ez az állapot, amit önök moratóriumnak hívnak, pedig ez alatt a cég átalakítása fog folyni meg a gazdálkodásának az átalakítása fog folyni, erről megrendeletet fognak alkotni. Kormányrendeleti szinten akarják majd befolyásolni azokat a cégeket, azoknak a cégeknek a működését, amelyekre rá akarják tenni a kezüket.

Erre mondta nekem, ugye, spontán felolvasta a válaszát nekem, az előre megírt válaszát spontán felolvasta nekem a helyettes államtitkár úr, hogy mert mi nem bízunk - (Dr. Völner Pál közbeszólására:) nem ön -, mert mi nem bízunk az újonnan megválasztott városvezetésekben. Dehogynem! Azért váltották le önöket, mert önökben nem bíztak már a választók.

Hogyne bíznánk bennük, csak itt van ez a három dolog, amivel önök konkrétan tudják befolyásolni azt, hogy ezek a cégek hogyan működjenek. Adót emelnek, késlekednek bizonyos támogatások nyújtásával, egész egyszerűen azt mondják, hogy csak várjunk még egy kicsit, vagy éppen most nem időszerű, ugye, ez szokott lenni az önök válasza. Viszont azoknál a cégeknél az ott dolgozó embereknek minden hónapban bért kell fizetni. A szolgáltatást el kell látni, a csapból ivóvíz kell hogy folyjon, a busznak menni kell, és a fűtőerőműnek is természetesen működni kell. Erre önök, ha rá akarják tenni a kezüket, akkor bizony erre önök ki tudják alakítani azt a helyzetet, amikor önök majd rendeletet fognak arról alkotni, hogy hogyan kell önkormányzati cégeket átalakítani.

Nem azért, mert nem bízunk az újonnan megválasztott városvezetésben. Sőt, nagyon sokat dolgoztunk azért, hogy újonnan megválasztott városvezetések legyenek nagyon sok helyütt Magyarországon azért, mert úgy gondoltuk, hogy önök ezt rosszul csinálták. Sőt, a választópolgárok is így gondolták nagyon sok helyen.

Valójában az ilyen törvényjavaslatoknál arról van szó, hogy mi nem a városvezetésben nem bízunk, mi abban bízunk. Mi önökben nem bízunk, mert sokkal több már a tapasztalatunk önökkel szemben, mint amennyi illúzióknak maradt. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, ha a teremben tartózkodik az ember, és ellenzéki képviselő, akkor igyekszik jóhiszeműen végigszemlélni egy ilyen javaslatot. Én mindig keresem azokat a pontokat, amelyekben egyet tudunk érteni, egyébként egy-két illetet találunk benne, de valahogy mindig atombombákra bukkanunk nemcsak olvasgatás közben, hanem az általános vita megerősített bennünket abban, hogy itt bizony egy tisztességes piacgazdasági közegben ennek a javaslatnak lehetne egy szakmai vitája a parlament előtt, és beszélhetnénk arról, hogy különböző közszolgáltatásokat ellátó cégeket ki érdemes, hogy üzemeltessen, ki tudja a leghatékonyabban üzemeltetni ezeket, érdemes-e a szabályozáson valamit alakítani, változtatni a tekintetben, hogy hatékonyságnövelést érjünk el a rendszerben, de az előttünk fekvő csomagból világít, üvölt az, hogy mi a mögötte húzódozó kormányzati szándék.

Ha az a kérdés, hogy támogatom-e, hogy nehéz helyzetben lévő társaságok esetén a csődeljárás befejezése helyett adott esetben az egyezségkötések számának növekedése következzen be, egyértelműen igen a válaszom: egyértelműen támogatom azon magyar cégeket, társaságokat további működésük folytatása tekintetében, akik ezen a piacon valahogy, de

még tudnak érvényesülni. Tehát, ha ez lenne a javaslat mögött húzódó őszinte szándék, a jegyzőkönyv kedvéért szögezzük le, hogy én ezt a célkitűzést támogatom. Ezzel a világon semmiféle problémám nincsen.

Azt is látom, hogy egy nagyon összekapkodott, összetakolt javaslat került elénk, amivel valamiért nagyon siettek, hiszen még a magyar állam mint kifejezés helyesírását sem sikerült eltalálni benne, azt is módosítani kellett. Azt is látjuk, hogy ugyanilyen hiányosságokra lelhetünk, ha a stratégiaileg kiemelt fontosságú társaságokat akarnánk összeírni, jellemezni, megfajteni, hogy kikre gondolt ezek alatt a kormányzat.

(14.00)

Nyilvánvaló módon a piaci mozgásokból, szándékokból, körülményekből valóban a közszolgáltatásokat biztosító cégek, társaságok ugranak be, azok a társaságok, amelyek jellemzően most, ebben a pillanatban még önkormányzati tulajdonban vannak, és egy folyamatosan kivéreztetett rendszer kell, hogy a finanszírozásukat ellássa. Ezen rendszer kivéreztetéséhez hozzájárult az a - nevezzük így - járványügyi védekezéshez szükséges alap és ennek bevételeinek biztosítása, amely bár a fideszes retorikában és a kiadott panelek szerint az önkormányzatoknak csak egy mikronnyi bevételét érinti, a valóság ezzel szemben az, hogy ha szabadon forgatható bevételeket vizsgálunk, tehát olyanokat, amelyeket kötelező, illetve nem kötelező célokra, relatíve szabad választás szerint lehet most még, jelen körülmények között, a különleges gazdasági övezetek világa előtt elosztani, akkor azt látjuk, hogy sokkal nagyobb szeletet vesz ki az önkormányzati kasszából a kormány, mint azt bármelyikük, bármely statisztika alapján gondolná.

És ezek azok az önkormányzatok, amelyek részt vesznek a járványügyi védekezés kasszájában, sokkal inkább, mint a multcégek vagy a bankok. A multcégek tekintetében elkerülhetővé teszi ezt a különadót Magyarország Kormánya, a bankok esetében pedig le is nullázza, és még támogatja is őket. Tehát a bankárkormány megint kiállította magáról a bizonyítványt: térdre borult, ereszkedett a pénzügyi rendszer előtt, amellyel lepaktált 2015 februárjában az EBRD-paktum tekintetében. Az önkormányzatokat viszont szét-sarcolja.

És igen, képviselőtársaim, az összefüggés az az önkormányzatok szétsarcolása és a javaslat között, hogy azok a cégek, amelyeknek a tömeges csődhelyzetére önkormányzati tulajdonban vannak, és ha az önkormányzati tulajdonosok továbbgondoljuk, tehát ha az önkormányzati szegmenst kivéreztetik, onnan a forrásokat azért máshova allokálják vagy kanalizálják, akkor kijelenthető az, hogy nagyobb eséllyel fognak azok a közszolgáltatásokat biztosító, most még önkormányzati tulajdonú társaságok csődbe menni, vagy pedig más utakat keresni kényszerülni, hogy az egész egyszerűen modellezhetetlen volt a korábbiakban. Azt is

láthatjuk, hogy igen, ez a kormányzat több úton képes mesterséges csődhelyzetet előállítani ezen piaci szereplők esetében.

Volt egy időszak, amikor elköttem egy tanulmányt, ennek „Háborúk a vízért” volt a címe, és egy nagy kiáltás volt az ellen, hogy a multcégek, a multiszegmens felvásárolnak az édesvízforrásoktól kezdve a víziközmű-szolgáltatáson keresztül nagyon sok olyan stratégiai céget, társaságot, szolgáltatót, amelyekről úgy gondolom, hogy mindenáron nemzeti kézben kell hogy maradjanak. És ezt a mai napig természetesen vallom. Ha az ember így kamaszkorában vagy annak végén így beidegződik valamelyik irányvonalban - és én egy patrióta gazdaságpolitika, a konzervativizmus és a jobboldali nemzetvédő gazdaságfilozófia mellett tettem le a voksomat, nyilván ez nálam így is marad, nagyon sajnálom, hogy a kormánynál nem így van -, akkor ez a helyzet nem változik a következő években sem.

Most is azt mondom, hogy a hasonló kiemelt stratégiai közműszolgáltató cégeknek nemzeti tulajdonban van a helyük. No de a nemzeti tulajdonon belül is azért lehet ilyen és olyan kategóriát találni. Lehet ez egy központosított állami tulajdon, lehet adott esetben az önkormányzatok tulajdona is. És itt van egy újabb filozófiai töreszpont, ahol mindenkinek ki kell mondania, hogy adott esetben a stratégiai fontosságú vállalatokat az állam kollektivizált kezében tartja-e hatékonyabbnak, jobbnak, vagy pedig azt mondja, hogy az önkormányzatok tudják a szubsidiaritás olyan vívmányait artikulálni, megfogalmazni, amelyek értelmében egy helyi közösségnek az a legjobb, ha a helyi, mondjuk, vízszolgáltató az ő irányítása alatt áll.

Én ebben a történelmi pillanatban hajlok afelé, hogy az önkormányzatoknál vannak jobb helyen ezek a társaságok, és a közműszolgáltatók; nem mindegyik vetülete, nem az összes ágazatra gondolok. Nyilván fogunk mi olyat találni, és legitim szakmai vita tárgya az, hogy bizonyos szolgáltatások, adott esetben központosítva, ráadásul egy ekkora nemzetállamon belül, mint a mostani Magyarország, hatékonyabbak lehetnek. De ezt a vitát itt a Ház nem folytatta le, nem hallottam kormánypárti képviselőtársaim szájából azt, hogy itt a célpont az iksz vagy az ipszilon szektor lenne.

Én azt mondom, hogy a helyi szolgáltató alap esetben sokkal biztonságosabb helyzetben van, ha a helyi önkormányzat irányítása, fennhatósága alatt áll. Nyilván akkor igaz ez a tételmondat, ha az önkormányzat finanszírozása lehetővé teszi mindennek gazdálkodását, menedzselését, és nagyon sokat dolgozik Magyarország Kormánya azért, hogy ne legyen mindez fenntartható módon lehetséges. De ettől még nem a tételmondat lesz rossz, és nem a megközelítés iránya lesz téves, hanem bizony a körülményeket erőszakolták egy nem feltétlenül hatékony helyzethez az utóbbi években.

Azt is látjuk, hogy ha ezek a mesterséges csődhelyzetek bekövetkeznek, mondjuk, közműcégek esetén, ez a kormányzat bosszúálló.

Ezt nem érzelmi felindulásból mondom, hanem azért mondom, mert Budapest viszonylatában, fővárosi lakosként látom azokat a visszasságokat, amikor a kormányzat különböző politikai cselekvései során már nem veszi figyelembe, mondjuk, a fővárosi Fidesz-szavazókat, nem veszi figyelembe azt sem, hogy neki is vannak itt hívei, adófizetői ebben a fővárosban, és bizony politikai döntések során az jelenik meg, hogy a kormány elengedte a fővárost. A miniszterelnök úrnak is voltak olyan sejtetései, amelyekből ez olvasható ki, de úgy gondolom, hogy Magyarországon minden adófizető, minden választópolgár egyenrangú kell, kellene hogy legyen, és nem szabadna, hogy hasonló különbségtétel jelenjen meg a politikai döntéshozatal során.

Márpedig, ha az folytatódik, ami most, az az óvodás színvonalú kötélműzés, ami a kormányzat és Budapest között zajlik, ahol egyébként közgazdaságtan, mondjuk, első szemesztere első tárgyainak első előadásait végighallgató emberek látják, hogy a kormány hazudik, mert azt állítja, hogy ikssz milliárd összeg van lekötve állampapírba, persze, miért nem újít Lánchidat abból a kormányzat. *(Dr. Völner Pál felé:)* De, államtitkár úr, kérem, hogy bólogasson akkor is, amikor megvizsgálja, hogy az előző fővárosi városvezetés mekkora kötelezettségállományt, és mekkora kifizetendő számlatömeget hagyott maga után. Ugye, az nem 180 lesz a végén, hanem egy 300 fölötti összeg, államtitkár úr. Tehát látható, hogy közgazdasági alapismeretekkel rendelkező emberek is belátják, hogy ez a számháború és ez a kötélműzés nem szakmai, nem a szakmáról, nem a városok fejlesztéséről szól, hanem egy olcsó politikai bunkósbotról beszélünk ez esetben, és arról, hogy önök bizonygassák a jelenlegi fővárosi városvezetéssel - amelynek nem vagyok tagja -, hogy kinek nagyobb a sárga lapátja, vagy ki erősebb politikailag.

A helyzet az, hogy nem ez a választópolgárok, nem ez az adófizetők érdeke. Éppen ezért, ha ez a javaslat akár csak közvetve is, de azt célozza, hogy stratégiaileg kiemelt fontosságú közműszolgáltató cégek csődbe menjenek, majd ezeket kollektivizálja gyakorlatilag egy újabb állami megközelítésű, fideszes hátterű oligarchacsoport vagy maga a jelenlegi állam, akkor azt mondom, hogy tisztességes ellenzéki képviselő ilyen formában ezt biztosan nem támogathatja. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr! Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazából megpróbálok föltenni egy kérdést, és azt elismerem, hogy nem államtitkár úr a leginkább illetékes ebben a témában, de nagyon örültem képviselőtársaim felszólalásának. Magam is azt gondolom, hogy alapvető nemzeti érdek, hogy a legfontosabb közszolgáltatásokat állami, illetve önkormányzati fenntartásban tartsuk, és egyébként majd a következő napirendi pontnál a

közlekedéspolitikáért felelős államtitkár úrral is, azt gondolom, lesz egy kis vitánk ezzel kapcsolatban, hogy a jövő évben sajnos egy uniós kötelezettségvállalás miatt a helyközi közösségi közlekedés piacát meg kell nyitni. Azt gondolom, ez egy nagyon rossz irány, de ez most csak egy zárójeles megjegyzés volt.

Ugyanakkor nagyon régóta, mondhatni, évek óta beszélünk a víziközmű-szektor válságos helyzetéről. Gondolom, azt mindenki érzi és látja, hogy ez nem az ellenzéki képviselők beakadása, ez a szakma jelzése. Ha megnézzük a költségvetés jövő évi számait, láthatjuk, hogy nem akar ezzel a problémával szembenézni a kormány. Tehát látunk egyfajta ilyen minimális mentőövet a nagy állami regionális közműszolgáltató cégek felé, de a döntő többségében működő önkormányzati tulajdonú cégek megint nem kapnak mentőövet. Láthatjuk, hogy körülbelül olyan 200 milliárd hiányzik évente csak a víziközmű-szektor tekintetében a költségvetésből, ami ahhoz kell, hogy hosszabb távon vagy akár középtávon a legfontosabb közszolgáltatást fenn lehessen tartani.

Itt-ott, bizottsági üléseken, legutóbb épp a Fenn tartható fejlődés bizottságának ülésén hallhattunk kormánypárti képviselőket, akik olyan jellegű kijelentésekre ragadtatták magukat, hogy elismerik az óriási rendszerproblémákat. Ugyanakkor odáig nem tudunk eljutni, hogy ezek bekerüljenek az Országgyűlés elé. Tehát ilyen megkerülő hadműveletekkel valamilyen elképzelése látszik, hogy van a kormánynak, csak nem látjuk, hogy ez milyen módon próbálja orvosolni a kialakult helyzetet.

Igazából a kérdésem arra vonatkozik - én magam benyújtottam most, nem is tudom hányadik alkalommal, a víziközmű-szektor megmentésére vonatkozó határozati javaslatomat -, hogy van-e bármiféle szándék a kormány részéről, hogy ez be tudjon kerülni az Országgyűlés elé, és legalább tudjunk erről egy vitát folytatni, adott esetben nem is politikai, hanem mondhatni, egy szakpolitikai jellegű vitát, nyilván a következő időszakban, van-e erre bármi remény. Egyébként ezt ma Kósa képviselő úrtól is meg fogom kérdezni a víziközmű-szektor ilyen icipicit érintő törvényjavaslata kapcsán, de nagyon fontos lenne látni, hogy egyáltalán érzékeli-e a kormány azt az óriási problémahalmazt, ami, ha egy példaként a víziközmű-szektorra említjük, akkor ott megjelenik.

(14.10)

Tudjuk azt, hogy 1500 és 3000 milliárd forint közé teszi a szakma a hiányzó összeget, tehát konkrétan a meglévő, tervezhető forrásokon felül hiányzó összeget ahhoz, hogy a megfelelő karbantartásokat és pótlási munkákat el lehessen végezni ahhoz, hogy a legfontosabb közszolgáltatás, az egészséges ivóvízellátás megoldható legyen. Tehát én nagyon-nagyon remélem, hogy valamiféle jelzésértékű választ azért kaphatunk államtitkár úrtól is, még akkor is, ha abszolút nem az ő szakterületéről van szó. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Most megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, aki válaszol a vitában elhangzott kérdésekre és hozzászólásokra. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni Varga-Damm Andreának, hogy ő a törvényjavaslatról beszélt, és nem tett olyan kitérőket, amelyek leginkább a politikai viharok mezejére visznek bennünket.

Összességében, ami előttünk van, az gyakorlatilag arról szól, hogy a cégek reorganizációja végbemehessen, tehát ne egy felszámolásba forduljon a dolog. Hogy a felszámolás hogy indul és hogy nem, az egy külön történet, nyilván a törvénynek egy teljes revíziójánál ezeket a kérdéseket át lehet vezetni, ugyanakkor emlékezhetünk a kilencvenes évekre kialakult viszonyokra, amikor bizony a cégeket nem lehetett utolérni, egy körbetartozási folyamat volt, évekig húzták a pereket, gyakorlatilag nem lehetett tiszta jogi viszonyokat teremteni, és gyakorlatilag tovább folytathatták ezt a fajta tevékenységüket. Nyilván emiatt alakult ki ez a fajta szabályozás. Megjegyzem egyébként, hogy egy komoly cégnek tényleg, ha egy bíróságtól jön átvételi elismervénnyel egy végzése, akkor azt azért illik az adminisztratív hibák köréből kizárni, bár én is láttam már ilyet; bocsánat a kitérőért.

A másik része: Szakács képviselő úrral megbeszéltük, sajnos el kellett mennie, de azt a felvetést, hogy ezek kimondottan egyfajta szektorra, a közműszolgáltatásokra lennének kielevezve, ezt azért egy erős megjegyzésnek tartom. A másik: az is látszott a lezajlott vitában, hogy azért van egy erős törésvonal, bár választási koalíciók kialakulnak, hogy a közszolgáltatásoknak köztulajdonban kell lenniük, a vízkészleteknek nemzeti tulajdonban kell lenniük, vagy a 2010 előtti gyakorlat, amikor ezeket el akarták adni, és a balliberális pártok ennek élénk szószólói voltak.

Ugyanakkor azt is látjuk, hogy elismerten arra vezetnek vissza ezt a helyzetet, amit a közműszolgáltatások kapcsán felvetnek, hogy egy bizonyos rezsiszűkítő hullámon vagyunk túl, tehát a for-profit cégekből nonprofit cégek lettek, tehát sikerült gyakorlatilag nemzeti ellenőrzés, önkormányzati, állami ellenőrzés alá bevonni ezeket a gáz-, villany-, hulladék-, vízműszolgáltatókat, aminek köszönhetően a lakosságnál több száz milliárd forint maradt az eltelt évek folyamán, és ezt a fajta gyakorlatot sikerült is fenntartanunk, amit '14 előtt sikerült még elindítanunk. Ez egy olyan eredmény, amelyről nem szabad lemondani.

A különböző szektorokat terhelő elmaradások a beruházások, karbantartások terén, ha a vasúti szektort, a közlekedést vagy bármelyiket megkérdezzük,

ez gyakorlatilag egy rendszerváltási örökség tulajdonképpen, hiszen azóta sem sikerült ledolgoznunk a hátrányt arra a szintre, ahol mondjuk, Nyugat-Európa tart. Nyilván ebben évről évre komoly feladat van, és a költségvetési keretszámok között nyilván mindent megtesz a kormányzat, természetesen nem eladósítva az országot, hogy ezt a hátrányt évről évre csökkentjük.

Összességében, mondom, az lenne a szerencsés, ha a tisztelt Ház koncentrálni tudna arra, hogy valóban volt egy válsághelyzet, valóban nehéz helyzetbe kerülhettek vagy kerülhetnek cégek, hiszen tudjuk, év végéig hitelmoratórium van, tehát lehet, hogy nem is azonnal derülnek ki a problémák, vagy ha egy olyan helyzet előadódna, hogy egyébként működőképes cégeknek átmenetileg reorganizációra van szükségük, akkor ezt minél könnyebben és minél gyorsabban lehessen végigvinni, hogy sem az adósi, sem pedig a hitelezői érdekek ne sérüljenek a szükségesnél nagyobb mértékben. Úgyhogy kérem a tisztelt Házat a javaslat támogatására. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik az **egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10523. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Héjj Dávid képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 18-án tartott ülésén megtárgyalta az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló T/10523. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja a vasúti, hajózási, közúti és légi közlekedési szakterületen szükségessé vált törvényi szintű módosítások átvezetése a hatályos szabályozásban. A közúti közlekedést tekintve a Ház asztalán fekvő javaslat elősegíti, hogy a közutak, illetve annak vagyonelemei annak a kezelésébe és tulajdonába kerüljenek, aki számára a jogszabályban meghatározott közfeladat indokolja ezt, tiszta és egyértelmű tulajdonjogi helyzetet teremtve ezzel egy gyors és hatékony eljárásrend keretében.

Fontos módosítás továbbá, hogy az állampolgárok és a vállalkozások számára online elérhető szolgáltatások elvárt minőségben történő megvalósításához a

NÚSZ Zrt. felhatalmazást kap a gépjármű-nyilvántartás adataihoz való hozzáférésre. Meg kell jegyezzük, hogy ellenőrzési célra ez a hozzáférés évek óta biztosított volt már eddig is. Így azonban a személyre szabható ügyintézési felületen, a SZÚF-ön keresztül tud egyszerűen, hatékonyan és gyorsan biztosítani több szolgáltatást, hiszen például már az értékesítéskor meggyőződhetnek róla, hogy a megfelelő járműre a megfelelő kategóriájú jogosultság kerül-e értékesítésre. Ezzel lehetőség nyílik a jövőben arra, hogy kizárjuk a kategóriatévesztések miatti pótdíjszabályokat, ahogy például a rendszámtevesztéseket is. A szolgáltatás kiépítése a jövőben folyamatosan történik majd.

Az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. törvény módosítása az automatikus inflációkövetés rendszerét vezeti be. Indoka, hogy a hazai elektronikus útdíjszedési rendszerekből származó bevételek az egyik legfontosabb alappillérei az állami tulajdonú országos közúthálózat fejlesztésének és biztonságos működtetésének. Az automatikus inflációkövetés megvalósítása a díjszámítás módszertanát, az egyes díjtételeket és a díjköteles szakaszok körét meghatározó teljes jogszabályi kör módosítását igényli.

A vonatkozó szabályok együttes módosításával megvalósuló, a rendszerbe épített és évenként automatikusan frissülő megoldás legfőbb hozadéka az, hogy az úthasználók számára még kiszámíthatóbbá válik a rendszer a díjemelések esedékességével. Ez utóbbi szempont különösen az e-útdíj esetében fontos, ahol a fuvarozói társadalom számára reményeink szerint elengedő idő nyílik így a felkészülésre, és kiszámíthatóbbá válnak az útdíjak változásai. Az e-matrica mértékét továbbra is a közlekedésért felelős miniszter állapítja meg az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben.

Az úthasználati díjak rendeltetése, hogy „a használó fizet” elvét érvényesítsék az úthasználat terén, azaz az úthasználók járuljanak hozzá a magasabb szolgáltatási színvonalat lehetővé tevő gyorsforgalmi úthálózat fenntartásához.

A vízi közlekedésről szóló törvény módosítása a közigazgatási bírság összegének egymillióról ötmillió forintra történő emelését teszi lehetővé annak érdekében, hogy kellő visszatartó erőt jelentsen a jogsértő magatartást folytató állampolgárokkal szemben. Itt fontos hangsúlyozni, hogy az előterjesztés csupán a bírság felső határának emelésére tesz javaslatot, amelyet a hatóságnak a törvényben rögzített szempontokat mérlegelve kell majd kiszabnia.

Elmondható, hogy a koronavírus-járvány és a veszélyhelyzeti intézkedések a védekezés során nem okoztak jelentős késedelmet a hazai közlekedésfejlesztésben, fokozott elővigyázatosság mellett folyamatosan zajlottak az építkezések. A veszélyhelyzet lépésről lépésre történő enyhítésével egyre több helyen indulhattak meg azonban új építkezések, és e beruházások érdemben járulnak hozzá a magyar építőipari vállalatok talpon maradásához, munkahelyek megtartásához és reményeink szerint újak teremtéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány által benyújtott törvényjavaslat elfogadása mind a gazdaság újraindítása, mind pedig az Európai Unió felé teljesítendő kötelezettségeink végrehajtása szempontjából egyaránt elengedhetetlen feladat. Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslat támogatandó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdezem Mosóczi László államtitkár urat, kíván-e szólni a vita elején. *(Jelzésre:)* Nem kíván. Majd a végén. Köszönöm szépen.

Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek a táblán kijelölt időkereteknek megfelelően. A vita során kettőperces felszólalásra nem kerülhet sor.

Elsőnek megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A közlekedési tárgyú törvénycsomag 13. törvényt módosít, valóban alapvetően azokat az ágazati jogszabályokat, amelyek a közlekedésben részt vevő szakterületeket érintik.

Azt üdvözlöm ebben a szabályban, hogy valamilyen módon megpróbálja elősegíteni, hogy az útdíjat fizetők valóban olyan kategóriájú díjat fizesse, mint amilyen az adott gépjárműre jár. Csak fel szeretném képviselőtársaim figyelmét hívni arra, hogy míg például az éves díj vonatkozásában a személygépjárművel azonos díjkategóriában van a kistehergépjármű, addig a megyei matrica vonatkozásában viszont eggyel magasabb kategóriájú a kisteherautó, így azok, akik ilyen és olyan matricát is vásárolnak, bizony beleestek ebbe a csapdába. És nem az volt a megoldás, hogy például az ezt kezelő vállalat beismerte, hogy félrevezető a tájékoztatás, hanem bizony bírságoltak rengeteg kisteherautó-tulajdonost emiatt.

Az útdíj inflációkövetése. Először is, amikor arról beszélt képviselőtársam, hogy a legmagasabb szintű szolgáltatást tudják így igénybe venni az országos úthálózatokon, az autópályákon a gépjárművek, jelezni szeretném, hogy a száraz idő után is az összes autópályán olyan gaztenger volt végig, hogy minden volt, csak nem magas színvonalú szolgáltatás. A másik pedig, hogy az elmúlt évek felújítása után újra előjöttek a makadámút típusú útszakaszai bizonyos autópályáinknak. A régi vicc is az volt, hogy ahányat az autó ugrik, abból tudjuk, hányas autópályán vagyunk. Tehát az a helyzet, ha az útdíj inflációkövetése valóban a magasabb szintű szolgáltatást jelentené, azt én üdvözlönném, csak az a baj, hogy a mindennapi tapasztalatok nem erről szólnak. Ráadásul rengeteg adótípus

szól arról, hogy az úthálózat fejlesztéséhez szeretnék hozzárendelni.

Ha megnézzük csak az elmúlt tíz év költségvetési törvényeit és zárszámadását, azt látjuk, hogy az ilyen típusú adókból, díjakból befolyt összeget nem teljes mértékben az úthálózat fejlesztésére fordítják, sőt nálunk, Magyarországon az autópályát háromszor annyi összegből építik, mint bárhol a környékünkön, ami azt jelenti, hogy még ha a teljes forrást is erre szánják, akkor is kevesebb hálózatfejlesztést tudnak megvalósítani a folyamatosan aranyárban dolgozás miatt.

De ami ebben a javaslatban nekem nagyon nem tetszik, az a nemzetgazdasági szempontból fontos beruházások kérdése. 2006-tól - ahogy Ander Balázs képviselőtársam az általános vitában mondta - gyűlöljük ezt a kifejezést, mert ez mindig valami mutyit, valamifajta oligarcháknak előnyt jelent, ha egy ilyen szabályozás bármi okból bekerül egy salátatörvénybe.

A másik pedig a nemzeti vagyonról szóló törvény 12. §-ának új g) ponttal való kiegészítése, amely azt mondja, hogy koncessziós pályázat vagy koncessziós szerződés nélkül is ágazati törvényben meghatározott módon átengedhető a szolgáltatás. Én nem tudom pontosan, mi ennek a célja, az általános vitában többször ezt megfogalmazták, egy biztos: ezt nem.

Tehát azt nem, hogy újabb szakterületet a kormány körüli oligarcháknak oda akarnak adni, át akarnak játszani. Semmi érdemi magyarázat az általános indoklásban erre sincsen, úgy átsiklik ezen a módosításon a részletes indoklás. Tegye már meg, államtitkár úr, hogy a vita végén ezt megmagyarázza, mert semmi, de semmi nem indokolja.

Úgyhogy mind az útdíj inflációkövetése, mind a nemzetgazdasági szempontból kiemelt ágazati törvény módosítása miatt nem lehet ezt a javaslatot támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pársorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Fidesz képviselőcsoportjából Nyitrai Zsolt képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy a közlekedés területén közös célunk az, hogy a közúthálózatot hatékonyan tudjuk fejleszteni országszerte, és azt követően, hogy ez a fejlesztés megtörtént, biztonságos legyen a működése, illetve a működtetése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő anyag egy átfogó módosítás, hiszen érinti mind a vasúti, a hajózási, a légi közlekedési és a közúti közlekedési jogszabályokat. Én két fontos pontot emelnék ki ezen módosítási területek közül. Az egyik a közúti közlekedésre vonatkozik. Azt gondolom, hogy egy előremutató és mindenképpen logikus döntés lehet az, hogyha a közutak, illetve annak vagyonelemei annak a kezelésébe kerülnek, akiknek ezzel kapcsolatos közfeladata

van. Így egy jóval tisztább és egyértelműbb tulajdonjogi helyzet alakulhat ki, amely elősegíthet egy gyors, hatékony és eredményes eljárást, növekedhet ennek az egész területnek a hatékonysága a jövőben.

Még egy pontját szeretném kiemelni az előttünk fekvő javaslatnak, ez pedig egy általános célként is megfogalmazható: a jogsértések visszaszorítása, az utasok védelme, valamint a taxis szakma társadalmi megítélésének javítása, a szolgáltatás színvonalának az emelése. Ebbe az irányba is tesz lépéseket az előttünk fekvő javaslat.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban rendkívül fontos ágazatot érintő, az egyik legfontosabb ágazatot érintő törvényjavaslat van előttünk.

Abban egyetérttek a Fidesz vezérszónokával, mindannyiunk érdeke, hogy itt a leginkább megfelelő irányba tereljük a dolgokat. Ugyanakkor Varga-Damm Andrea képviselő asszony kimondott egy-két nagyon fontos hívószót, ugye, itt a mutyi, az aranyáron történő munkavégzés, illetve - ezt is említeniünk kell - a nagyhatalmi érdekek kiszolgálása, szemben a nemzeti érdekekkel, sajnos ez is megfigyelhető.

Ahogy említette képviselő asszony, itt vannak még levegőben lévő kérdések. Én az általános vitában néhány kérdést feltettem államtitkár úrnak is, ugyanakkor zárszavában ezekre nem tért ki. Én arra próbálok most invitálni államtitkár urat, én több kérdést is szeretnék föltenni, és én nagyon szeretném, hogyha részt venne a vitában. Erre van-e lehetőség, hogy ne csak egy ilyen zárszóban válaszoljon, hanem a kérdéseinkre konkrétan választ kapjunk? De egyébként én azzal is megelégszem, ha a Fidesz vezérszónokától kapunk esetleg válaszokat ezekre a kérdésekre.

Említettem már, hogy a többször halasztott uniós kötelezettségvállalás miatt jövő évben megnyílik a helyközi autóbusz-közlekedés piaca. Mi ezt nagyon rossz irányban tartjuk, mi azt gondoljuk, hogy a közösségi közlekedés egy olyan stratégiai ágazat, amelyet mindenképpen vagy állami, vagy önkormányzati fenntartásban kell tartani, mert nagyon komoly kockázatot hordoz, ha a piacosítás itt megvalósul. Ezt mindenképpen csak olyan esetben támogatnánk, ahol garantáltan az adott térségnek jobb ellátást biztosít a helyzet. Nem tudjuk már tovább húzni az időt, ezt én magam is így látom, ugyanakkor nem látjuk a garanciákat.

Az egyik legfontosabb kérdésem az lenne államtitkár úr felé - erre már próbáltam utalni az általános vitában is -, hogy hol vannak azok a megrendelői rendszerek, hol vannak azok az ellátási garanciák, amelyek a jövő évtől is a vidéki térségekben élők vagy

az ország bármely térségében élők számára a megfelelő minőségű és színvonalú közösségi közlekedési el látást, járatgyakoriságot, s a többi, garantálni tudják.

Milyen állapotban van a hazai közlekedési cég, a Volán egy ilyen piacnyitás előtt? Tehát megfelelő mértékben megtörténtek-e a járműbeszerzések, versenyképes lesz-e a Volán ilyen szempontból?

Mik a garanciák, hogy az ne történhessen meg, amire utalt képviselő asszony is, hogy egy adott, mondjuk, nagyon gazdaságosan üzemeltethető viszonylatot esetleg megszereznek a kormányhoz közeli holdudvar gazdasági szereplői, akik esetleg még most formálódnak, de már jó eséllyel egy ilyen piacnyitás- kor majd labdába rúghatnak?

Milyen garanciákat láthatunk a munkavállalók oldaláról? Tudjuk azt, hogy ez az ágazat nagyon erőteljesen ki volt téve az alacsony bérek miatt az elvándorlásnak, tehát óriási hiány volt mindig a szakképzett munkaerőből, gépjárművezetőkből. Ha ezekre a kérdésekre kapok egy választ, az már nagyon sok tekintetben előremutató.

Még egy kérdésem lenne, és nagyon örülök, ha a kormánypártoktól kapok erre választ. Itt többször hangsúlyozták a rövid hozzászólások során, hogy a közúthálózat fejlesztése milyen komoly érdek. Itt láthatjuk - sajnos Völner államtitkár úr már nincs itt -, hogy nem az történik most a közúthálózat karbantartása, felújítása kapcsán, hogy egy nehéz örökséget szép lassan ledolgoz a kormány, hanem a nehéz örökség az, ami tény, abból egyre nagyobb problémát állít elő. Tehát ha csak az alsóbb rendű utakra gondolunk, jelenleg 17 ezer kilométernyi van a rossz és a nem megfelelő kategóriában, de a kormány nem ledolgozza ezt a problémát, mert évről évre egyre nagyobb lesz ez a szám, nagyobb lesz a százalék. És most is láthatjuk, hogy a jövő évi költségvetésben - az idei évhez hasonlóan - csak 400-500 kilométer felújítására van forrás.

(14.30)

Hogyan és mikor kíván a kormány szembenézni ezzel a problémával? Nagyon várom államtitkár úr válaszát vagy esetleg a kormánypárti képviselők válaszát, és majd még egy kérdésem lenne itt a szűkre szabott időkereten belül. Köszönöm szépen. *(Taps az el lenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem ez az első olyan napirend, ahol az alapvetést és az irányvonalat úgy kell kijelölnünk, hogy nemzeti érdeket szolgál az, ami előttünk fekszik, vagy pedig NER- vagy idegen befektetői érdeket, né tán multinacionális érdeket. Nyilván, az előző napi-

rend esetében, amikor közszolgáltatásokat nyújtó társaságokról volt szó, akkor talán a multinacionális érdekek kevésbé jelent meg, inkább a belföldön tapasztalható és tetten érhető oligarchaérdekek mutatkoztak, itt viszont azt látjuk, hogy az e-útdíj tekintetében egy folyamatos nemzeti önfeladás tapasztalható most már nagyon-nagyon hosszú évek óta. Bár a vállalati szegmens kapcsán és a különböző fuvarozókat és transzportcégeket illető vetületek kapcsán lenne nagyon sok gazdasági és szakpolitikai véleményem, mégsem erről szeretnék beszélni, hanem inkább a javaslatához szorosabban hozzátartozó és a lakossági szegmenst is érintő dolgokról.

Tehát: ha valóban az lenne Magyarországon a helyzet, hogy inflációkövetővé válik az e-útdíjak rendszere, és tényleg ezt minden évben betartatják, erről nem akarnak külön törvényt hozni minden áldott esztendőben, hanem szeretnék egy folyamatára alapján ezt láthatóvá tenni, aztán az extrabevétel lecsapódna a magyar gazdaság érintett szegmenseiben, ott fejlesztések formájában a lakosságot és a közjót szolgálná, akkor úgy gondolom, mi itt nagyon jól el tudnánk vitatkozni a különböző szakmai részletkérdésekről, és akár még konszenzusra is tudnánk jutni, hiszen inflációval súlyozni egy ilyen összeget talán nem képezne akkora vita tárgyat, mint ha egy kicsit a mélyrétegeket megkapirgáljuk.

Azt látjuk, hogy ebből a vitából megint a tipikus magyar élethelyzetek maradnak ki, tehát az egyszerű magyar emberek mindennapi problémái. Mondok egy példát: valaki a járványügyi veszélyhelyzet közepén nagy nehezen kap egy időpontot egy orvosi kezelésre, adott esetben nem a megyében található kórházba, hanem, mondjuk, egy specialistához, a fővárosba, és ide valakinek el kell hozni a beteg családtagot. Mit tesz ekkor? Igénybe veszi az autópályát, és vesz egy egynapos, 24 órás autópálya-matricát? Ugye, nincs olyan? Vesz egy tíznapost, egy kicsit több mint egy hétre szólót. Ha esetleg a családját szállítja vagy a családja számára kíván bármilyen közszolgáltatást igénybe venni, akkor tud venni egy hétvégére szóló, vagy mondjuk, családi matricát? Ugye, hogy értetlen szemlesütés megint csak a helyzet, merthogy nincs ilyen Magyarországon.

Az a helyzet, hogy önök kifizettetnek magyar emberek tömegeivel igénybe nem vett szolgáltatást. A piacgazdaság alapfilozófiáját csúfolja meg az a rendszer, amiről beszélünk. Tehetik önök ezt inflációkövetővé, bármilyen machinációnak alávethetik, ettől a tény tény marad: olyan szolgáltatás után szednek be pénzt magyar emberek tömegeitől, amit azok a magyar emberek egész egyszerűen nem vettek igénybe, és olyan tömegeket tesznek ki ennek mindenféle szociális és társadalmi szempont figyelembevételével, akik a legsérülékenyebb csoportokhoz tartoznak. Tehát még egy olyan egyéni mentességi rendszer sem került 2010 óta bevezetésre, és legyünk korrektek, előtte sem, amely azokat a honfitársainkat mentesítené, akik esetében valóban nagyon sokat jelent az a néhány száz vagy néhány ezer forint.

A XXI. században egy magára valamit adó nemzetállam halad a korrallal, igénybe vesz digitális eszközöket, nem véletlen, hogy e-útdíjról vitatkozunk, és már nem feltétlen a különböző aprópénzeket szedik be egy bizonyos beszédőponton. Éppen ezért semmiféle technikai akadály nem lenne mind a 24 órás matrica bevezetésének, mind a családikedvezményrendszer, az egy hétvégére vonatkozó és különböző matricák bevezetésének, csak az a probléma, hogy mindebből ugye költségvetésibevétel-kiesés jelentkezne az önök fogalmai szerint. Nem gondolják végig tehát a magyar emberek érdekében ezt a rendszert úgy, hogy csak a teljesített és igénybe vett szolgáltatás után fizessenek az érintettek, mint egyébként a piacgazdaságban szinte bárhol, hanem fenntartják ezt a hibrid, mutáns, torz rendszert, amit évek óta megtűr mindenki Magyarországon.

De hadd tegyem már fel a kérdést, mélyen tisztelt államtitkár úr! Nem önnek személyesen szól, higgye el, a szakmai respektje megvan előttem, és nem csorbult semmilyen tekintetben, a képviselőtársaimhoz is fordulok ugyanezzel. Az üzemanyagnak nincsen adótartalma? Amikor az ember megtankolja az autóját, akkor nagyon súlyos, több tízezer vagy akár még több forintot fizet, és adózik az üzemanyag-vásárláson keresztül. Ezeknek a pénzeknek mi a pántlikázott célja? Az, hogy Magyarország Kormányja teljesen szabadon akármire felhasználhatja, mondjuk, külföldi multicégeknek odaadja vissza nem térítendő kedvezmény formájában? Nem lenne feladat ezekből a forrásokból is fejleszteni meglévő rendszereket? Nem lenne feladat közszolgáltatásokat toldozni-foldozni ebből?

Mert látjuk, hogy nem működnek jól, épeszű ember ma Magyarországon nem mondhatja azt, hogy az úthálózat rendben van, nem mondhatja azt, hogy a vasúti hálózat rendben van, nem mondhatja azt, hogy közlekedés szempontjából lényeges és érdemi előrelépés valósult meg. Nézzük meg, hogy a főváros déli régiójában két évig újítanak egy utat, átadják, az balesetveszélyessé válik, két hét alatt lezárják, és most megint évekig építik, mert elképesztő, ocsmonda multiérdekek jelennek meg ebben a rendszerben és hazai oligarchaérdekek. Kivitelezőként olyan szereplők jelenhetnek meg ezen a piacon, amelyekről érzésem szerint egy tisztességes nemzetállam megvédené magát, és olyan ocsmonda túlárazások jelennek meg ebben a rendszerben, amelyekkel szemben egy tisztességes nemzetállam megint csak fellépne. Nem látjuk ezt. De ha önök ezt a hibrid rendszert üzemeltetik nemcsak politikailag, hanem most itt a közlekedés terén is, legalább azt várnánk el, hogy a társadalmi és szociális szempontok megjelenjenek.

Tehát még egyszer mondom: érdemi, konkrét választ szeretnék arra kapni, hogy a 24 órás pályamatricával, egy nagyon régi jobbikos ilyen nünüke vagy különböző jelzőkkel illelhető, de egyébként nagyon sokakat érintő berögzült fogalommal kapcsolatban mi a kormány álláspontja. Miért nem mer, miért nem akar megszólalni ez ügyben, és a magát

családbarátnak mondó kormány miért nem támogatja a magyar családokat abban, hogy ha nem vesznek igénybe egy szolgáltatást, akkor ne fizessenek érte, vagy ha csak egy napra veszik igénybe, akkor egy napra fizessenek érte?

Értem én az inflációkövetés szándékát, értem, hogy mi húzódik meg ezen javaslat mögött, de ha ezt nem rendszerben szemléljük, ha nem tesszük bele ebbe a rendszerbe az embert, a magyar emberek mindennapi problémáit, élethelyzeteit, akkor nagyon-nagyon nehéz érdemi, megfontolt szakmai döntést hozni ebben a kérdésben. Ezért nem csak kérem, de elvárom önöktől, hogy valódi emberek valódi problémáival is foglalkozzanak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézést, hogy ismét szót kérek. Kicsit csodálódottan veszem tudomásul, hogy nem akarnak a kormánypárti képviselők részt venni ebben a vitában, nem akarnak válaszolni, és úgy látom, hogy államtitkár úr ismét csak a vita lezárását követően fog hozzászólni.

Akkor én felteszem a másik kérdésemet is. Ha jól emlékszem, itt az elmúlt hetekben kettő alkalommal váltottunk szót a vasúti mellékvonalak helyzetéről. Először nagyon komoly csalódást okozott nekem államtitkár úr, én konkrétan rákérdeztem még a döntések előtt egy-két nappal, hogy igazak-e a sajtóhírek, hogy a kormány támadásra készül a vasúti mellékvonalak kapcsán. Akkor államtitkár úr egy nagyon világos nemet mondott. Hát, csak egy-két napot kellett várniuk, hogy kiderüljön: az MSZP-SZDSZ-kormányok útjára tévedt a Fidesz-kormány is, és egy vidékellenes, vasútromboló politikát indított el.

Az elmúlt hetek tapasztalatai, azt gondolom, elég komolyak voltak. Ha jól számolom, negyven önkormányzat tiltakozott eddig a vasúti mellékvonalak el-sorvasztása ellen, közte viszonylag nagyobb települések kormánypárti polgármesterei is, sőt láthattunk olyan bátor fideszes országgyűlési képviselőt, aki a nyilvánosság előtt fejezte ki, hogy ez egy szakmaiatlan, rossz döntés. Én annak is nagyon örültem, hogy a MÁV elnök-vezérigazgatója is elismerte azt, hogy ezt a döntést felül kell vizsgálni.

Én magam az ügyben valamennyi megyei önkormányzat elnökének írtam egy levelet, eddig négyöt választ kaptam, és egy kivétellel valamennyi fideszes megyei elnöktől azt a választ kaptam, hogy várják azt, hogy ez a járványügyi helyzet elmúljon, és akkor ismét visszatérhessen az eredeti közlekedés a vasúti mellékvonalakon. Zárójelben jegyzem meg, hogy itt nyilván nem erről lenne szó, hanem végre egy olyan menetrendi rendszert kellene kialakítani, amely a járvány előtti időszaknál is jobb, érdemibb

alternatívát kínál a vasúton keresztül a vidéki térségekben élőknek.

Az is elhangzott a MÁV elnök-vezérigazgatója részéről, hogy itt a gazdasági megfontolások sem egészen úgy igazak, ahogy azt mondta a kormánynak néhány képviselője, hiszen a pótlóbuszoztatás 2 milliárd forint többletköltséget jelentett a MÁV-nak. Tehát itt most ez nemcsak egy szakmaiatlan és vidékellenes, vidékromboló lépés volt, de még gazdaságilag is irracionális.

Államtitkár Úr! Véget ért a veszélyhelyzet. Mikor vonják vissza ezt a gyalázatos intézkedést? És mikor alakítanak ki végre egy olyan rendszert, hogy a vasúti mellékvonalak betölthessék méltó szerepüket a magyar vidék közlekedésének ellátásában? Köszönöm szépen előre is a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Héjj Dávid képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(14.40)

HÉJJ DÁVID ÁDÁM (Fidesz): Nem akarok vitát, és lehet, hogy csak én tudom rosszul, és az államtitkár urat kérem, hogy akkor majd javítson ki. De a képviselő úr többször elmondta már az előző törvény vitájában és most is elmondta a vitában, hogy a jövő évtől kezdve a közösségi közlekedés rendszere meg fog változni.

Ha én jól tudom, államtitkár úr - és kérem, hogy majd mondjon erről néhány szót -, ez egyfelől egy EU-s kötelezettségünk, amit már 2020. január 1-jétől be kellett volna vezetnünk, azonban a magyar állam azt kérte, hogy a kétéves halasztást, amit az EU lehetővé tesz, azt hadd használjuk ki maximálisan.

Tehát 2022. január 1-jétől fog életbe lépni, nem jövőre. Értem a problémáját, csak legalább akkor, azt szoktuk mondani, hogy a jegyzőkönyv kedvéért rögzítsük, hogy azt gondolom, hogy ez így van, és, államtitkár úr, majd kérem, hogy erről mondjon dolgokat.

Azt gondolom, hogy a veszélyhelyzeti menetrendről pedig a miniszterelnök úr mindent elmondott a hétfői azonnali kérdések órájában.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem a képviselő urat, az államtitkár urat, hogy kíván-e még valaki a vitában részt venni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Most megkérdem Mosóczi László államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az

önök előtt lévő törvényjavaslat 13. közlekedéssel összefüggő törvény módosítását tartalmazza. A módosítások többek között a közúthálózat hatékony fejlesztését és biztonságos működtetését is szolgálják, továbbá a jogalkalmazás során felmerült gyakorlati kérdések rendezésére vonatkozó, valamint pontosító rendelkezéseket tartalmaznak. A javaslat elősegíti, hogy a közutak, a közúti vagyonelemek annak kezelésébe és tulajdonába kerüljenek, akinek jogszabályban meghatározott közfeladata ezt indokolja.

Az egyértelműség miatt szükséges törvényi szinten rendezni, hogy a lakott területen lévő járda és autóbusz-megállóhely kezelése az önkormányzatok feladata.

A közúti közlekedésről szóló törvény és az útdíj-törvény javasolt módosítása az inflációs hatás rendszerbe építésének jogi kereteit biztosítja, erre épülve válik lehetővé a későbbiekben a részletszabályok kidolgozása.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat további célja, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény módosításával a személyszállítási pályázati eljárás során elősegítsük a gyakorlati jogértelmezést, valamint a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény megfelelő módosításával a gyakorlatban felmerült kérdéseket kezeljük.

Tekintettel arra, hogy a menetrend szerinti helyközi személyszállítást a nemzeti vagyonról szóló törvény az állam kizárólagos gazdasági tevékenységei közé sorolja, ugyanakkor az európai uniós szabályozás a pályáztatást kötelezővé teszi, a törvény módosításával kívánjuk a szabályozási inkoherenciát feloldani. Ennek eredményeként a menetrend szerinti helyközi közúti személyszállítás mint tevékenység gyakorlásának joga koncessziós pályázat kiírásával vagy koncessziós szerződés nélkül, ágazati törvényben meghatározott módon másnak átengedhető. Az ágazati törvény jelen esetben a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény ennek megfelelően a módosítással nem teszi kötelezővé a koncessziós társaság létrehozását. A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény rendelkezik arról is, hogy a hatóságok által készített összevont éves jelentésekhez a megfelelő központi hozzáférés biztosított legyen. A törvény segítségével kiszűrhetőek a büntetett előéletű járművezetők a személygépkocsival végzett közúti személyszállítási szolgáltatások, így a személytaxi és a személygépkocsis személyszállítási szolgáltatás piacáról.

Tisztelt Országgyűlés! A vasúti közlekedésről szóló és a légi, a vasúti és a vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló törvény módosítása az úgynevezett 4. vasúti csomag műszaki pillérének a hazai jogba történő átültetését szolgálja. A rendelkezések olyan alapvető szabályokat ültetnek át, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a folyamatban lévő, a részletszabályokat tartalmazó kormányrendelet, valamint miniszteri rendeleti szintű átültetési jogszabálycsomag együttesen egy koherens jogszabályi rendszert alkosson.

A módosítások, a műszaki szabályozás, a hatósági feladatkörök és eljárások a vasúti képzés, a hatósági adatkezelés területén tartalmazzanak olyan rendelkezéseket, amelyek biztosítják, hogy az átültetés teljeskörűen megvalósuljon, és határidőre új, működőképes rendszer álljon fel.

A 4. vasúti csomag műszaki pillérének átültetési határideje eredetileg 2020. június 16-a volt, azonban a koronavírus okozta járványhelyzetre való tekintettel az Európai Unió meghosszabbította a határidőt 2020. október 31-éig.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm az általános vita során tett építő jellegű hozzászólásaikat. Az elhangzottak azt jelzik, hogy egy mindenki számára fontos törvényjavaslatot készülünk elfogadni. A szabályozási szándék támogatottságát igazolja az is, hogy egyéni képviselői módosító indítvány nem érkezett a törvényjavaslathoz, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot a zárószavazáskor is támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Néhány gondolatot engedjenek meg itt a felmerült kérdésekre, illetve hozzászólásokra röviden reflektálva.

Köszönöm Héjj Dávid képviselő úr hozzászólását. Valóban, pontosak a képviselő úr információi. 2020. január 1-jétől pályázatasköteles európai uniós jogszabály írja elő a helyközi autóbusszos személyszállítási szolgáltatást, de két év ügynevezett kényszerkielégítés alkalmazható. Mi erre kijelöltük a jelenlegi szolgáltatót, a Volánbuszt, de 2022. január 1-jétől ezeknek a kötelezettségeknek eleget kell tenni.

Amit a képviselő asszony is kérdezett itt, hogy miért foglalkozunk ezzel a kérdéssel. Azért, mert ahhoz, hogy ezt a feladatot jogilag korrekten meg tudjuk oldani, ahhoz a közbeszerzési törvénynek, a személyszállítási törvénynek és a koncessziós törvénynek a paragrafusait figyelembe kell vennünk. A hármat vizsgálva nem találtunk végrehajtható megoldást, ezért szükséges a törvény módosítása, mégpedig azért, hogy az állam úgy tudja átengedni ezt a tevékenységet egy gazdasági szereplőnek, hogy ne kelljen vele se koncessziós szerződést kötni, se pedig koncessziós társaságot létrehozni. Egyébként a pályázat területi elven fog történni, megfelel a jelenlegi szerkezetnek, tehát semmiféle vonalat nem fogunk kivenni különleges szolgáltatás érdekében.

Természetesen olyan kitételeket fog tartalmazni a pályázat, hogy milyen színvonalú szolgáltatást köteles biztosítani, milyen autóbusszokkal, milyen személyzettel. Úgy gondolom, hogy az utazóközönség érdekeinek ez megfelelő lesz, a szolgáltatás alapja pedig a jelenlegi autóbusszos szolgáltatás színvonala lesz.

Arról is szeretném tájékoztatni a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, hogy az európai uniós szabályozás értelmében a vasúti belföldi személyszállítási szolgáltatás is pályázatásra kötelezett lesz 2023-tól. Itt még a jelenlegi szabályozás szerint valószínű, hogy lehet derogációt kérni hosszabbításra. Erre én javaslatot fogok tenni adott esetben, hogy ezt tegyük is meg.

A közutakkal kapcsolatban: 32 ezer kilométer hosszúságú állami közúthálózatot kezel a Magyar Közút Nonprofit Zrt., két autópályát koncessziós szerződés alapján üzemeltetnek a koncesszorok. 2010 óta a 32 ezer kilométerből 6 ezer kilométert hozott rendbe ez a kormányzat, tehát látjuk és tudjuk ennek a fontosságát.

Jelenleg is három útfelújítási program van, amelyeket folytatunk is: a komplex útfelújítási program teljes egészében hazai finanszírozásban, a „Magyar falu” program, amely nagyon lendületesen halad, és a négy-öt számjegyű utaknál a legkisebb települések biztonságos és jó elérhetőségét szolgálja majd a rekonstrukció. A harmadik pedig, ami szintén folytatódik a következő EU-s programozási ciklusban is, a népszerű nevén TOP, a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program, amely uniós és magyar társfinanszírozásban lehetővé teszi akár önkormányzati utaknak a felújítását is.

Ugyanakkor folyamatban van az útprogram, amely 2024-ig foglalja rendszerbe a hazai útfejlesztéseket, ennek a keretösszege 3200 milliárd forint európai uniós és magyar költségvetési forrásból, és büszkék vagyunk arra, hogy több mint 1800 milliárd forint, tehát több mint 55 százaléka magyar költségvetési hozzájárulásból épül meg.

*(Dr. Varga Lászlót a jegyzői székben
Arató Gergely váltja fel.)*

Ebben az évben is közel 130 kilométer gyorsforgalmi úthálózatot adunk át a használóknak: az M15-ös átadása a napokban történt meg, az M25-össel Eger elérhető lesz a nyáron, az M4-esnek két szakasza kerül átadásra egyrészt Cegléd-Abony, másrészt a Berettyóújfalú-Nagykeréki-országhatár, tehát Budapesttől Ártándig autópályán lehet majd utazni. Év végére elkészül az M85-össel Sopron elérhetősége, Kondoros és Békéscsaba közt elkészül az M44-esnek egy új szakasza, tehát Kecskemét és Békéscsaba között gyakorlatilag már Tiszakürttől használható lesz a gyorsforgalmi út, és büszkék vagyunk arra is, hogy idén el fog készülni a komáromi Duna-híd.

(14.50)

Tehát úgy gondolom, hogy mind az útépitésben, mind pedig az útfelújításban egy nagyon korrekt programot hajtunk végre, és annak érdekében, hogy a meglévő útüzletrendszer állapota ne romoljon tovább, ebben az évben 95 milliárd forintot fordítunk a Magyar Közút Nonprofit Zrt. támogatására, amelyből ők ezt a 32 ezer kilométer úthálózatot üzemeltetik, karbantartják, és a kisebb javításokat elvégzik.

Ugyancsak a gyorsforgalmi utakra is érkeztek kritikák. Jelen pillanatban az M1-es autópálya felújítása folyik az M0-s és Tata között; közel 26 milliárd forint értékéből újítjuk fel ezt a rendkívül frekvenciált útszakaszt. Magyarország egyik legrégebbi autópályaszakaszáról van szó, hiszen az M7-es után itt épült autópálya. Tavaly egy nagyobb szakasz újult meg az M7-

esen és Balatonaliga térségében is, ott is már problémamentesen lehet használni, az M3-ason is egy kisebb szakaszt, és természetesen az autópályák felújítását is folyamatosan, a szükségleteknek megfelelően végezzük. Az M5-ös, M6-os esetében pedig a koncessziós szerződésben lévő kötelezettségeiknek megfelelően a koncesszoroknak kell végrehajtani.

A vasúti közlekedéssel kapcsolatban miniszterelnök úr hétfőn már reflektált erre a problémára, így ezzel nem kívánok foglalkozni. Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra pénteki ülésnapunkon kerül sor. Megvárom, míg az államtitkár urak cserélnek. *(Rövid szünet.)* Kérem a munkatársakat, hogy biztosítsák professzor dr. Bódis József államtitkár úrnak, mivel megérkezett... *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Színház- és Filmművészeti Egyetemért Alapítványról, a Színház- és Filmművészeti Egyetemért Alapítvány és a Színház- és Filmművészeti Egyetem részére történő vagyonjuttatásról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentésekről és az összegző módosító javaslatról szóló vita. A kormány-előterjesztés T/10745. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Elsőként megadom a szót Ágh Péter képviselőtársunknak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó. Az időkerete legfeljebb nyolc perc.

ÁGH PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 18-án tartott ülésén megtárgyalta a Színház- és Filmművészeti Egyetemért Alapítványról, a Színház- és Filmművészeti Egyetemért Alapítvány és a Színház- és Filmművészeti Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló T/10745. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, 12 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Színház- és Filmművészeti Egyetem működési modellje az elmúlt három évtizedben érdemben nem változott. Az egyetem a legkisebb államilag fenntartott egyetem, a hallgatók száma folyamatosan és dinamikusan, az infrastruktúra és az oktatói kapacitás adta lehetőséget is meghazudtoló mértékben gyarapszik.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat alapján a Színház- és Filmművészeti Egyetem vonatkozásában is létrehozásra kerül a közérdekű vagyonkezelői alapítványi forma, amely által az intézmény működése hatékonyabbá és rugalmasabbá válik, ezáltal az egyetem számára lehetőség nyílik arra, hogy lényegesen több

piaci forrást vonjon be a finanszírozásba, amely ösztönzőleg hat az oktatás színvonalára.

A modell sajátos profilja és kapcsolatrendszere továbbá széles körű támogatói közösség kialakítását is lehetővé teszi. Az alapítvány feladata lesz a vagyonkezelés mellett az oktatási, kutatási, hallgatói és tanári támogatási program működtetése, a rászorultsági alapú támogatás biztosítása, valamint a tehetséggondozó programok működésének elősegítése.

A javaslat tartalmazza, hogy az egyetem közalkalmazotti státuszban foglalkoztatott munkavállalói új státuszba kerülnek, ezt követően a munka törvénykönyve szerinti foglalkoztatási jogviszonyban dolgoznak majd tovább. Ez a változás nagyban hozzájárul majd munkájuk méltó anyagi elismeréséhez. Ezenkívül fontos megjegyezni, hogy az átalakulás a jelenlegi hallgatók jogviszonyát nem érinti, azonban pozitív velejáróit már ők maguk is érezhetik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat támogatását kérjük, hiszen annak célja, hogy az egyetem hazai és nemzetközi szinten elismert tudásközponttá alakuljon, a kulturális életben betöltött szerepe tovább erősödjön, és a jövőben olyan, együttműködésre képes intézményként működjön, amely a magyar kultúra kiemelt és egyedi letéteményeséhez méltó lehet. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kisebbségi vélemény ismertetését Arató Gergely képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője teszi meg. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is azzal kell kezdenem, hogy ezt a törvényjavaslatot a Törvényalkotási bizottság ellenzéki tagjai a leghatározottabban ellenzik, nem támogatják, károsnak tartják; és továbbra is azt tartanák helyesnek, hogyha a kormány ezt a javaslatot visszavonná, és egyeztetés után, megfelelő szakmai előkészítés után, megfelelő érvekkel alátámasztva nyújtana be a parlament elé.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.
- A jegyzői széket dr. Tiba István foglalja el.)*

A Törvényalkotási bizottság ülésén kísérletet tettünk arra, hogy néhány módosító indítvánnyal legalább valamelyest rendezzük azt a helyzetet, ami ezzel a törvényjavaslattal kialakul. Kísérletet tettünk arra, hogy a szakmaiság minimumát érvényesítsük legalább ebben a törvényjavaslatban; az egyetemi autonómia garanciáit valamelyest alátámasszuk, megerősítsük, hogy elkerüljük azt a helyzetet, amely hitünk szerint ennek a törvényjavaslatnak a jelen formában való elfogadásával bekövetkezik, hogy egy, Magyarország nemzetközi vállalásaival, a bolognai chartával, az európai felsőoktatási chartával és a magyar Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt fogadjon el az Országgyűlés.

Az ellenzéki javaslatok, az általam és más képviselők által benyújtott javaslatok, mind a szakbizottság ülésén, mind a Törvényalkotási bizottság ülésén alapvetően arra irányultak, hogy legalább néhány kérdést rendbe tegyünk ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán. Az első ezek közül arra vonatkozott - és talán ez a legegyszerűbb, és ezt még továbbra is javasolom megfontolásra a tisztelt Országgyűlésnek, hiszen erről külön szavazást fogunk kérni a holnapi ülésen -, hogy legalább azt a méltatlanságot ne kövesse el az Országgyűlés, hogy egy ilyen súlyú változtatást két hónap alatt akarjon keresztülvinni egy felsőoktatási intézményen.

Gondolják el, képviselőtársaim, az átalakításról szóló tárgyalás egyébként a felsőoktatásban mindenütt már hónapok, van, ahol évek óta zajlik, és önök most kimondják az ítéletet, és azt várják el egy felsőoktatási intézménytől, hogy szeptember 1-jétől egy új modellben kezdjen el működni. Ez nyilvánvalóan képtelenség, ezt lehetetlen így megcsinálni; nem méltó a magyar felsőoktatás egyik intézményéhez sem, az SZFE-hez sem. Tehát ez elfogadhatatlan.

Mi azt javasoltuk tehát, hogy legalább toljuk ki egy évvel ennek a javaslatnak a hatálybalépését, abban a reményben is, hogy ez az egy év arra is alkalmas lehet, hogy a tapasztalatok alapján esetleg korrigáljunk ezen a koncepción, ezen a jogszabályon, mint ahogy ez megtörténik egyébként majd a következő törvényjavaslatban a korábban elfogadott rendelkezések kapcsán, hogy itt is mód legyen arra, hogy egy picit még átgondolja a kormány és a parlamenti többség azt, hogy mit akar.

A második javaslatunk arra irányult, hiszen érzékeljük, hogy itt nem egyszerűen egy átalakulásról van szó, hanem van, vagy - fogalmazzak udvariisan - felmerül az a háttérszándék is, amit a minisztérium képviselői általában tagadnak, ugyanakkor a jobboldali sajtó és az ebben nyilatkozó jobboldali közszereplők egyáltalán nem titkolnak, hogy a szándék az, hogy ezt az egyetemet lefejezzék, hogy olyan vezetést állítsanak az élére az alapítvány kuratóriumán keresztül, amelyik egy teljesen más pályára rakja ezt az egyetemet, hogy finoman fogalmazzak, mondtam az előbb is, hogy lelőjke arról a megbecsült és tiszteletreméltó pályáról, amin az elmúlt időszakban volt.

(15.00)

A minisztérium nem hajlandó kinevezni az egyetem szenátusa által támogatott rektort, most már több mint fél éve. Nem hajlandóak elfogadni azt a rektort, akiben az egyetem közönsége bízik. Ez nyilvánvalóan az egyetemi autonómia semmibevétele. Most pedig az történik, hogy kikerül a minisztérium alól, átkerül a kuratóriumhoz a rektorkinevezés joga. A kormány mossa a kezeit, majd elvégzik az odaküldött strómanok azt a feladatot, amire a kormány nem volt elég bátor.

Ezért azt javasoltuk a Törvényalkotási bizottság ülésén, hogy a rektorkinevezés joga itt kivételes módon maradjon a szenátusnál. Egyébként mi elvileg is

ezzel értenénk általában egyet, de ebben az egy konkrét esetben a dolog politikai érzékenysége okán ezt tartjuk szükségesnek.

Megint csak azt tudom mondani, hogy ha tévedünk és nincsenek önöknek hátsó szándékaik, nem az a szándékuk, hogy komisszárt küldjenek ennek az egyetemnek az élére, akkor támogassák a javaslatunkat, és akkor majd a szenátus által támogatott s az intézmény közössége által is elfogadott vezető kerülhet ennek az intézménynek az élére.

Végül a harmadik javaslatunkban azt javasoltuk, hogy ne adja át az állam a fenntartói jogokat teljes mértékben az alapítvány kuratóriumának, mert bár látszólag ez az egyetem autonómiáját növeli, de ez nem igaz, ez a kuratórium autonómiáját növeli, és ellenőrizhetetlenné teszi azt, hogy a kuratórium milyen döntéseket milyen elvek alapján hoz meg. Maradjon meg az állami felelősség, lehessen itt interpellálni államtitkár urat vagy miniszter urat, hogy hogyan bánunk ezzel az egyetemmel, és ne fantomokkal kelljen vitatkozni. Sajnálatos módon mindhárom javaslatot elutasították, de mi azt kérjük, hogy a parlament mégis támogassa ezeket.

Volt azonban még egy javaslat a Törvényalkotási bizottság ülésén, amelyet kormánypárti képviselők nyújtottak be és a kormány támogatott. Ez egy rendkívül veszélyes javaslat. Azt javasolják ugyanis, hogy az alapítvány elnevezéséből kerüljön ki az, hogy ez az egyetemért működő alapítvány, és csak „Színház- és Filmművészetért Alapítvány” néven fusson. Ez számunkra azt sugallja, hogy azt a vagyont, amit az alapítvány megkap, önök nem a Színház- és Filmművészeti Egyetem érdekében kívánják felhasználni, hanem más célokra, nem tudjuk kinek, nem tudjuk milyen célokra kívánják ezt a vagyont átadni. Azt kell mondanom, hogy ez teljességgel elfogadhatatlan, nem lehet támogatni ezt a típusú javaslatot.

Végül hadd mondjam el - még szintén a bizottsági ülések krónikájához tartozik -, hogy szégyenletes, azt nem mondom, hogy példa nélküli, de demokratikus parlamentekben elfogadhatatlan volt az a gyakorlat, hogy a minisztériumot képviselő államtitkár a legalapvetőbb kérdésekre sem volt hajlandó válaszolni a Törvényalkotási bizottság ülésén, többek közt arra sem, hogy a legutóbb általam említett módosítási javaslatnak mi a célja.

S hogy ne csak a kormányt hibáztassam, az is szégyenletes volt, hogy a Kulturális bizottság nem volt hajlandó az egyetem megbízott rektorát meghallgatni, szót adni neki, hogy elmondhassa a véleményét erről a tervezetről, sőt a bizottság elnöke úgy nyilatkozott, hogy az egyetem megbízott rektora, rektorhelyettese nem tekinthető szakértőnek ebben a kérdésben.

Nem tudjuk, hogy akkor ki a szakértő, mindenestre nagyon sokat elárul ez az önök felsőoktatás-politikájáról. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalra.)*

ELNÖK: Jó napot kívánok! Folytatjuk munkánkat. Megkérdezem az előterjesztőt, Bódis József államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Bódis József:*

Köszönöm, nem.) Nem. 15 perc áll majd rendelkezésére. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

A napirendi pont időkeretben kerül megtárgyalásra. A Fidesznek 27 perc, a KDNP-nek 13, a Jobbiknak 9, az MSZP-nek 9, a DK-nak 7, az LMP-nek 6, a Párbeszédnek 5, a függetleneknek 4 perc áll rendelkezésére.

Elsőként előre bejelentett felszólalók felszólalásait hallgatjuk meg. Megadom a szót Varga-Damm Andrea független képviselő asszonynak. Sajnos, innen nem látom; szóljon bele a mikrofonba, mert nem látom. (Dr. Varga-Damm Andrea: *Itt vagyok!*) Nagyon jó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! E törvényjavaslat vonatkozásában már az általános vitában elmondtam az álláspontomat. Engedjék meg, hogy az egyetem vezetőinek a levelét olvassam fel.

„Tisztelt Képviselők! Végighallgattuk a parlamenti vitát a törvényjavaslatról, amely egyetemünk jövőjét meghatározza. Köszönjük a felszólalásokat és azt, hogy érdemben foglalkoztak a helyzettel. A június 4-i nap több szempontból új fényben tárta elénk a modellváltást. Az egyetem vezetősége mindeddig, noha nem ért egyet azzal, hogy Magyarország egyik legfontosabb művészkepző intézményét magánegyetemé alakítják át, a kormányzati szándékot tudomásul vette, az átalakítási tervben megpróbálta a lehetőséget látni, az egyeztetéseken kétségeit, kérdéseit megfogalmazta, de együttműködő volt.

A parlamenti vita délutánján Pavlik Livia miniszteri biztossal találkoztunk, aki a ránk váró feladatokról tájékoztatott. A kérdéseinkre adott válaszai világossá tették számunkra, hogy az új modellben sem az egyetemi autonómia, sem a szaktudás érvényesítésének garanciái nem jelennek meg. Az átalakulás törvényi háttere miatt a rektort pályázat nélkül akár határozatlan időre is kinevezheti a majdani kuratórium. Az egyetemi autonómia értelmezésünkben csak úgy biztosítható, ha a szenátus jogkörei nem csorbulnak, és a rektort továbbra is nyílt pályázat útján a szenátus javaslatára nevezi ki a fenntartó határozott időre.

A parlamenti vitában az autonómiával kapcsolatban felmerülő kétségekre, sőt konkrét javaslatokra sem érkezett érdemi válasz az előterjesztő részéről. Szakmai szempontból aggasztó, hogy az egyetem jövőjét meghatározó kurátorok jelölése és kiválasztása informális, átláthatatlan módon történik. Meglepve tapasztaltuk, hogy több parlamenti felszólalás is a modellváltás indokaként explicit és implicit formában is az egyetem megregulázásának szándékát fogalmazta meg. Visszautasítjuk azt a kimondatlan, de nyilvánvaló feltételezést, hogy egyetemünk nem tekinthető értéknek a nemzeti identitást.

A művészetoktatásnak is felelőssége a nemzeti kultúra megismertetése, a nemzeti identitás fogalmának megismerése, a hozzáfűző mély viszony elemzése és szüntelen újragondolása. A Színház- és Filmművészeti Egyetem múltja, eredményei és a

képzés során megszülető alkotások a nemzeti identitás részét képezik.

Doktori iskolánkban a tudományos munka magas színvonalon folyik, komplexen egészíti ki művészetoktatásunkat. Nemzetközi kapcsolatainkat és szakjainkat elsősorban finanszírozási és infrastrukturális gondok miatt nem tudjuk a szükséges mértékben fejleszteni. A szórakoztatóipar kihívásait eddig sem utasítottuk el, oktatásunkban a szórakoztató műfajokat is magas színvonalon tanítjuk, de felhívjuk a figyelmet rá, hogy egyetemi rangban nem lehet a művészetoktatás feladata a szórakoztatásra való felkészítés, ilyen típusú akkreditációs folyamatot nehezen tudunk elképzelni.

Megdöböntőnek tartjuk, hogy a szisztematikus hírhamisítás a legmagasabb szintű döntéshozatal is befolyásolja. A művészet a nyilvánosságnak kitett terep, ez azonban még nem ok arra, hogy az élet bármely területén előforduló és elítélendő emberi vétségek összemoshatóvá váljanak művészeti ágak és egy intézmény megítélésével. Határozottan és sokadszorra visszautasítjuk, hogy általános jelenségként értelmeznek két olyan egyedi esetet, melyek egyike sem az egyetemen történt, amelyből a ránk vonatkozó konzekvenciákat levontuk.

A tények figyelmen kívül hagyása bármely parlamenti felszólalásban elfogadhatatlan. Ha a modellváltás célja valóban az egyetemben rejlő szellemi erő fel erősítése, akkor kérjük a tisztelt törvényhozókat, hogy foglalják a törvénybe az egyetemi autonómia garanciáit, az állam pedig ne mondjon le az alapítói jogokról, azok ne legyenek átadhatók a kuratóriumnak.”

Végül pedig azt szeretném mondani, hogy Magyarországon a kultúra Vidnyánszky Attilán túlmutatóan is létezik. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előre bejelentett felszólalóként Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselője következik. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Választópolgárok! Képviselőtársaim ma jó eséllyel megkapták a Színház- és Filmművészeti Egyetem szakmai hitvallását, amelyben Novák Eszter rektorhelyettes a tájékozódás tisztességéről beszél. Nagyon kérem, hogy olvassák el, hiszen nagyon világosan elmondja a rektorhelyettes asszony, hogy bizony semmibe vették a véleményüket és a tapasztalatukat.

Az MSZP vezérszónokaként elmondtam már, hogy mit gondolunk erről. Az MSZP-frakció semmi esetre sem tudja támogatni ezt a döntést, különösen arra való tekintettel, hogy utána én magam részt vettem a tüntetésükön. Most pedig szeretném önökkel megosztani azt a nyílt levelet, amelyben ismert művészek a Színház- és Filmművészeti Egyetem indokolatlanul felgyorsított ütemű átalakulása ellen szeretnék kérni Semjén Zsoltot, hogy vonja vissza az általa benyújtott, a modellváltásról szóló törvénytervezetet, Palkovics Lászlótól pedig azt várják, hogy kezdjen érdemi tárgyalásokat az egyetemi közösség képviselőivel.

„Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak, dr. Palkovics László miniszter úrnak és az Országgyűlés képviselőinek! A Színház- és Filmművészeti Egyetemen 155 éve generációk adják egymásnak tovább a tudást és a szakma szeretetét. Nemzeti kultúránk védelmében kinyilvánítjuk, hogy nem támogatunk, sőt veszélyesnek tartunk minden olyan átalakítást, mely az egyetemen felhalmozott hatalmas tapasztalatot semmibe véve történik.

(15.10)

Az elmúlt hetek történései azt bizonyítják, hogy a tervezett, minden hatástanulmányt nélkülöző, indokolatlanul felgyorsított ütemű modellváltást az SZFE vezetése, oktatói, volt és jelenlegi hallgatói és felelős szakmai szervezetek meggondolatlanok és előkészítetlenek tartják.

Ezért kérjük dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat, vonja vissza az általa benyújtott törvényjavaslatot. Kérjük dr. Palkovics László miniszter urat, kezdjen érdemi tárgyalásokat az egyetemi közösség képviselőivel. Ültesse le egy asztalhoz az érintetteket, és hatáselemzésekre, kidolgozott közép- és hosszú távú tervekre épüljön az újító szándékú változás. Kérjük az Országgyűlés képviselőit, jelenlegi formájában ne szavazzák meg a törvényt.

Csakis kölcsönös tiszteletre és együttműködésre épülhet az a felelősségteljes, építő munka, mely hosszú évtizedekre meghatározza a nagy múltú intézmény és a magyar színház- és filmművészet jövőjét.

Budapest, 2020. július 1.”

Kik is az aláírók? Ragályi Elemér, Emmy-díjas, Kossuth-díjas, érdemes és kiváló művész; Alföldi Róbert, Jászai Mari-díjas; Ascher Tamás, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Básti Juli, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas; Bíró Kriszta, Jászai Mari-díjas; Borbély Alexandra, Jászai Mari-díjas, Európai Film-díjas; Börcsök Enikő, Jászai Mari-díjas, érdemes művész, kiváló művész; Csákányi Eszter, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Csáki Judit, a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje díjas; Cserhalmi György, a nemzet színésze, Kossuth-díjas, érdemes művész; Cserhalmi Sára; Cserna Antal; Csillag Ádám, Balázs Béla-díjas; Dész László, Kossuth-díjas, Liszt Ferenc-díjas; Fodor Tamás, Jászai Mari-díjas; Galkó Balázs; Gálffi László, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Garaczi László, József Attila-díjas, Márai-díjas; Görgey Gábor, Kossuth-díjas, József Attila-díjas; Grecsó Krisztián, József Attila-díjas; Halász Judit, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Hámori Gabriella, Jászai Mari-díjas; Hernádi Judit, Jászai Mari-díjas; Jancsó Nyika, Balázs Béla-díjas; Jordán Adél, Junior Prima-díjas; Jordán Tamás, a nemzet színésze, Kossuth-díjas, érdemes művész; Kende János, Kossuth-díjas, érdemes művész, kiváló művész; Kern András, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Koltai Róbert, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Kornis Mihály, József Attila-díjas; Kovács Gábor, Balázs Béla-díjas; Kovács Patrícia; Kovács

Adél, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas; Kulka János, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Kútvolgyi Erzsébet, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; László Zsolt, Jászai Mari-díjas; Lázár Kati, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, kiváló művész; Mácsai Pál, Kossuth-díjas, érdemes művész; Máté Gábor, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Mohácsi István; Mohácsi János, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Molnár Piroska, a nemzet színésze, Kossuth-díjas, érdemes művész; Nádas Péter, Kossuth-díjas, József Attila-díjas, Márai-díjas; Nagy Ervin, Jászai Mari-díjas; Nagy Zsolt; Nagy-Kálózy Eszter, Kossuth-díjas, érdemes művész, kiváló művész; Nyáry Krisztián; Pálfi György, Balázs Béla-díjas; Parti Nagy Lajos, Kossuth-díjas, József Attila-díjas; Péterfy Bori, a Magyar Köztársasági Lovagrend érdemkeresztje tulajdonosa; Péterfy Gergely, József Attila-díjas; Pogány Judit, Kossuth-díjas, érdemes művész; Pokorny Lia; Presser Gábor, Kossuth-díjas, Erkel Ferenc-díjas, érdemes művész; Puskás Tamás; Rév Marcell; Rudolf Péter, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, kiváló művész; Salamon András, Balázs Béla-díjas; Scherer Péter, Jászai Mari-díjas; Schulze Éva, Balázs Béla-díjas; Spiró György, Kossuth-díjas, József Attila-díjas; Szabó Kimmel Tamás, Junior Prima-díjas; Szalai Kriszta; Szirtes Ági, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Sztarenki Dóra; Thuróczy Szabolcs; Tóth Krisztina, József Attila-díjas, Márai-díjas; Török Ferenc, Balázs Béla-díjas; Török-Illyés Orsolya; Udvaros Dorottya, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas; Valló Péter, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész; Vészits Andrea, Balázs Béla-díjas; Zsámbéki Gábor, Kossuth-díjas, Jászai Mari-díjas, érdemes művész írták alá ezt.

Én mindenféleképpen tisztelettel arra kérem államtitkár urat, én bizakodó voltam a vitában, ahol elmondtam a véleményemet, elmondtam a kérdéseimet, de teljesen egyértelműen az derült ki, hogy nem volt tisztességes előkészítés, nem hiszik el azt, hogy ez az alapítvány továbbra is egy igazi, valós értékrendet fog képviselni. A kormánynak lesz a csicskája, a vagyont elvéve. Nagyon-nagyon szépen kérem, gondolják újra, legyen egy tisztességes előkészítés.

Arató Gergely képviselőtársam nagyon világosan elmondta, hogy nem hallgattattak meg azokat, akik ezt az intézményt hosszú évek óta működtetik. Egyébként ebben a hitvallásban itt van az elmúlt 30 év. Szerintem legyen türelmük arra, hogy tisztességesen egyeztetnek, mind a diákokat, mind a tanárokat komolyan veszik, és megteszik, amit lehet, hogy valóban, ez az intézmény, ahogy erről önök beszélnek, a nemzet egyik tisztességes intézménye maradjon - hazám, hazámnak rendületlenül. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most normál szót kérő képviselők felszólalásai következnek; elsőként a Demokratikus Koalíció képviselője, Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Gurmai Zita képviselő asszony ismertette a magyar

kultúra azon nagyságainak, azoknak a csodálatos művészeknek a névsorát, akik egy levélben kérték az Országgyűléstől, hogy ne hozza meg ezt a döntést, ne hozza meg ezt a téves döntést.

Itt muszáj vagyok visszaidézni azt, hogy a reggeli napirend előtti hozzászólásomban is szóba hoztam ezt a levelet, ahol Németh Szilárd államtitkár úr, ha én jól értettem, majd a jegyzőkönyvben ellenőrizni fogom, azt kiabálta közbe, hogy szakács nincs köztük. Ez valóban igaz, de közben kaptam az egyetemről egy felajánlást, hogy ha a kormány ezt igényli, és ez meggyőzi önöket, akkor szívesen csatolnak egy listát azokról a konyhaművészeti nagyságokról is, akik ellenzik ezt a tervet, mert, hála istennek, a kiváló konyhafőnökök között is van bőven barátja a színháznak, a filmnek és a Színház- és Filmművészeti Egyetemen.

De hát, így a parlamenti színvonalról egy kicsit komolyabbra fordítva a szót, azt szeretném jelezni önöknek, és ezt a levelet említette Gurmai Zita képviselő asszony, kaptunk ma egy másik nagyon fontos anyagot, mert az elmúlt időszakban, az elmúlt időszak vitáiban méltatlan vádak sora fogalmazódott meg ezzel az egyetemen kapcsolatban. Sorra olvashattuk az olyan véleményeket, amelyek azt mondják, hogy miért van szükség erre az intézményre. Három hadd említsek ezek közül! Az egyik az, hogy itt 30 éve nem történt semmi, megállt az idő ezen az egyetemen, hogy egy filmcímmel éljek. Másrészt azt mondják, hogy egyébként itt nincsenek biztosítva a jelenlegi körülmények között a színvonalas képzés feltételei, azért van szükség a változásra. A harmadik érv pedig az, hogy ez az intézmény csak egy szűk fővárosi színházi elitet szolgál ki, és egyébként nem a magyar kultúra vagy a magyar színművészet egésze számára végez hasznos tevékenységet.

Nézzük meg az egyetem vezetői által elküldött anyagból a tényeket! Mi a helyzet az elmúlt 30 évvel? Kaptunk egy nagyon részletes kronológiát, ahol a különböző változások és lépések, amelyek történtek az elmúlt időszakban, fel vannak sorolva. Anélkül, hogy végigmondanám az összeset, kezdve egészen 1990-nel, az új színházrendezői képzés kialakításával, a bábszínházi képzés megindításán keresztül 2000-ben a doktori iskola megalakítása, a mozgásképzés reformja, a zenés képzés reformja 2003-ban, 2006-ban a bolognai átállás, 2007-ben a színházidramaturgképzés megindítása, 2009-ben a doktori iskola újabb akkreditációja, és így tovább, és így tovább, folytathatnám még tovább. 2011-ben a filmszakmák képzésének a reformja, aztán a doktori képzés újabb fejlesztése, drámainstruktur-képzés, a doktori iskola PhD-képzésének a kezdete.

Magyarán szólva, azt kell önöknek mondanom, hogy szó nincs arról, hogy 30 éve itt nem történne semmi. Ez az intézmény, egyébként ugyanúgy, mint a legtöbb magyar felsőoktatási intézmény, az elmúlt évtizedekben folyamatosan fejlődött a változó igényekkel, a változó körülményekkel és természetesen a változó jogszabályi szerkezettel, a felsőoktatás változó szabályaival és körülményeivel.

(15.20)

Mi a helyzet a szakmai színvonalal? Azt hiszem, erről talán méltatlan is beszélni, mert komolyan nem mondhatja azt ember, hogy azért kellene változtatni a Színház- és Filmművészeti Egyetemen, mert nem megfelelő a színvonal. Nagyon széles körben és részletesen, adatokkal ismertetik azt, hogy például milyen díjakat nyertek el az SZFE-n végzetek, és köztük akár a fiatal hallgatók. Csak néhány példa: például a Junior Prima-díj esetében, amely, ugye, a fiatal tehetségeket díjazza, 2010 óta 90 százalék a Színház- és Filmművészeti Egyetemről érkező alumni; a nagy állami díjat kaptak közül a színházi területen 75 százalék, a filmművészet területén 54 százalék végzett a Színház- és Filmművészeti Egyetemen; az SZFE-vel sikerült három egymást követő évben is diák-Oscar-díjra jelölést kapni, 2018-ban Kovács István meg is kapta a hallgatók közül ezt a nagyon nagy tekintélyű díjat. Hasonló a helyzet azzal - ugye, az is jellemzi egy intézménynek a színvonalát, hogy milyen a túljelentkezés -, hogy tudjuk, egyébként a Színház- és Filmművészeti Egyetem minden évben azok közé az intézmények közé tartozik, ahol az egyik legnagyobb a túljelentkezés, amelyet a legtöbben szeretnének választani.

Mi a helyzet azzal, nézzük meg ezt is, hogy hova kerülnek a hallgatók? Először is azt mondja, a legutóbbi adat szerint a 2009-2019-ben végzetek közül 68 százalék helyezkedik el állami, önkormányzati színházakban, ezek közül 42 százalék a fővárosban, 26 százalék vidéken, ami nagyjából megfelel a magyar színházak arányának; ezen kívül független társulatokba kerül 6 százalék, 22 százalék kerül produkciókra vagy lesz szabadúszó, és 4 százalék az, aki valóban pályaelhagyó, pályamódosító. Azt kell mondanom, hogy egy intézménynek sincsen oka szegyenkezni, hogyha ilyenek a pályorientációs, a beválási adatai, és az is nagyon világosan látszik ezekből az adatokból, hogy szó nincs arról, hogy az SZFE csak néhány budapesti színháznak képezne, csak néhány budapesti színház igényeit fejezné ki. Nem akarom tovább mondani az összes adatot, mindannyian megkapták ezeket az adatokat, én javasolom, hogy tanulmányozzák.

Azt kell mondanom, van egy klasszikus mondás: ami működik, azt nem kell megjavítani. A Színház- és Filmművészeti Egyetem az elmúlt évtizedekben, mondhatom azt, hogy több mint 150 éve, de az elmúlt évtizedekben különösen bizonyította azt, hogy képes a megújulásra, de képes állandó értékek képviselésére is - ez az, amit elvárunk egy felsőoktatási intézménytől mindannyian. Azt várjuk el, hogy alkalmazkodjon a korhoz, de tartsa meg azokat az örök értékeket, amelyek adott esetben a művészetben és az oktatásban, a tudományban fontosak.

Azt várjuk el, hogy képes legyen folytonosságot és változást egyszerre képviselni. Erre a Színház- és Filmművészeti Egyetem képes, képes erre az egyetemi autonómia alapján működve az a közösség, oktatói és hallgatói közösség, az az akadémiai közösség,

amely együtt van ebben az intézményben, képes jól működni.

Nincs szükség arra, amit önök javasolnak, nincs szakmai indok amögött, amit önök javasolnak, nincsen semmilyen észszerű ok arra, amit önök javasolnak. Egy ok van, ha van: a nyers politikai szándék. Mi azt javasoljuk, hogy álljanak meg ezen az úton, ne tegyék a pártpolitika, a hatalmi gőg játékerévé és játékszerévé ezt az egyetemet. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Brenner Koloman képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Tessék!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Nem bíztam a görögökben, még ha ajándékot is hoztak - és milyen jól tettem, államtitkár úr -, ha emlékszik a vezérszónokim első mondatára *(Bódis József bölint.)*, amikor a hat másik egyetem alapítványi formába történő átalakításáról vitatkoztunk itt, a tisztelt Ház falai között, hiszen én mondtam, hogy az alapítványi forma ab ovo nem ördögtől való, valóban, államtitkár úr, csak éppen az egyetemi autonómiát és az akadémiai szabadságot kell megőrizni ebben a formában is.

Ezért is nyújtottam be mind a hat egyetemenél és egyébként most, a Színházművészeti Egyetem kapcsán is azt a módosító javaslatomat, amelyről pénteken ismételt szavazni fog a tisztelt Ház, és itt is felhívom tisztelt fideszes képviselőtársaim figyelmét arra, hogy még van mód korrigálni, hogy ne kövessenek el alapvető hibát, fogadják el a módosító javaslatomat, amely szerint a kuratóriumba a megválasztott, az egyetemi polgárok közössége által megválasztott egyetemi vezetők kerüljenek be hivataluknál fogva, ex officio.

Milyen jól tettem tehát, hogy nem hittem a görögöknek, hiszen aki megnézi a hat egyetemenél a kuratóriumi kinevezések névsorát, az pontosan látja, hogy nem ajándékot hoztak a görögök, hanem el akarják vinni az egyetemeket. Lehet látni, hogy aktív minisztereket raknak egy egyetem kuratóriumába, és szűkebb pátriám, a Soproni Egyetem kuratóriumi elnökévé teszik Csányi bankigazgató urat - hát, gratulálok! Tényleg ő a legjobb szakember a Soproni Egyetem élén, ezt én belátom, csak azt nem tudom, hogy mit akar eladásítani vagy mit akar megvenni. Ez az önök felsőoktatás-politikája, lehet látni, hiszen a kinevezések, a nevek magukért beszélnek. Ezzel szemben állnak azok a nevek, amelyeket Gurmai képviselőtársam felsorolt a Színházművészeti Egyetem kapcsán.

A kultúra nemzeti alap. A kultúrát nem lehet, még a legsötétebb Rákosi-korszakban sem lehetett igazán úgy és hosszabb távon elfojtani, ahogy azt a tudás-, kultúra- és értelmiségellenes Fidesz politikája az elmúlt tíz évben megpróbálja. Jomagam is ott voltam azon a vasárnapi tüntetésen, majd egyeztettem az egyetemi vezetőkkel, és meg kell mondjam, hogy a szerdai miniszteri találkozó mélységesen elkésérített,

tisztelt államtitkár úr. Mert milyen az, amikor egy felelős miniszter azt mondja, hogy: Jézus Mária, politikai rendezvénybe fordult a megbeszélés! Hát, jó napot kívánok, miniszter úr, mintha a felelős kormány minisztereként ön politikus lenne, és, jelezném, egy politikussal politikai megbeszéléseket szoktak folytatni - vagy melyik filmben vagyunk, tisztelt államtitkár úr és tisztelt miniszter úr, ez ügyben? Ha a főnökével beszél, tessék átadni neki! *(Bódis József bölint.)* Tehát ne hülyéskedjünk már egymással, komolyan mondom! Mi az, hogy politikai?! Persze, az egyetem választott vezetői konstruktív javaslatokkal mentek erre a tárgyalásra, azokat egyszerűen lesöpörték az asztalról, mint minden egyéb jó szándékú ellenzéki módosító indítványunkat, ahogy arról képviselőtársaim már beszámoltak.

Én azt gondolom, hogy a messzemenő szakmai tapasztalattal, a messzemenő szakmai jóindulattal közelítették meg a kérdést mind az érintett Színházművészeti Egyetem felelős vezetői és hallgatói, mind az ellenzéki politikusok; itt egyedül egyetlen szereplő van, aki, úgy tűnik, megállíthatatlanul robog afelé, hogy majd pénteken megint megnyomják az „igen” gombot, mint szokták. Vonják vissza ezt a javaslatot, ceterum censeo, mert ez valóban hosszabb távon fogja roncolni a magyar kultúrát, márpedig a néppárti Jobbik számára - ahogy azt a tegnapi elvi nyilatkozatunkban is újra leszögeztük - a magyar polgárok jóléte és szabadsága a legfontosabb, és a jólétbe beletartozik a kultúra javaihoz történő hozzáférés is, így a színház és a filmművészet javaihoz és eredményeihez való hozzáférés is. Ezt pedig csak akkor tudjuk biztosítani, mint minden tisztességesen működő polgári demokráciában, mert mi ebben hiszünk, hogyha megmarad a művészek szabadsága, az egyetemek autonómiája.

Tisztelt Ház! Ceterum censeo, vonják vissza ezt a törvényjavaslatot! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az LMP frakcióvezetője, Keresztes László Lóránt képviselő úr jön. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, elmondhatjuk azt, hogy az előttem szóló képviselők minden lényeges információt elmondtak itt - ugye, a legfontosabb az volt, hogy az érintettek nyílt levelét ismertették, ezért köszönet jár képviselőtársaimnak, mind a két képviselőnek, aki ezt felvállalta -, és én azt gondolom, itt azt is kijelenthetjük, hogy itt megszűntek a szakpolitikai viták, tehát itt már nem egy szakpolitikai kérdésről vitatkozunk, Arató Gergely a hozzászólása végén utalt rá, hogy itt egy egészen nyilvánvaló, kőkemény politikai döntésről van szó.

Én azt gondolom, az államtitkár úr nincs méltó helyzetben, az elmúlt hónapokban próbált szakpolitikai vitát szakmai oldalról képviselni, de én azt gondolom, hogy itt már minden lepel lehullt. Itt konkrétan

kiderült, hogy kőkemény politikai kézi vezérlés, egy ideológiavezérelt politikai kézi vezérlés történik. És igazából, ugye, itt elmondhatjuk, államtitkár úr, hogy itt konkrétan minden érintett tiltakozik a döntés ellen, tiltakozik az egyetem vezetése, az oktatók, a jelenlegi és az egykori hallgatók, és hallhattuk a jeles művészeknek a névsorát, akik kifejezték a tiltakozásukat. Úgyhogy én azt gondolom, hogy szakmai vitát itt már kevésbé érdemes folytatni, ugyanakkor egyvalamire szeretnék rákérdezni.

Egyébként én nem hiszem, hogy az államtitkár úr egyetért ezzel a döntéssel, ön itt most egy végrehajtó szerepben van, még abban sem hiszek, hogy Palkovics miniszter úr egyetért vele, szerintem Palkovics miniszter úr már valahol az úrhajózás kérdésével foglalkozik (*Derültség a Jobbik soraiban. - Dr. Brenner Koloman közbeszól.*), nyilván egy ilyen gigaminisztériumnál ez az, ami sokkal inkább közel áll egyébként az ő szakmai kvalitásaihoz, az úrhajózás kérdése, vagy éppen az egyéb ilyen ipari jellegű kérdések.

(15.30)

Ugyanakkor az érdekelne engem, államtitkár úr - ez gyalázatos, és azt gondolom, nagyon jogosan váltott ki ilyen széles körű felháborodást ez a döntés -, csak hogy lássuk mi is, nyugodtan elmondhatja államtitkár úr, alig vagyunk itt néhányan a teremben, milyen formában, kitől, hogyan érkezett meg ez a politikai diktátum, politikai utasítás. Én nem gondolom, hogy a miniszterelnök-helyettes úr agyában fogant meg ez az elképzelés, vagy éppen Palkovics miniszter úr gondolt egyet, és az úrhajózás meg az egyéb ilyen elképzelések mellett kitalálta.

Milyen formában érkezett meg ez a politikai diktátum és politikai utasítás, kinek a képében jött ez? Valójában, azért őszintén, államtitkár úr, milyen mozgástere van ilyenkor a minisztériumnak? Milyen mozgástere van a területért felelős államtitkárnak? Itt végre kell hajtani egy diktátumot, el kell szenvedni ezeket a vitákat, hát, meg kell hallgatni, vagy meg kell nézni a különböző tudósításokat a jogos tiltakozásról, majd meg kell nyomni a gombot, de azért árulják már el a kulisszatitkot, hogy hogyan történnek ezek a gyalázatos politikai döntések. Azt gondolom, ezt még mindenképpen érdemes lenne megtudnunk. Nekem sok illúzióm nincsen. Nyilván az ellenzék egyöntetűen erre a javaslatra nem fog nyomni.

Az biztos, hogy egy komoly tanulság, amit Brenner Koloman képviselőtársam is elmondott, hogy még az eddigiekhez képest is sokkal kevésbé érdemes szakmai vitát folytatni a kormánnyal. Azt gondolom, itt alig-alig van már terület, ahol a szakmaiság érvényesül. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki felszólalni a fennmaradt időkeret terhére? (*Nincs jelentkező.*) Megállapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem most államtitkár urat, kíván-e reflektálni. (*Jelzésre:*) Bódis József államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Képviselő Urak! Mindenekelőtt szeretném megköszönni az aktív vitakészséget és részvételt a zárószavazás előtti lehetőségként megélni akaró vitában. Szeretném előrebocsátani, hogy a modellváltásos program kapcsán a Színház- és Filmművészeti Egyetem ügye váltotta ki a legnagyobb vitát és reflexiókat, miközben - talán ezzel szeretnék rögtön Keresztes képviselő úr kérdésére válaszolni - a modellváltás gondolata, ténye a felsőoktatási rendszerben évek óta jelen van, akár fel is vállalhatnám, hogy miattam van, de azért ezt a felelősséget nem akarnám csak magamra húzni.

A legelső modellváltásos törvényjavaslat vitája kapcsán jeleztem, hogy most már három és fél éve egy felsőoktatási tudományos konferencián a Corvinuson tartottam egy előadást, amely egyrészt taglalta az akkori és zömmel ma is jellemző magyar állami felsőoktatási rendszer kötöttségeit és azokat a lehetőségeket, amelyekkel ebből ki lehetne törni. Alapvetően az alapítványi forma fogalmazódott meg, ahol az egyetemek autonómiájának az az alapja, hogy van vagyonuk, törzsvagyonuk, egyéb bevételekük, és egy szakmai szempontok alapján összeállított kuratórium a fenntartója. Ez egyébként publikációban is később megjelent, a Valóság lapjain ma is hozzáférhető. Ez a történet oka.

Aztán bekerültem ebbe a funkcióba, amelynek kapcsán a felsőoktatás irányításához közöm lett. Nyilvánvaló, hogy az ember azt az államigazgatási tevékenységet, amely ezzel a pozícióval és feladatrendszerrel jár, azon szakmai elképzelései alapján akarja elvégezni, amely az azt megelőző szakmai életében kikristályosodott, megfogalmazódott és programszerűvé vált. Még az a kérdés is elhangzott, hogy ki adta a megrendelést. Alapvetően szakmai oldalról jött, de kétségtelen, hogy a kormány elé mentünk a felsőoktatási modellváltás, illetve átalakítások programjával, és a kormány mérlegelte, hogy melyek azok az intézmények, ahol egy ilyen modellváltás sikeresebb működést tudna eredményezni.

Az autonómia kérdése többször felmerült. A modellváltás önmagában az autonómiát nem változtatja meg. Az alkotmányban, illetve felsőoktatási törvényben is ez nagyon precízen meg van fogalmazva, de mégis változik a működési autonómia, mert már nem államháztartási törvény, nem vagyontörvény és költségvetési törvény határozza meg a működést, hanem sokkal szabadabb, rugalmasabb körülmények között tudnak ezek a modellváltó egyetemek működni.

Nagyon szimpatikusnak tartom azt, hogy miközben millió kritikát kapunk, hogy mindent centralizálunk és központi irányítással akarunk megoldani, most, amikor a felsőoktatási rendszerben először vagy nagyobb számban meglépjük azt a fontos lépést, hogy a működési feltételrendszerében az egyetemeknek

más teret nyitunk ki, akkor éppen másik oldalról érnek kritikák bennünket.

Nyilvánvalóan egy ilyen átalakítás komoly felkészülést, sok-sok egyeztetést igényel, és miközben az átalakítás tekintetében van egy időpont, egy határozott dátum, az mégiscsak egy folyamat, amely megkezdődött a múltban, folyik a napjainkban, és majd jön a modellváltási dátum után. Nyilvánvalóan ezt nem úgy kell elképzelni, hogy meglesz a döntés, mindenki hátradőlhet, itt a Kánaán, és akkor aztán már nem kell semmit csinálni. Ez egy nagyon kemény munka mindenki részéről, természetesen az egyetemi vezetés részéről is.

Mindig kritika ér bennünket, hogy kevés az egyeztetés. Én elmondom dátum szerint, hogy mikor milyen egyeztetés történt. Az önök, hogy mondjam, megítélésére bízom azt, hogy ez elég, vagy nem elég. Miközben a felsőoktatási rendszerben évek óta ott van ez a program, tavaly a Corvinus átment ezen a modellváltáson.

Ősszel több egyetemi fórumon, kancellári értekezleten beszéltünk arról, hogy az elkövetkezendő időszakban - ami most van - több intézmény kapcsán ezt meg is fogjuk lépni, de a Színház- és Filmművészeti kapcsán - amikor már konkrét feladatokról jelent meg nálunk az ügy - február 17-én volt az első egyeztetés egy kancellári konferenciához kapcsolódóan, de külön programként. Aztán február 24-én személyes megbeszélés volt nálunk, a minisztériumban az összes művészeti egyetem rektorával és kancellárjával. Április 22-én videókonferencián külön egyeztetés történt az egyetem jelenlegi vezetőjével.

Április 29-én Horváth Zita helyettes államtitkár asszonnyal elmentünk rektor úr, rektorhelyettes úr dolgozószobájába, és ott történt minden megbeszélés. Május 19-én újabb videókonferencia történt az ügyben. Június 3-án Pavlik Livia miniszteri biztossal és az egyetem vezetésével történt egyeztetés a minisztériumban. Június 16-án miniszter úr fogadta azon szakmai szervezetek képviselőit, akiket egyébként egy korábbi nyílt levél aláírói jelöltek meg mint tárgyalopartnert. Június 24-én miniszter úrral fogadtuk az egyetem két rektorhelyettesét, és megbeszélést tartottunk a témában. Ugyanaznap még találkoztunk szintén miniszter úr jelenlétében az egyetem hallgatói képviselőjével. Ez kilenc alkalom.

(15.40)

Azt is szeretném elmondani, hogy minden fölött kérdésre mindig megválaszoltunk. Az egy másik kérdés, hogy valaki úgy érzi, hogy kizárólag az az egyeztetés, amikor az ő véleménye érvényesül, meg csak az a jó válasz, amikor számára pozitív válaszokat tudunk adni. Egyébként minden alkalommal szakmai és szakszerű választ adtunk.

Kétségtelen, hogy az egyeztetések során az egyetem vezetése nem túl pozitív hozzáállásáról tett tanúbizonyságot a modellváltással kapcsolatban. Ezt ők is

kimondják és én is. Egyébként, ha visszanezük a sajtóközleményeiket, akkor ugyan ők csak a sajtóból tudtak meg mindent, de a sajtóközlemény elárulja azt, hogy előző nap volt megbeszélés, tehát még az is inkluzíve benne van.

Több hozzászólásban felmerült, hogy az egész politikai indíttatásból van. Nem, ez egy szakmai kérdés, egyértelműen szakmai oldalról fogalmazódtak meg a modellváltások igényei, és a magunk részéről szakmai szempontok és paraméterek mentén szeretnénk továbbmenni.

A fenntartói irányítás. Hát, nem tudom, hogy melyik fenntartói irányítás pozitívabb az önök elképzelései szerint, az a mostani szigorúbb és szorosabb állami vagy egy szakmai grémium által végzett. Én azt gondolom, a szakmai grémium biztosan jobban ért egy-egy intézmény specifikumához, mint az összes állami egyetemet összefogó és irányító, mondjuk, egy államtitkárság.

Most is több olyan dokumentumra hivatkoztak a hozzászólók, amelyek egyrészt aláírások, másrészt az egyetem hitvallásáról szólnak. A mi részünkről soha senki nem állította, hogy szakmai hanyatlás vagy a szakmai fejlődés hiánya lenne jellemző az egyetemre, mindig is nagyra becsültük, és nagyra értékeltük azt a munkát, ami ott folyik, és én abban bízom, hogy ezután is nagyra becsüljük.

Az, hogy egy-egy ilyen megbeszélés politikai főrummá alakul vagy sem, az egyéni megítélés kérdése. Én jelen voltam azon a fórumon, ahol a hallgatók képviselői jelentek meg. Igen, volt ennek politikai fórum jellege, de azzal is egyetérttek. Hát, a minisztériumokban azért a politika meg tud jelenni, tehát a miniszter úr részéről nagy valószínűséggel elhangzott egy ilyen mondat, de ezt nem bántó szándékkal mondta, hanem egyszerűen tényként rögzítette. Sőt, azt is elmondom, hogy akkor, amikor a szakmai szervezetek képviselői voltak jelen, akkor ilyen művészeti irányzatok különbözőségei is felszínre jutottak. Én azt gondolom, hogy ez is természetes, hiszen mindenki a maga hitvallása és felkészültsége, érdekköre alapján mondja el az álláspontját.

De én abban bízom, hogy például a Színház- és Filmművészeti Egyetem ügye, annak eddigi minőségi munkája és az ezt követő időszak, ha a modellváltást megszavazza a tisztelt Országgyűlés, akkor az azt az érárt meghatározó magas szintű szakmai tevékenysége tudja a különböző művészeti irányok közötti, jelenlegi eltéréseket közös nevezőre hozni. Hiszen abban minden jelenlévő és megnyilatkozó egyetértett, hogy ez egy fontos érték, nagyon nagy érték, és borzasztóan fontos, hogy így, illetve még magasabb szakmai produktumok tekintetében tudjon továbbmenni. Tehát én úgy gondolom, hogy ez is egy fontos kérdés.

A másik rendszeresen visszatérő és felmerülő probléma az egyre csökkenő állami támogatás az intézménnyel kapcsolatban. Én kigyűjtöttem az elmúlt nyolc év költségvetési támogatásait: '12-ben 655 milliós támogatás volt, '16-ban 736 millió, '19-ben 908 millió és 2020-ban 1 milliárd 49 millió. Én mintha

ezekből a számokból nem a csökkenő tendenciát olvasnám ki.

Nem gondolom, hogy a modellváltás alkotmányellenes program lenne, azt se gondolom, hogy üzleti és egyéb érdekek kerülnek felszínre. Én bízom abban, hogy ha az Országgyűlés elfogadja ezt a törvényjavaslatot, az egyetem életében egy új éra kezdődik, amelyben minden szereplő, hallgató, oktató és minden egyéb támogató megtalálja azt a módszert, azt a módját a támogatásnak, hogy ez egy igazán prosperáló, magas szakmai, tudományos és kulturális minőséget produkáló egyetem legyen. Köszönöm szépen, és kérem a támogatást.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról, valamint az egyes felsőoktatási intézmények fenntartóváltásához kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10861. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, Ovádi Péter képviselő úr a bizottság előadója. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 25-én tartott ülésén megtárgyalta a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról, valamint az egyes felsőoktatási intézmények fenntartóváltásához kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/10861. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A legutóbb elfogadott, hat modellváltó felsőoktatási intézmény közül a Széchenyi István Egyetem, valamint az Állatorvostudományi Egyetem kezdeményezése alapján felülvizsgálatra került az intézmények számára átadandó, jelenleg is vagyongazdálkodásukban lévő ingatlanok helyzete. Az Állatorvostudományi Egyetem arról nyilatkozott, hogy egy ingatlan tekintetében kisebb hányadra van szüksége, mint ahogyan azt korábban tervezték.

A Széchenyi István Egyetem pedig egy, az elfogadott törvényben részére biztosított ingatlanra nem tart igényt, ezért annak a törvényből történő törlését kezdeményezte. Az előttünk fekvő törvényjavaslat ezeket a kéréseket tartalmazza, hiszen ezáltal kizárólag azok az ingatlanok kerülnek az egyetem tulajdonába, amelyek azok működéséhez feltétlenül szükségesek.

Továbbá a felsőoktatási törvény módosításával a Neumann János Egyetem Pedagógusképző Kara csatlakozhat a Károli Gáspár Református Egyetemhez. A jelenlegi előterjesztés biztosítja, hogy az egyetem tulajdonába kerüljön a pedagógusképzéshez elengedhetetlenül szükséges ingatlanállomány az ingó vagyontárgyakkal együtt.

Végül az előterjesztés célja, hogy az állam százszázalékos tulajdonában álló Taeg Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt.-ben fennálló társasági részesedés a Soproni Egyetemért Alapítvány tulajdonába kerüljön, amely által továbbra is töretlenül biztosíthatók az alapításkor megfogalmazott célok, és a vállalat a komplex erdő- és vadgazdálkodási képzéshez, valamint a változatos erdőállományokon keresztül a gyakorlati természetvédelmi képzéshez hosszú távon úgy tud hozzájárulni, hogy a működésével a Soproni Egyetem anyagi javát is szolgálja.

(15.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzott érvekre tekintettel a javaslat támogatandó. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy nem. A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Normál felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP képviselője. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Csak kihasználva a jelenlétét szeretnék nagyon gyors kérdést föltenni. Itt sokat vitakoztunk már az elmúlt hetekben, hónapokban a felsőoktatási modellváltásról, fokozatváltásról - ilyen fantáziánéven fut ez a kormány részéről -, és elmondtuk, hogy amíg ilyen nagy mértékben csökkennek a hallgatói számok, amíg jól láthatóan gyengülnek a vidéki intézmények, illetve ameddig egy adjunktus bére ma Magyarországon alacsonyabb, mint egy árufeltöltőé, addig nem tudunk fokozatváltásról beszélni; illetve fokozatváltásról lehet, csak nem a jó irányba. Ugyanakkor egy olyan kérdésem lenne, és ezt is már többször kérdeztem az államtitkár úrtól, illetve az államtitkár úrtól kaptam egyáltalán információt az egyetemet érintő elvonások tekintetében, hogy hogy áll ez a helyzet, voltak-e konzultációk egyetemi vezetőkkel, illetve van-e némi esély arra, hogy mégis megússzák az egyetemeket ezeket a megszorító intézkedéseket, elvonásokat.

Illetve engedje meg, pécsiek vagyunk mindketten, hogy kicsit hazabeszéljek. Nem olyan régen érdekes hír volt a városban, hogy Palkovics miniszter úr elmozdította a pécsi egyetem kancellárját, Jenei Zoltánt. Lehet-e tudni ennek az okát, hogy ez miért történt meg, illetve majd a jövőben az új kancellár

kinevezésénél kaphatunk-e az államtitkár úrtól vagy a minisztériumtól egy olyan garanciát, hogy az új kancellár kinevezésénél a szakmai, nem a politikai szempontok kerülnek előtérbe, tehát nem politikai, pártpolitikából érkező kinevezett kerül majd a nagyon fontos kancellári tisztségbe. Köszönöm szépen előre is a válaszokat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki felszólalni? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom. Államtitkár úr, parancsoljon!

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A törvényjavaslattal kapcsolatban mindössze azt szeretném hangsúlyozni, hogy az összes módosítás már annak a munkának az eredménye, amit finomhangolás révén és nevéen lehetne összefoglalni. Azt gondolom, hogy észelve az intézmények igényét, jól reagáltunk azokra.

Keresztes képviselő úr kérdésére azt tudom válaszolni, hogy a vírusjárvány egy helyzetet hozott, amelynek révén költségvetési átcsoportosításokra került sor; ez a pécsi egyetemet is érintette, ami eleinte egy magasabb érték volt, aztán lement 2 milliárd alá. Konzultációk történtek az egyetemekkel, és folyamatban van azoknak az egyetemi, intézményi költségvetési hatásoknak a vizsgálata, amelyekkel ezt a helyzetet tudjuk rendezni. Ez az egyik oldal.

A másik oldal viszont: például a pécsi egyetemmel kapcsolatban egy jelenleg futó és elvi döntés is megszületett az ügyben. A „Modern városok” program keretében campusfejlesztések, -felújítások zajlanak, itt keletkezett egy 5,7 milliárdos gap, amire - én abban bízom - a közeljövőben „igen” válasz lesz. Tehát az a terület, amelyiknél a forrás van, már meghozta a döntést, de végig kell menni természetesen a folyamaton.

Ezen túlmenően a pécsi egyetemmel kapcsolatban a közelmúltban született olyan döntés, melynek eredményeként két nemzeti laboratóriumot szervezhet az egyetem. Az egyik, a virológiai, azt gondolom, a vírusjárvány kapcsán közismertté vált, a másik - egy tízéves kutatócsoport munkájának eredményét elismerve - egy humán reprodukciós nemzeti labor, mindegyik 2,5-2,5 milliárdos forrással, tehát az egyetem ezekkel gazdagodik. És számos olyan pályázati lehetőség áll még rendelkezésre, ami szintén forrásjuttatást tud jelenteni, például a skill-labor-ügyben 700 milliós emelés történt, és azon dolgozunk, hogy a fogászati klinikai tömb építése kapcsán jelentkező forráshiányt is megfelelő módon kezeljük.

Igen, Jenei kancellár úr kérte a felmentését, de ezt nyilván egy konzultáció előzte meg, amelyikben egy közös megegyezés született. Bizonyos projektek előrehaladásával kapcsolatban láttak olyan problémákat, amelyek miatt úgy gondolta a döntéshozó, hogy ezt a lépést meg kell tenni. Én azt még nem tu-

dom, ki lesz az új kancellár, de az biztos, hogy pályázatot írunk ki. Valószínűleg több jelölt lesz, és bízom benne, hogy egy jó jelölti körből megfelelő kancellárt fogunk tudni javasolni az egyetem élére.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm szépen a támogatást, és szeretném, ha a zárószavazásnál ugyanilyen pozitív támogatásukat tudnák biztosítani a törvényjavaslathoz. Köszönöm. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvénynek az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló irányelv átültetésének kötelezettségével összefüggő módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10525. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Héjj Dávid Ádám képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 18-án tartott ülésén megtárgyalta az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvénynek az európai elektronikus hírközlési kódex létrehozásáról szóló irányelv átültetésének kötelezettségével összefüggő módosításáról szóló T/10525. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy uniós irányelv elfogadását helyezi kilátásba, hiszen annak átültetése nemzeti jogunkba jogharmonizációs kötelezettségünkönkből fakadóan kötelező. Az európai elektronikus hírközlési kódex létrehozásáról szóló 2018/1972. európai parlamenti és tanácsi irányelv 2018. december 17-én jelent meg az Unió hivatalos lapjában.

Jelen törvényjavaslat célja a fent említett kódex hazai átültetéséhez szükséges törvényi szintű szabályozás megalkotása. A tagállamoknak a kódex átültetéséről legkésőbb 2020. december 21-éig kell gondoskodniuk. A módosítások a kódex szabályozási célkitűzésének megfelelően érintik a végfelhasználói jogokat, a spektrumgazdálkodást, a hozzáférési szabályokat a szolgáltatók közötti verseny erősítése, valamint a beruházásösztönzést a nagyon nagy kapacitású hálózatok megszakítás nélküli kiépítése érdekében.

A fentiekén túlmenően az új szabályozás jelentőségét mutatja az is, hogy igen sokakat érint, hiszen szinte minden ember rendelkezik internet-előfizetéssel, és a vállalkozások jelentős része is előfizető már. A kódex a jelenlegi, 2009-es hírközlési szabályozási keret felülvizsgálatával aktualizálja az uniós hírközlési szabályokat, ugyanakkor lehetőséget ad az elavult eljárások, rendelkezések hatályon kívül helyezésére is. Hangsúlyozandó, hogy a hírközlési törvény módosítása mellett néhány szabályozás rendeleti szinten kerül majd rendezésre.

Az új kódex céljai között szerepel többek között a nagy sebességű, széles sávú hálózatokba való beruházások ösztönzése, a fogyasztók hatékonyabb védelme, a szabályok következetes alkalmazásának biztosítása, valamint az egyenlő versenyfeltételek biztosítása valamennyi piaci szereplő számára.

(16.00)

A javaslat lényeges eleme, hogy az új kódex javítani fogja a fogyasztók helyzetét mások mellett azzal, hogy a szolgáltatók közötti váltás könnyebbé válhat, ugyanis a szerződési feltételek átláthatóbbak és összehasonlíthatóbbak lesznek, nagyobb védelmet nyújtva ezzel a felhasználók számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslat támogatásra érdemes. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdem először az előterjesztőt, Bodó Sándor államtitkár urat, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalás következik, Balczó Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője szólhat. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Egy rendkívül szerteágazó szakmai törvényről van szó, hatályos irányelveket kíván nagyon helyesen egy kódexben összefoglalni, de nemcsak összefoglal, hanem a változásokat átvezetve megújítja.

Az általános vita óta is kértem szakértői véleményeket, többet, mert valóban annyira szerteágazó, hogy nem hiszem, hogy van egy szakember, aki valamennyit átlátja. Ezek a vélemények egyöntetűen azt erősítették meg, hogy ez egy pozitív irányú elmozdulás mind versenyjogi szempontból és elsősorban fogyasztóvédelmi szempontból.

Ami aggály elhangzott, ami egyébként itt az általános vitában is ellenzéki oldalról felmerült, hogy vajon - kérdésként hangzik - a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság milyen módon kap esetleg további jogosítványokat. Tudjuk azt - nem akarom itt indokolni -, hogy az ellenzéki pártoknak megvan a maguk kritikája azzal kapcsolatban, hogy ez a szervezet hogyan működik, de végül is az a végső álláspontunk: az, hogy adott esetben egy intézmény visszaélhet egy lehetőséggel, nem lehet akadály annak, hogy egy

egyébként rendkívül széles területen pozitív változást hozó jogszabályt ne támogassunk. Ilyen alapon tudnék példákat mondani, de nem akarok, el tudjuk képzelni, hogy hány helyen lehetne. Egy fegyveres testület egy tagja adott esetben a szomszédjával vitába keveredve fegyvert használ, és akkor azt mondjuk, hogy ez olyan visszaélés, hogy meg kell fontolni, hogy ezt a fegyverhasználati jogot megadjuk-e.

Tehát egy kicsit hasonló a helyzet, hogy az ok nem elegendő ahhoz, hogy egy egyébként minden tekintetben pozitív változást hozó, egy szerteágazó területet lefedő kódexet ne támogatóknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Államtitkár úr kíván-e reflektálni? *(Jelzésre:)* Parancsoljon! Bocsánat, mielőtt megadom a szót, kötelességem elmondani, hogy a vitát lezárom. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselő Hölgyek, Urak! Valóban így van, ahogy a bizottsági, illetve a képviselői hozzászólásban elhangzott, hogy egy nagyon átfogó, szerteágazó tervezetet tárgyalt úgy a bizottság, mint a parlament. Ebben a helyzetben kétségtelen tény, hogy olyan területtel van dolgunk, aminek az egységes szabályozással történő rendbetétele, azt gondolom, napi igény volt. Az, hogy ebből ki milyen későbbi következtetést vonhat le, talán eltér a mai tárgyalási tematikánktól.

De rátérve a konkrét módosítással kapcsolatos véleményre, azt kell mondjam, hogy időben teljesen helyes és jogos, hogy itt járunk már. Itt kell járjunk, hiszen a 2018. év végén fogadta el a korábbi hírközlési keretszabályozást fölülvizsgáló és újraszabályozó irányelvet, a hírközlési kódexet az Európai Parlament, és a tagállamoknak 2020. december 21-éig kell átültetniük a nemzeti jogrendszerükbe. Az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat elsődleges célja tehát, hogy ennek a jogharmonizációs kötelezettségnek Magyarország is tegyen eleget.

A hírközlési kódex átfogó módosításokat tartalmaz, ahogy hallottuk a korábbi véleményeket. A módosítások a kódex szabályozási célkitűzésének megfelelően a szolgáltatók közötti verseny erősítése, a beruházások ösztönzése, a fogyasztói jogok erősítése érdekében érintik a szabályozás szinte minden főbb elemét, a végfelhasználói jogokat, a spektrumgazdálkodást, a piacelemzési eljárásokat, hozzáférési szabályokat. Nincs is olyan képviselő szerintem a Házban, aki ezeknek az indoklását vitatná.

Amellett, hogy már időszerű volt a hírközlési szabályozási keret felülvizsgálata, a 2020-as év különös aktualitását is adja ennek a törvényjavaslatnak, hiszen az elmúlt hónapokban az elektronikus kommunikáció már nem csupán egy mindennapi kényelmet szolgáló elem volt, hanem életünk szinte nélkülözhetetlen részévé vált.

Olyan törvényjavaslatot tárgyalunk tehát, amely a hírközlési szektorban és a ráépülő iparágakban alapvetően meghatározza majd a következő éveket, évtizedet, és az állampolgárok mindennapjaira is nagyon komoly és pozitív hatással kell hogy legyen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az új szabályozás célja tehát, hogy jobbá, versenyképesebbé tegye a hírközlési szektor működését, amiből mi, azaz a szolgáltatásokat igénybe vevő fogyasztók is csak profitálhatunk azáltal, hogy több választási lehetőségünk lesz, egyre jobb minőségű szolgáltatások között válogathatunk majd.

Az új szabályozás egyik fontos újdonsága, hogy a megfizethető, széles sávú internetszolgáltatást egyetemes szolgáltatásként határozza meg. Ez egy nagyon fontos mondat, és azt gondolom, hogy a következő időszak életvezetésének ez egy nagyon fontos részalapja lehet. Ez azt jelenti, hogy immár törvény fogja rögzíteni, hogy az országban élő minden ember számára hozzáférhetővé kell válnia az elérhető árú, megfelelő sebességű széles sávú internetnek.

A kódex átültetésével a végfelhasználók védelmének hazai szintje is tovább erősödik, nem hiszem, hogy ez is vitát képezhet közöttünk, ennek indokolt-sága. A törvényjavaslat a tájékoztatási és szerződéskötési követelmények között növeli a szerződések átláthatóságát, egyszerűsíti az általános szerződési feltételeket, bővíti a végfelhasználói felmondási jogot. Képviselői munkánk során számtalan meg egy alkalommal találkozhattunk fogadóórakon is ezekkel az igényekkel, amikor tényleg fogyasztók, felhasználók érkeztek hozzánk ezekkel a problémákkal, tehát a jogosultságot a hétköznapi életben is bizony tapasztalhattuk.

A széles sávú hálózatok építésének további ösztönzésére a törvényjavaslat többek között újabb hálózat-hozzáférési és -összekapcsolási szabályokat, valamint olyan társberuházási modellt vezet be, amely több szolgáltató együttműködésén, a beruházás és a kockázat megosztásán alapul. Erre is van bőven gyakorlati példa, hiszen ki ne tudna olyan „élményt” említeni, amikor egyik szolgáltatótól a másikig bizony nagyon rögzös volt az út. Nem is föltétlenül a szolgáltatói szándékot vitatjuk ebben a helyzetben, hanem a jogi környezetet, amiben bizony néha ők is tehetetlennek érezték magukat, a fogyasztó meg különösképpen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általános vita során minden hozzászóló frakció visszajelzése pozitív volt, támogató volt, ami azt mutatja, hogy a hírközlés, a digitalizáció ösztönzése révén elérhető társadalmi és gazdasági hatások előnyeit mindenki világosan látja. Köszönöm szépen nyilván ezt a hozzáállást.

Az is nyilvánvaló, hogy a technológiai fejlődés által diktált tempóval is lépést kell tartanunk. Olyan szabályozásra van tehát szükség, amely nem bürokratikus, és nemcsak hogy nem gátolja, hanem még segíti nyilvánvalóan az innovatív technológiák, szolgáltatások terjesztését, ami kell ahhoz, hogy ne veszítsünk a saját eddigi jó tempónkból. Igen, jó tempóról tudok tájékoztatást adni, hiszen a Bizottság a napokban

tette közzé a digitális társadalom és a gazdaság fejlettségét mérő ideai évi mutatóit, amely szerint Magyarország jelentőset lépett előre a vezetékes, széles sávú internet-hozzáférés terjesztése terén, valamint a vezetékek nélküli, széles sávú felkészültség tekintetében is az élen szerepelt. Ez konkrétan is nevesíthető, ebben a mutatóban a kiemelkedő hetedik helyen állunk az Európai Unióban. Ez az eredmény tehát újfent megerősített bennünket abban, hogy az eddigi kormányzati intézkedéseket, fejlesztési programokat folytatni kell, ezek sikeresek.

(16.10)

Természetesen ez különösen egy olyan ágazat, ahol mindig van hova fejlődni, mindig kell hogy legyenek új célok, és ez a törvényjavaslat nyilván ennek a fejlődését is szolgálja fogja.

Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat előkészítése - ahogy említettem is talán korábban - majd egy évre nyúlik vissza, amely előkészítő munkában a kormányzat, a hatóság, az ipari szereplők egyaránt részt vettek. Ennek is köszönhető, hogy olyan törvényjavaslat született, amely nem pusztán egy bürokratikus jogszabály-átültetést jelent, hanem a magyar, a hazai piaci igényekre is tekintettel van.

Köszönöm még egyszer a vitában elhangzott, támogató hozzászólásokat. Az elhangzott gondolatok - én hiszem, akár bizottsági, akár egyéni képviselői formában érkeztek - hozzájárultak ahhoz, hogy ilyen minőségű törvény szülessen. Kérem tehát az Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot a zárószavazáskor is támogatni szíveskedjen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Bánki Erik közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor. Nem számos, de hangos a jelen lévő képviselők tömege. *(Derűltég.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Bérgarancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Kósa Lajos képviselő úr - Fidesz - és Böröcz László képviselő úr - Fidesz - által benyújtott előterjesztés T/10859. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy Bánki Erik képviselő úr csatlakozott az előterjesztők sorához, így aztán megkérdezem, hogy kíván-e most szólni. *(Bánki Erik nemet int.)* Jelzi, hogy nem.

Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e államtitkár úr most szólni. *(Bodó Sándor: Nem.)* Jelzi, hogy nem. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Tisztelt Képviselők! Megkérdezem, kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e államtitkár úr szólni; reflektálni nyilván nem, mert nincsen mire, de a véleményét elmondhatja. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a lehetőséget. Valóban sejthető volt, hogy talán a mai tárgyalásunk már nem fog nagy vitát generálni, de az előző hetekben bizony én tanúja lehettem annak, hogy szakmailag alaposan megvitattuk ezt a javaslatot.

A javaslat vitája során bizony bebizonyosodott, hogy amennyiben külső hatások érik a magyar gazdaságot, akkor szükség van minél hamarabb, minél gyorsabb, minél hatékonyabb beavatkozásra, és a foglalkoztatás területe, látnunk kell, láttuk is az elmúlt hetekben, egyes veszélyhelyzetekben bizony nagy kockázatnak vak kitéve.

A magyar családok anyagi helyzetének stabilitását a kormányzat minden eszközzel támogatja, és ebbe a „minden eszköz” kategóriába érthető módon a törvényi lehetőségek is beletartoznak, az elvégzett munka után járó béreket garantálni kell, nyilván ez alapötlet.

A törvényjavaslat célja esetünkben, hogy a gazdaságot negatívan befolyásoló tényezőket ellensúlyozza, a munkájukat végző embereket pedig garantálja abban, hogy az elvégzett munkájuk után járó bér kifizetésre kerül.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat néhány hete folytatott általános vitája során, ahogy említettem, részletesen is bemutattuk, megtárgyaltuk, körüljártuk ennek a szabályozásnak a lényegét. A bér garancia intézményének módosítása a munkát végzők, a dolgozó emberek részére a gazdasági társaságok fizetőképtelensége esetén nyújt védelmet. A törvényi szabályozás alapján a munkáltató köteles a vele szerződésben álló munkavállalót foglalkoztatni és számára munkabért fizetni. A felszámolás alá kerülő gazdasági társaságok vagyonaiból a törvény alapján - nagyon helyesen - elsőként a munkabértartozásokat és az egyéb bérjellegű juttatásokat kell a felszámolóknak kifizetnie.

A bér garancia-eljárás keretében a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezeteknek jelenleg a munkavállalóval szembeni kiegyenlített bértartozásából, a kölcsönzött munkavállaló után meg nem fizetett kölcsönzési díjból, illetve az iskolaszövetkezet részére meg nem fizetett szolgáltatási díjból fennálló tartozások tekintetében állnak meg ezek a bértartozások. Ezt a személyi kört kívánja bővíteni a törvényjavaslat. A javaslat biztosítékul szolgál a nyugdíjas-szövetkezetek által nyújtott szolgáltatás keretében foglalkoztatott munkabérének megfizetésére is. A tervezet fontos tehát, tisztelt Országgyűlés, hiszen garanciális szabályokat tartalmaz a külső hatásokkal szemben különösen sérülékeny foglalkoztatotti kör érdekében.

Köszönöm még egyszer az általános vita során tett, építő jellegű javaslatokat. Köszönöm képviselő uraknak a kezdeményezést. Az elhangzott gondolatok, valamint, hogy egyéni képviselői módosító indítvány nem érkezett a javaslatához, nyilván azt is jelzi,

hogy mindenki számára egy elfogadható, előremutató szabályozást készülünk elfogadni. Erre kérem tehát az Országgyűlést a zárószavazáskor is.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az előterjesztők közül jelen lévő képviselőket, kíván-e valaki véleményt mondani. *(Jelzésre:)* Kósa Lajos képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Bér garancia Alap kibővítése a szövetkezeti foglalkoztatottak körére előremutató abból a szempontból, hogy ahogy a diákszövetkezetek esetén ezt már megtettük, úgy a másik atipikus szövetkezeti foglalkoztatási formánál, a nyugdíjas-szövetkezeteknél is azt üzenjük az ebben a speciális foglalkoztatási ágban dolgozóknak, hogy legalább ugyanolyan fontosak, mint a többiek.

A vita során számos megjegyzés és bírálat hangzott el, ami nem magát az intézményt vagy az intézkedést érte tulajdonképpen, hanem egy csomó félreértésen alapult. Én azt látom, hogy a szövetkezeti foglalkoztatás még - hogy is mondjam? - nem annyira rutinszerű, hogy ne legyen félreértés. Valaki azt mondta, hogy itt kizsákmányolják majd a nyugdíjasokat a szövetkezetek, ami azért teljes képtelenség, hiszen a szövetkezetnek nincsen tulajdonosa, a szövetkezetnek a tagok a tulajdonosai, tehát ha valaki kizsákmányol valakit, akkor önmagát zsákmányolja ki, tehát ez teljesen nyilvánvalóan félreértés vagy pedig egy rosszindulatú bemozdítás.

Ugyanígy teljes tévedés és félrevezetés az, ha valami szűk érintetti kört vizionál valaki ezen kedvezményezett köre, hiszen itt nem erről van szó, hanem a teljes tagságról; aki dolgozott, az a Bér garancia Alapból, amennyiben a megbízó nem tud fizetni, kaphat kártérítést vagy kárpótlást. Semmifajta szűk érintetti kör nem létezik. S furcsa módon azokat is sanda szándékkal gyanúsították - néhány ellenzéki képviselőtársam mondott ilyet -, akik egyébként hivatalból, mondhatnám a szövetkezetek érdekképviselői pozícióból járnak el, ilyen a diákszövetkezetek érdekszövetség-vezetője, a DiákÉSZ vezetője, vagy éppen ilyen egyébként a KözÉSZ, a nyugdíjasok érdekvédelmi szövetkezeti szövetségének a vezetője, tehát ezek az emberek nem üzletből, hanem azért járnak el, mert ez a választott tisztségük. Sok ilyen félreértés lesz még, mert nyilvánvaló, hogy egyébként tartalmában a javaslat elfogadható, ezt az is mutatja, hogy egyébként módosító indítvány nem érkezett hozzá.

Én mindenkinek megköszönöm, aki építően szólt a vitában hozzá, és természetesen várom, hogy a parlament támogassa ezt a javaslatot. Előre is köszönöm. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **víz-
közmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX.
törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Kósa Lajos képviselő úr - Fidesz - és Böröcz László képviselő úr - Fidesz - által benyújtott előterjesztés T/10864. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy a felsorolt képviselőkhez további csatlakozások történtek, Bánki Erik képviselő úr is csatlakozott.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ovádi Péter képviselő úr, a bizottság eladója szólhat. Parancsoljon!

(16.20)

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság eladója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 25-én tartott ülésén megtárgyalta a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló T/10864. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 26 igen szavazattal, 2 nem ellenében és 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény meghatározza a vízi közmű fogalmát mint a szolgáltatási tevékenység infrastrukturális eszközét. A meghatározás alá tartozó vízi közművek a törvény szerint kizárólag az állam vagy települési önkormányzat tulajdonában állhatnak, mely az ellátás biztonságát hivatott garantálni. A gyakorlati tapasztalatok viszont azt mutatják, hogy számos olyan, a szennyvízelvezetést, -gyűjtést, ivóvízzel való ellátást szolgáló, a víziközmű-rendszerbe bekapcsolt vízi létesítmény van nem állami vagy önkormányzati tulajdonban, amely funkcióját tekintve egyértelműen azt a szerepet tölti be, amely a vízi közművek vonatkozásában a törvényi definícióból kiolvasható, és amelynek nyomvonalára nagyjából állami vagy önkormányzati tulajdonú ingatlanon húzódik.

A javaslat értelmében, amennyiben a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal valamely, nem állami vagy önkormányzati tulajdonú vízi létesítményt vízi közműnek minősít, megnyílik az ellátásért felelősnek joga és kötelezettsége, hogy a víziközmű-szolgáltatás infrastrukturális feltételeinek megteremtése körében a nem állami vagy önkormányzati tulajdonban álló vízi közmű tulajdonjogát megszerezze. A tulajdonjog megszerzése a polgári jog általános szabályai vagy a jelen módosításban foglalt víziközmű-tulajdonos jogának közcélú megváltása szabályai szerint történhet meg.

Az elhangzottakra tekintettel a javaslat támogandó. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból. - Bánki Erik hozszozan tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm a hosszú tapsot. *(De-rülség.)* Megkérdezem az előterjesztők közül jelen levőket, kíván-e valaki szólani. *(Jelzésre:)* Kósa Lajos képviselő úr, parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a módosítás egy olyan régi, zárványként jelentkező problémát kíván orvosolni, amikor is vízi szolgáltatásra alkalmas létesítmény valamilyen módon magántulajdonban maradt, nem önkormányzati, nem állami tulajdonban, ugyanakkor a tulajdonoson kívül más igénybe vevő is van erre a szolgáltatásra, leginkább lakosság, de nemritkán különböző társaságok, és a szolgáltatás árszínvonal, a szolgáltatás igénybevételének a feltételrendszere, az, hogy a meglévő létesítményt ki milyen mértékben kell hogy karbantartsa, a szolgáltató és a tulajdonos között okoz vitát, és ezt az igen gyakran megoldhatatlan problémahalmazt próbálja ez az indítvány kezelni.

Az indítvány bevezeti azt a megoldást, hogy megváltani lehet ezeket az ingóságokat, hiszen itt alapvetően a vízi szolgáltatásra alkalmas létesítmények nem ingatlanok, hanem ingóságok, ugye, a kisajátítási szabályok pedig ingatlanokra vonatkoznak és nem ingóságokra. Tehát ezt az intézményt is megteremti, és ezzel a durván 400-500 olyan helyzet, amely eddig megoldhatatlannak tűnt víziközmű-közszolgáltatás kapcsán, így megoldódik és elrendeződik.

A vitában sok szempont elhangzott, de főleg olyan hozzászólások, amelyek olyan dolgokat kértek számon ezen a javaslaton, amit szerintem nem lehet számonkérni rajta. Teljesen nyilvánvaló, hogy egy ilyen javaslat nem alkalmas arra, hogy Magyarország vízstratégiáját megválaszolja, mert másról szól. Teljesen nyilvánvaló, hogy nem alkalmas egy ilyen javaslat arra, hogy általában rendezze vagy boncolgassa a víziközmű-létesítmények amortizációs állapotának kérdését, a víziközmű-szolgáltatásokat terhelő vonalas közműadók vagy éppen a rezsicsökkentés összefüggését boncolgassa, mert ez megint teljesen alkalmatlan rá. Tehát ezeket számonkérték ugyan a vitában, és leginkább erről volt szó, de ez alkalmatlan tárgyon elkövetett vita; nem megkerülve természetesen azt a kérdést, hogy igen, a parlamentnek záros határidőn belül kell foglalkoznia a vízstratégiával. És az is teljesen nyilvánvaló, hogy azokat a kérdéseket, ami az árképzésre vonatkozik, ami a szolgáltatás minősége, mennyisége, ellátási kötelezettsége, ezt érdemes a parlamentnek megvitatni. De ezt egyszerűen nem is vállalta fel ez a javaslat, nem is volt ilyen igénye, nem is alkalmas rá.

Úgyhogy, ha megengedi, elnök úr, akkor én a vitában csak arra koncentrálnék, ami a javaslat tárgya, tehát nem ilyen általános kérdésekre; abban viszont, úgy láttam, hogy a TAB és a Gazdasági bizottság vitáján végül is konszenzus alakult ki. A kormány a javaslatot támogatta, úgyhogy kérem a parlament támogatását is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem államtitkár asszonyt, Boros Anita államtitkár asszonyt, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. BOROS ANITA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nagyon szépen köszönöm a szót. Magyarország a hidrogeológiai adottságainak köszönhetően nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedő jelentőségű, ivóvíztermelésre alkalmas, felszín alatti készletekkel rendelkezik. E készleteknek a védelme és fenntartható használata alapvető nemzeti érdek. Az egészséges ivóvízhez való jog mint az egészséghez való jog szerves része az alkotmányos alapjogok közé tartozik, ezeket a jogokat próbálja garanciális szabályokkal támogatni a víziközmű-szabályozásra vonatkozó törvényünk.

Azt azért látni kell, hogy a Vksztv. 2012-es hatálybalépése óta számos olyan gyakorlati tapasztalat, jogalkalmazói tapasztalat gyűlt össze, amelyek azt mutatják, hogy van olyan jó néhány vízi létesítmény - ahogyan Kósa Lajos képviselő úrtól is hallottuk -, amely valójában szennyvíz elvezetését, gyűjtését, ivóvízzel való ellátást szolgál, egyúttal víziközmű-rendszerbe is be van kapcsolva, de nem állami vagy önkormányzati tulajdonban van. Tehát ha megnézzük ezeket a létesítményeket funkcionális szempontból, azt látjuk, hogy lényegében vízi közműnek minősülnek, viszont a hatályos szabályozás nem teszi lehetővé azt, hogy ezeket a víziközmű-létesítményeket ténylegesen, jogi értelemben, normatív alapon is vízi közműveknek tekintsük.

Éppen ezért ez a javaslat valójában ezeknek a jogszabályi akadályoknak a felszámolására törekszik, egy gördülékenyebb és hatékonyabb működést szolgál, javítja az ellátásbiztonságot, a víziközmű-szolgáltatások fenntarthatóságát, különös tekintettel arra, hogy kizárólag az állami vagy önkormányzati tulajdon törvényi szintű garanciáit kívánja lefektetni. Éppen ezért tisztelettel kérjük az Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot a zárszavazáskor is támogatni szíveskedjen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP frakcióvezetője kért szót. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csak nagyon röviden szeretnék hozzászólni, egy kicsit reflektálva is arra, amit képviselő úr elmondott, hiszen teljesen egyetértünk, hogy ez a javaslat fontos, tehát az ágazatot érintően egy meglévő problémára megoldást kínál. Egyébként azt szavazatunkkal is támogatni fogjuk. Én nagyon fontosnak tartottam, hogy Kósa képviselő úr az általános vitában kifejezte, hogy

ő maga is látja az ágazatot érintő súlyos problémákat.

A kérdésem az lenne, hogy én akkor ígéretet tettem arra, hogy ismét beterjesztek az Országgyűlés elé erre vonatkozó javaslatot, hogy tekintsük át az ágazat szerteágazó problémáit, és induljon el egy vita, amivel egyetértett képviselő úr is. Illetve konkrétan beterjesztettem egy törvényjavaslatot, amely az ágazati különadó, közműadó kivonására vonatkozik. Ezt szakmai szervezetek kérik. Úgyhogy képviselő úrtól is kérdezném, hogy - nyilván politikai oldalról - van-e esély arra, hogy esetleg az őszi ülészakban a Fidesz-frakció támogassa, hogy el is induljon ez a fontos vita.

Illetve a kormány képviselőjétől, államtitkár asszonytól szeretném kérdezni, millió kérdést feltettem már, és általában Schanda államtitkár úrtól kapok olyan válaszokat, hogy a kormány dolgozik nagyon valamiféle stratégián, de konkrétan ki felel ezért a bizonyos stratégiáért, és mikor ér révbbe ez a feladat. Tehát mikor kerülhet az Országgyűlés elé egy olyan ágazatipróbléma-feltáró és -megoldásra vonatkozó stratégia, amely szembenézne ezekkel a kérdésekkel.

A közműadó azért is rendkívül izgalmas és fájó kérdés, ugyanis ez a vidéki térségeket különösen irracionálisan súlyosan érinti. Tudjuk azt, hogy adott vezeték-szakaszra vidéken, ahol alacsonyabb a népesség sűrűsége, kevesebb fogyasztó jut, ezért aránytalanul nagyobbak a terhek. Illetve azt is megfigyelhetjük, hogy sajnos a költségvetésben minimális mentőövet dobott a kormány a nagy állami regionális vízszolgáltató cégeknek, de jellemzően a vidéki térségekben működő, önkormányzati tulajdonú cégeknek nem, és én azt gondolom, hogy ezzel a helyzettel is kell kezdeni valamit.

(16.30)

Tehát nagyon-nagyon szeretnék egy jelzést kapni a kormánytól, hogy mikor kívánnak ők valamiféle megoldást elénk terjeszteni. Kósa képviselő úrtól pedig a legnagyobb frakciónak a politikai véleményét szeretném megtudni, hogy számíthatunk-e arra, hogy végre akkor az a fontos vita megkezdődhessen itt az Országgyűlés előtt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki felszólalni? *(Jelzésre:)* Kósa Lajos képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megszólítottam a frakcióvezető úr által. Én a Fidesz-frakció véleményét ebben az ügyben nem ismerem, és nem is tudom előrevetíteni, a saját véleményemet tudom elmondani. Én úgy tudom ráadásul, hogy a kormány dolgozik a vízstratégián, és a terv az, hogy az őszi ülészakon valamikor előterjeszti.

Itt van néhány olyan nagyon fontos kérdés, amit el kell dönteni, ezek stratégiai kérdések, és mindegyiket érvényesen meg lehet különböző álláspontokból vitatni, lásd: arzénmentesítés - van-e értelme vagy

nincs; a szürkevíz használatának szabályai - van-e értelme vagy nincs; az elválasztott rendszerek erőltetése a csatornaszolgáltatás esetén szükséges-e vagy sem, vagy mindenütt kell; lehetséges-e az, hogy valahol megfelelő technológiával ellenőrzött szivárgóra építik az ülepítőket vagy pedig nem; az egész országban elvisszük-e a szennyvizet és csak zárt tartályos megoldás lehetséges. Tehát fel kell tenni és meg kell vitatni ezeket a kérdéseket; én sem tudom rájuk a választ, van valami véleményem.

Abban, hogy a parlament a vízstratégia kapcsán ezzel fog foglalkozni, majdnem biztos vagyok, és én magam személyesen ezt szorgalmazom, de hogy a különböző frakcióknak mi lesz az álláspontja, az ki fog derülni a vitában.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Keresztes László Lóránt képviselő úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nem visszaélve a Ház türelmével és idejével, nagyon örülök, hogy akkor belátható időn belül elénk kerül ez a kérdés, ennek a kérdésnek a megvitatása. Az viszont egyértelműen sürgető, hogy gyakorlatilag a csőd szélére került nagyon-nagyon sok vízszerelő cég. Azt gondolom, abban egyetértünk, hogy rendkívül fontos feladata a kormánynak, az Országgyűlésnek, hogy a legfontosabb szolgáltatást, az egészséges ivóvizet biztosítsa, elhangzott államtitkár asszonytól is, hogy ez egy alapvető jog, illetve meg kell védeni a vízbázisokat. Tehát ez egy rendkívül sürgető kérdés.

Úgyhogy én köszönöm szépen a választ, és mi állunk elébe ennek a vitának. Azt gondolom, rendelkezésre állnak azok a szakmai anyagok, amelyek alapján ezt a vitát nem politikai, hanem szakpolitikai kérdésként kezelve, közös nemzeti ügyként és kihívásként kezelve meg tudjuk vitatni, és bízunk benne, hogy elindulhatunk végre a megoldások irányába. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki szólani? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár asszonyt, hogy kíván-e szólani. *(Dr. Boros Anita jelzésére:)* Jelzi, hogy nem.

Megkérdezem az előterjesztőket, hogy kíván-e valaki reflektálni. *(Jelzésre:)* Jelzik, hogy nem.

Így a határozathozatalokra, jelzem önöknek, a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalának betiltásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10862. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ovádi Péter képviselő úr a bizottság előadója. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 25-én tartott ülésén megtárgyalta az egyes egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalának betiltásáról szóló T/10862. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 29 igen szavazattal, 2 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A környezet védelme mindenki számára fontos, hiszen a teremtett világról, környezeti örökségünk védelméről és közös jövőnkéről van szó. A kormány klíma- és természetvédelmi akcióterve részét képezi az egyes egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalának korlátozása az egyes műanyag termékek környezetre gyakorolt hatásának csökkentéséről szóló 2019/904 európai parlamenti és tanácsi irányelv előírásánál ambiciózusabb célkitűzéseivel, ami további termékkörökben jelenik meg. A SUP-irányelv az Európai Unió tengerpartjain leggyakrabban előforduló, egyszer használatos műanyag termékekre, valamint a műanyagot tartalmazó halászeszközökre és az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékekre összpontosít.

A kormány megtárgyalta és elfogadta az egyes műanyag termékek forgalomba hozatalának korlátozásáról, a gyártók innovatív technológiaváltásának támogatásához kapcsolódó intézkedésekről és a műanyagipari klusterekről szóló előterjesztést, amely megvalósítja a klíma- és természetvédelmi akcióterv részeként az egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalának betiltását, valamint a SUP-irányelv 5. cikkének meghatározott forgalomba hozatali korlátozását.

Az irányelvi előírásokon túl Magyarországon az egyszer használatos műanyag poharak, valamint a 15 mikron és 50 mikron közötti falvastagságú műanyag hordtasakok is tiltásra kerülnek 2021. július 1-jétől.

A törvényjavaslat által módosításra kerül a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény, továbbá a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény. Az Országgyűlés elé terjesztett T/10862. számú törvényjavaslat felhatalmazást ad a kormány számára a részlet-szabályok megalkotására, továbbá a legfontosabb jogi kereteket rögzíti, éppen ezért a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e most szólani. *(Dr. Boros Anita jelzésére:)* Boros Anita államtitkár asszony, parancsoljon!

DR. BOROS ANITA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan az általános vitában is elhangzott, illetve a képviselő úr

is elmondta, a kormány ez év elején elfogadta a klíma- és természetvédelmi akciótervet, amelyben a klímasemlegesség, a zöldgazdaság és a hulladékgazdálkodás jó néhány intézkedési javaslatát fogalmazta meg. Ennek megfelelően a hulladékgazdálkodás területén is reformra készülünk, ezt számos tényező determinálja.

Egyfelől: vannak olyan gazdasági kérdések, amelyek a hulladékgazdálkodás újragondolását igénylik. Egyrészt a hulladékmennyiséget illetően egyfajta csökkenés figyelhető meg, ugyanakkor a hulladék összetétele jellemzően átalakult az elmúlt időszakban. A lakosság egy főre jutó településhulladék-mennyisége jelentősen elmarad jelenleg az európai uniós átlagtól: 2018-ban ez 488 kilogramm/fő volt, hazánkban ennek mindössze a 78 százaléka keletkezett.

Másodsorban: determinációként kell beszélnünk a körforgásos gazdaságra történő áttérés elvárásáról. A mi célunk az, hogy a magyar gazdaság is ki tudja használni a hulladékgazdálkodási ágazatban rejlő potenciális lehetőségeket, tehát a hulladéokra értéként kívánunk tekinteni, mindent szeretnénk a gazdaságba visszaforgatni, amit csak lehet.

Harmadrészt: megváltozott a hulladékkezelés módja, manapság már a hulladéklerakás gyakorlata kezd kivezetődni. Számos országban, különösen az észak-európai országokban 1 százalék alatti a hulladéklerakás mértéke, és az anyagában hasznosítás a jellemző. Magyarországon is efelé tendálunk, 2006 óta folyamatosan nő az anyagában hasznosított hulladék aránya: 2018-ban a KSH adatai alapján a teljes hulladék mértékének az 58 százaléka volt, és a 2018-as adatok szerint a lerakott hulladék 27,6 százalék volt.

Egy negyedik determinációs kérdésként mindenféleképpen említést kell tennünk az elmúlt időszakban tapasztalható uniós irányelvi és rendeleti szintű szabályok szigorodásáról is, tekintettel arra, hogy számos olyan célszámunk van, amelynek minden tagállamnak, így Magyarországnak is eleget kell tennie. Ezek közül csak néhányat emelnék ki: az egyik, hogy a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célszámaink szerint 2025-ig 55 százalékot, 2030-ig pedig 60 százalékot kell elérnünk, és a települési hulladék lerakását 10 százalék alá kell csökkentenünk 2035-ig. Emellett számos egyéb irányelv határoz meg korlátozó intézkedéseket, úgymint a csomagolási irányelv, amely azt mondja, hogy a csomagolási termékek újrahasznosítását 2025-re 65 százalékban, 2030-ra pedig 70 százalékban meg kell valósítanunk.

Végezetül pedig nagyon fontos determináció, amit már szintén említettünk, az úgynevezett Single Use Plastics irányelv, amelynek elsődleges rendelkezése az illegális hulladék felszámolása és azoknak a hulladéktermékeknek, műanyag termékeknek a piacról történő kivezetése, amelyek a legártalmasabbak a környezetünkre. Ezt már képviselő úr is említette, úgyhogy most nem ismételném, de valójában ez az irányelv különböző típusokba csoportosítja a mű-

anyag típusú termékeket. Ezeknek egy részét a forgalomból kivezetni javasolja, más részét mennyiségi értelemben csökkenteni kell, harmadrészüket sajátos termékkövetelmények alá rendeli.

(16.40)

Vannak olyan előírások, amelyek bizonyos jelölési feltételeket határoznak meg, ezek tekintetében különböző határidőket határoz meg ez az irányelv. Az bizonyos, hogy a már említett, forgalomból történő teljes kivonásra, azaz a tiltásra vonatkozó rendelkezéseknek 2021. július 3-áig kell megfelelniük a tagállamoknak. Valójában ez a mostani törvénytervezetünk is részint ennek kíván megfelelni.

Másodsorban pedig, ahogy említettem, a hulladékgazdálkodási ágazatunk egy reform előtt áll. Ennek az első lépéseként el kell jutnunk oda, hogy a hulladék mennyisége még drasztikusabban csökkenjen. Ahogyan az irányelv, a szakirányelv, a SUP-irányelv is megfogalmazza, a hulladéktermékek között van számos olyan, amely valójában nem tud lebomlani, éppen ezért nem is célszerű őket forgalomban tartani, úgyhogy a kormány javaslatot tesz ezeknek a termékeknek 2021. július 1-jével történő betiltására. A tapasztalataink azt mutatják, hogy minden egyes termék helyett van valamilyen, kiskereskedelmi forgalomban is elérhető helyettesítő termék, tehát azt gondoljuk, hogy semmiféle fennakadást nem fog okozni ezeknek a termékeknek a helyettesítési szándéka.

Másodsorban korlátozó intézkedéseket javaslunk bevezetni az úgynevezett italtárolókra és italtartó poharakra is, tekintettel arra, hogy ezek a SUP-irányelv hatályát tekintve nem tartoznak a tiltási kategóriába, más korlátozó intézkedések alá igen. Tehát valójában ez azt jelenti, hogy a magyar kormány egy viszonylag szigorúbb javaslatot tesz a SUP-irányelvhez képest, tehát a műanyag italtartó poharak betiltását javasoljuk.

Harmadrészt pedig már most megkezdjük a műanyag hordtasakok számának csökkentéséhez szükséges intézkedések foganatosítását, és betiltásra kerülnek a már említett módon a 15 mikron és az 50 mikron közötti falvastagságú műanyag hordtasakok is, kivéve a biológiai úton lebomló műanyag hordtasakokat. Valójában itt az uniós célszámaink 2025. december 31-éig azt írják elő, hogy fejenként 40 darab könnyű műanyag hordtasakot használhatunk úgymond, tehát ezt a 40 darabot kellene elérnünk 2025-re. Azt gondoljuk, hogy ezzel a lépéssel egy óriási lépést teszünk efelé.

Maga az irányelv is úgy rendelkezik, hogy az úgynevezett nagyon könnyű műanyag hordtasakokat ki lehet zárni a nemzeti felhasználási célkitűzések alól. A kormány ezzel a lehetőséggel élve azt mondta, hogy a 15 mikron falvastagság alatti, hagyományos műanyagból készült műanyag hordtasakok esetében termékdíjat kíván bevezetni. Ennek a termékdíját az 57 forint/kilogrammról 1900 forintra kívánja felemelni, míg a biológiai úton lebomló műanyagból ké-

szülő műanyag hordtasakok esetében 500 forint/kilogramm termékdíjat javasol bevezetni. Tehát mi azt gondoljuk, hogy a forgalomban tartott műanyag hordtasakok esetében is a termékdíj vissza fogja vetni a kereskedelmi forgalmi használatot.

Annak érdekében, hogy a tiltott termékekkel funkcióiban azonos helyettesítő termékek álljanak majd tömegesen is rendelkezésre, és ne legyen közöttük lényeges árkülönbség sem, a kormány támogatáspolitikai eszközzel kívánja támogatni a hazai műanyagipari vállalatokat és az ehhez szükséges technológiaváltást. Ennek eredményeképpen létre kívánjuk hozni a hazai műanyagipari kutatás és innováció ügynevezett műanyagipari klaszterét, ennek egyébként a megalapítására ezen a héten sor is kerül.

A törvényjavaslatához egy képviselői módosító javaslat érkezett, amely azonban az irányelvi fogalmakkal nem volt koherens, éppen ezért úgy ítélte meg a kormány, illetve a Fenntartható fejlődés bizottsága is, hogy nem támogatja ezt a javaslatot. A Fenntartható fejlődés bizottsága által benyújtott, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat, illetve az összegző módosító javaslat kizárólag nyelvhelyességi, jogszabály-szerkesztési, pontosító javaslatokat fogalmazott meg.

Összességében elmondható, hogy az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat az ország környezetvédelmi érdekeit szolgálja, és egyúttal hozzájárul az európai uniós kötelezettségeink teljesítéséhez is. Éppen ezért tisztelettel kérném szépen az Országgyűlést, hogy az elmondott indokok alapján az egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalának betiltásáról szóló törvényjavaslatot támogatni szíveskedjék.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, aki a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottsága véleményét ismerteti, majd azután... *(Pillanatnyi szünet. - Schmuck Erzsébet: A kisebbségit fogom. Nem mindegy!) Igen, látom.*

SCHMUCK ERZSÉBET, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: A Fenntartható fejlődés bizottságának a kisebbségi véleményét fogom ismertetni.

ELNÖK: Ismertesse!

SCHMUCK ERZSÉBET, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Tisztelt Ház! Évtizedek óta tudjuk, hogy a jelenlegi

termelési és fogyasztási szokások nem fenntarthatóak, és éppen ezért így az egyszer használatos műanyag akár most a szimbóluma is lehetne a fogyasztói társadalomnak, amely hihetetlenül növekvő és pusztító természetierőforrás-kitermeléssel, -feldolgozással, energiafelhasználással és a világkereskedelem révén szállítási energiaigénnyel jár.

1950 és 2015 között összesen 8,3 milliárd tonna műanyag került előállításra. Ebben az elképesztő szemétmennyiségben jelentős szerepe van a műanyag zacskóknak is, amelyekből világszerte naponta körülbelül 5 milliárd és 1 trillió darab *(sic!)* közötti mennyiség fogy - ennél pontosabban még a kutatók sem tudták megbecsülni. Odajutottunk, hogy az átlagfogyasztónak alig maradt esélye arra, hogy csomagolásmentes vagy legalább a környezetben lebomlani képes csomagolóanyagból jusson hozzá az élelmiszerekhez. Mára már mindenki tudja, hogy az eldobhatóság kultúrájának véget kell vetni, véget kell vetni a műanyag zacskók világának.

Örömmel konstatáltuk május elején, hogy a kormány többéves hezitálás után végre hoz egy előremutató törvényt, amely gátat vet az egyszer használatos műanyagok használatának. Azonban ez a változat, ami itt előttünk van, jelentős visszalépés a korábbi tervezethez képest.

A törvény előkészítése két éve kezdődött el. Azt gondoljuk, hogy lett volna ideje a kormánynak megfelelő módon egyeztetni a gazdasági szereplőkkel, egyeztetni a tiltás várható hatásait, az átmenetet és a csomagolóanyagok megfelelő helyettesítését. Ráadásul, amikor a törvényt először benyújtották május elején, akkor már járvány volt, és nem a benyújtás után ütött be a válság. Éppen ezért azt gondoljuk, hogy ott azért történt egy átgondolatlan kapkodás, háttéralkuk, az érintett szereplők, köztük a fogyasztók bevonásának a hiánya, sajnos most úgy látjuk, hogy ez a rossz kormányzás és bátorság hiányának a jele.

Így ez a törvényjavaslat, ami itt van, egy kilúgozott javaslatként sikerült, miszerint a kvázi lebomló zacskókat mégiscsak lehessen használni filléres termékdíj mellett. Azt gondoljuk, hogy ez egyértelműen zsákutca: megvalósíthatatlan a szelektív hulladékgyűjtésük és -kezelésük, amire pedig szükség lenne, mert tudjuk azt, hogy ezek speciális eljárás révén bomlanak le. A minimumkövetelmény az lenne, hogy a kormány ezekre is vesse ki az 1900 forint/kilogramm termékdíjat. Persze az is kérdés, hogy ki mire, milyen költségvetési tételből kapja meg majd a második verzióban már 10 milliárdra emelt kormányzati támogatást az átálláshoz.

Igen, a kormánynak végre lett volna egy bátor lépése a fenntarthatóság irányában, de ettől visszakozott. Nagyon jó lenne, és azt kérjük, hogy térjenek vissza az eredeti szándékhoz. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most képviselői felszólalások következhetnek, tisztelt Országgyűlés. Megkérdezem, kíván-e valaki szólani. *(Jelzésre:)* Igen, a változatosság gyönyörködtet alapon Schmuck Erzsébet

képviselő asszony, az LMP képviselője következhet. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Az előző hozzászólásomban a Fenntartható fejlődés bizottságát képviseltem...

ELNÖK: Igaza van!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): ...most pedig az LMP frakciójának az álláspontját szeretném ismertetni. Szeretném kiemelni azt, hogy az LMP bizakodva fogadta, amikor a kormány többéves hezitálás után benyújtotta május elején ezt a törvényt, amely gátat vet az egyszer használatos műanyagok használatának. De mint ezt már többször elmondtuk, ez az örömünk nem tartott olyan sokáig, mert a kormány visszavonta, és ez a verzió sajnos, úgy látjuk, hogy az eredeti tervezethez képest visszalépés, még akkor is, hogyha valamivel több, mint amit az Európai Unió elvár.

A helyzet az, hogy ezek a zacskók természetes körülmények között nem bomlanak le, ráadásul hangsúlyozni kell, hogy megvalósíthatatlan a szelektív gyűjtésük és a kezelésük. Ezt már akkor is lehetett tudni, amikor a kormány elkezdte a törvénynek a kidolgozását, ugyanis az Európai Unió 2018-ban elfogadott, a műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégiája egyenesen így fogalmaz - és idézek.

(16.50)

„Végezetül bebizonyosodott, hogy egyes olyan alternatív megoldások, például az úgynevezett oxidatív, biológiai úton lebontható műanyagok, amelyekről azt állítják, hogy biológiailag lebonthatók, a hagyományos műanyagokkal összevetve nem járnak bizonyított környezeti előnnyel, ugyanakkor az, hogy gyorsan lebomlanak mikroműanyagokká, aggodalomra adhat okot. Ezért a Bizottság az oxidatív, biológiai úton lebontható műanyagok EU-ban való használatának korlátozásán dolgozik.”

Éppen ezért, ahogy hivatkoztam az Európai Unióra, ez a mostani javaslat ebből a szempontból a lebomló műanyag hordtasakokkal zsákutca; különösen, ha figyelembe vesszük a stratégia két konkrét célkitűzését, miszerint 2030-ra az Unió piacára kerülő összes műanyag csomagolás újrafelhasználható, vagy költséghatékonyan újrahasznosítható kell legyen. A másik, hogy 2030-ra az Európában keletkező műanyag hulladékok több mint fele újrahasznosításra kell hogy kerüljön. Ennek fontos része a műanyag hulladékok elkülönített gyűjtése, és hogy a műanyag csomagolások újrahasznosítása más csomagolóanyagokhoz hasonlóan magas szinten valósuljon meg.

Persze, fel kell tenni a kérdést, hogy hol vagyunk mi ettől. És azt a kérdést is fel kell tenni, hogy milyen lépések vezetnek el a 2030. évi célok teljesítéséhez, hogyha a kormány már most visszakozik.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondoljuk, hogy nem a kifogásokat kell keresni és a nehézségeket magyarázni, hanem kellett volna tudni ezt a helyzetet lehetőségként kezelni, mert a probléma megoldása az abban részt vevők számára gazdasági kitérési lehetőséget is rejthet, csak éppen a kormány ezzel nem foglalkozott.

Az uniós műanyag ágazat az Európai Unióban másfél millió embernek biztosít munkát, és 2015-ben 340 milliárd euró árbevételt termelt. Az uniós cégek nagy része már az átálláson dolgozik. És azt látjuk ebből következőleg, hogy az érintett magyar szektorok pedig majd a fősodor után fognak kullogni. Ma már mindenki tudja, és ezt tudják a magyar emberek is, hogy nincs több elvesztegethető idő, véget kell vetni az eldobhatóság kultúrájának, és az eldobható műanyagok használatának a betiltása mindannyiunk elemi érdeke.

Az LMP már évekkkel ezelőtt szorgalmazta, hogy határozott lépésekre van szükség, benyújtottunk önálló törvénymódosító javaslatot is, de egyébként hiába. Még egyszer kiemelem, hogy a kormány tehetett volna egy bátor lépést a fenntarthatóságért, de ezt most kihagyta. És ahhoz, hogy a jövő generációkra egy élhető környezetet tudjunk hagyni, most kellett volna ezt a drasztikus lépést megtenni. Biztosak vagyunk abban, hogy valódi zöldgazdasági újrateremtésre van szükségünk, és nem félmegoldásokra.

Amennyiben most az Országgyűlés ezt a törvényt ebben a formában el fogja fogadni, akkor az LMP az őszi parlamenti időszakban biztos, hogy kezdeményezni fogja a törvény felülvizsgálatát, és azt fogjuk szorgalmazni, hogy térjen vissza a kormány, illetve az Országgyűlés az eredeti javaslathoz.

De még van egy-két kérdés, ami itt a műanyagokhoz kapcsolódik, és amit érdemes lenne felülvizsgálni, vagy felül kellene vizsgálni. Az egyik, hogy a költségvetésbe évente sok milliárd termék- és betétdíj folyik be, és azt tapasztaljuk, hogy ennek csak kis részét fordítják a környezeti problémák megoldására. Jelen esetben példaként tudom hozni a zöldgazdasági megoldások elterjesztését vagy a hazai környezetkultúra fejlesztését. És majd arra is várjuk a választ, hogy mikor vezetnek már be a PET-palackok betétdíját.

És akkor egy utolsó kérdés, amit szeretnék a törvényjavaslat kapcsán felvetni, ami egy nagyon aktuális kérdés, hogy hol marad a környezetdiplomácia, és hogy milyen lépéseket tett a külügy annak megelőzésére, hogy egy kisebb árhullám is több ezer tonna szemetet, többnyire műanyag hulladékot hozzon a Tiszán vagy a Szamoson. Ebben az ügyben is határozott lépéseket sürgetünk.

Köszönöm a figyelmet. (Taps az LMP padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és folytatjuk munkánkat.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. Az időkereteket valamennyien követhetik a hirdetőtáblán. A vita közben kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportjából Nunkovics Tibor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Mi ezt a javaslatot előreláthatólag támogatni fogjuk, annak ellenére, hogy sokkal jobban szerettük volna támogatni azt a javaslatot, amit eredetileg behoztak. Tény az, hogy az európai uniós viszonylatokhoz képest ez is egy erős javaslatnak sikeredett, de azért a másik mégiscsak sokkal inkább előremutató volt, és ha valamiben példát tudtunk volna mutatni az európai tagságunk óta, akkor lehet, hogy ez, mondjuk, egy ilyen eset lett volna.

Mindenesetre a jelenlegi helyzethez és az elmúlt évek tendenciájához képest, én azt gondolom, hogy még ez is egy kisebbfajta előrelépés ezen a területen, bár azt nagyon sajnálom, hogy pont a legkárosabb műanyagokra nem tér ki a törvényjavaslat, és azokat csak jóval később tervezik majd kivezetni.

Viszont ennek kapcsán el kell gondolkoznunk azon, hogy mit is tervezünk hosszú távon, mert azért ezeket a műanyagokat majd valamivel helyettesíteni kell. Tehát az nagyon jó dolog, hogy ezeket kivezzük - de vajon mik lesznek majd a helyettesítő termékek, például az egyszer használatos hordtasakok tekintetében? Hát, nagy valószínűséggel papírtasakok, de azért a papírtasakok is készülnek valamiből, és hiába a magyar kormánynek a faültetési programja, ha az, mondjuk, majd mind a Tesco-ba meg az Auchan-ba kerül kis hordtasakok formájában.

Úgyhogy szeretnénk arra felhívni majd a tárca figyelmét, hogy gondolkodjanak el azon is, hogy a selektív hulladék-gyűjtést miként lehet majd erősíteni Magyarországon, ugyanis ez a terület igencsak gyerekcipőben jár, nemcsak uniós viszonylatban, hanem egyébként sajnos kelet-európai viszonylatban is, és szeretnénk abba az irányba elmenni - jó lenne, ha a kormány is ezt az irányt venné fel -, amelyikkel egyébként a magyar vállalkozásokat akár előtérbe tudjuk majd helyezni ezen a területen, és nem pedig egy olyan irányt veszünk fel, amilyen tervezet például megjelent azzal kapcsolatban, hogy majd a koncessziós jogokat itt a hulladékgazdálkodás területén hogyan kívánják kiosztani. Én nagyon remélem, hogy a szemetet legalább majd nem tervezik lenyúlítani. Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában még felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem Boros Anita államtitkár asszonyt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

DR. BOROS ANITA innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden reagálnék csak a felvetett észrevételekre. Az első, ami már szintén az általános vitában is elhangzott, hogy a módosított javaslatunk került most a parlament elé. Valóban, az iparági szereplőkkel 2020 februárja óta egyeztetünk a különböző műanyagipari érdekképviselői szerveken keresztül, és én azt gondolom, hogy egy járványügyi helyzet végén teljesen méltányolható bármilyen iparági érdekképviselői fórum azon javaslata, hogy fontolja meg a kormány egyébként az európai uniós jogszabályok által alkalmazható enyhébb szabályok alkalmazását. Itt mindössze ennyi történik, tehát nem feltétlenül kell mögé gondolni semmiféle egyéb dolgot.

Ahogy említettem, a nagyon könnyű műanyag hordtasakok esetében maga az irányelv ad lehetőséget más típusú eszközök bevezetésére. Ha valaki végigolvassa az irányelvet, akkor lehet látni, hogy ott az alternatívák közül választott a kormány. Természetesen nekünk nemcsak egy szempontunk van, hanem azt is figyelembe kell vennünk, hogy a munkahelyeket megóvjuk, az emberek ne veszítsék el a munkahelyeiket, különös tekintettel a jelenlegi járványhelyzetre.

Másodsorban, szeretném megemlíteni azt is, amit képviselő asszony is megemlíttet: a Bizottság 2018-ban valóban foglalkozott a műanyag hordtasakok kérdésével, többek között az oxidatív úton lebomló műanyag hordtasakok használatának környezeti hatásáról szóló jelentésében. Viszont szeretném felhívni a figyelmet, hogy ez a jelentés három típusú lebomlási képességről beszél, nevezetesen: a biodegradációról, a komposztálásról és az oxidatív úton történő lebomlás folyamatáról.

(17.00)

Amire képviselő asszony utalt, az az oxidatív úton történő lebomlás negatív hatásai. Mi viszont nem erről beszélünk a tervezetben, hanem a biodegradációról.

A PET-palackok visszaváltási rendszerére vonatkozó javaslatot nagyon szépen köszönjük, dolgozunk már a kérdésen. És köszönjük azt is az LMP-nek, hogy felismerte, hogy valóban, a kormány javaslata egy szigorúbb javaslatot fogalmaz meg az európai uniós irányelvi előírásokhoz képest. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Ház! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a határozathozatalokra a pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Soron következik **a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Bánki Erik, Hadházy Sándor és Nyitrai Zsolt fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/10858. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Ovádi Péternek, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 25-én tartott ülésén megtárgyalta a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/10858. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy rövid technikai módosításról szól. A javaslat alapján lehetővé válik az indulási jog átruházása akkor, ha a sportvállalkozás az azonos sportszövetség által kiírt és szervezett versenyrendszer azonos vagy magasabb bajnoki osztályban való részvétel céljából gazdasági társaságot alapít.

A versenyrendszer működtetésével kapcsolatos kizárólagos sportszövetségi hatáskörök biztosítása érdekében szükséges, hogy az indulási jog törvényjavaslat szerinti átruházása esetén a sportszövetség vizsgálhassa az átruházás körülményeit az indulási joggal való visszaélést megvalósító átruházás megakadályozása érdekében.

Tisztelt Ház! A benyújtott javaslat támogatandó, arra való tekintettel, hogy az elmúlt időszak sportszakmai fejlődésének köszönhetően új lehetőségeket, új távlatokat nyitna meg a csapatsportok szövetségei, illetve a csapatsportok szövetségi versenykereteiben versenyző egyesületek számára.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdem Bánki Erik képviselő urat, hogy az előterjesztők képviselőjében kíván-e most szólni, vagy csak a zárszóban fog válaszolni. *(Bánki Erik: Csak a zárszóban.)* Köszönöm szépen.

Megkérdem Szabó Tünde államtitkár asszonyt, hogy kíván-e most felszólalni. *(Dr. Szabó Tünde: Igen.)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

DR. SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Immár három hét telt el azóta, hogy lefolytattuk a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/10858. számú törvényjavaslat általános vitáját, amely során elhangzott, hogy a módosítás nem több, mint a nevezési jog átruházását érintő szabályozásnak a sport jelenlegi aktuális állapotához történő hozzáigazítása, amellyel természetesen egyetlen sportszervezet sem jár jobban, mint a másik.

A törvényjavaslat célja a sportszervezetnek a sportszövetség versenyrendszerében, bajnokságában

való indulási, nevezési joga átruházásának újabb esetkörben való lehetővé tétele. Ezért van szükség arra, hogy a korábbi szabályozást egy új ponttal módosítsuk, és megengedjük azt, hogy adott esetben egy gazdasági társaságból történő kiválással ne csak az alacsonyabb osztályokban, hanem ugyanabban vagy magasabb osztályban is indulhasson csapat az adott társaságból, s amennyiben nincs köztartozása, ez lehetővé is válik.

Tudjuk, hogy az indulási jog a sportszervezet személyhez kötődő joga, ennek átruházása a sporttörvény alapján a főszabály szerint semmisnek minősül. Szükséges azonban meghatározni kivételeket, amelyek alapvetően az amatőr és hivatásos bajnoki rendszerek eltérő jellegére vezethetők vissza, hiszen a kivételek biztosítják a különböző szintű bajnokságokban részt vevő sportszervezetek fejlődését, szakmai munkája vonatkozásában a folyamatos értékelését, a valós helyzetekhez való igazítását, amely azt is jelenti, hogy a sportszervezetek fejlődése, a tevékenységi körök bővülése, a többi bajnoki rendszerben való részvétel, illetve az azzal kapcsolatos eltérő követelmények indokoltá teszik az indulási jog átruházásának törvényjavaslat szerinti lehetővé tételét.

Végezetül engedjék meg, hogy a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatával kapcsolatos kormányzati álláspontot is ismertessem. A módosító javaslat egyrészt jogtechnikai pontosítást tartalmaz, másrészt lehetővé teszi, hogy a sportszövetségek saját hatáskörükben megvizsgálhassák az indulási jog átruházásának a körülményeit és lehetőségeit. Ennek értelmében a kormány támogatja ennek a garanciális elemnek a beépítését a törvényjavaslat szövegébe, amellyel az indulási jog joggal való visszaélést megvalósító átruházása kizárható.

Tudjuk, hogy a magyar kormány támogat minden olyan kezdeményezést, amely a sportszervezetek szerveződési szabadságának körében értelmezhető, és optimálissá teszi a sportszervezetek részvételét a versenyrendszerekben, valamint a bajnokságokban. Éppen ezért a kormány egyetért a törvényjavaslatban megfogalmazott célkitűzésekkel, így arra kérem én is tisztelt képviselőtársaimat, hogy a zárószavazás során a törvényjavaslat módosítását támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tájékoztatom önt, hogy ha a zárszóban is fel szeretne szólalni, 11 perc 40 másodperces időkeret áll majd a rendelkezésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben, melyek majd követhetők lesznek a hirdetőtáblán. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár asszonyt, hogy kíván-e a zárszóban még valamit elmondani. *(Dr. Szabó*

Tünde: Köszönöm, nem.) Nem kíván. Nagyon szépen köszönöm. Elmondott mindent, ami a törvényhez a kormány részéről hozzáfűzést igényelt.

Most megadom a szót az előterjesztő Bánki Erik képviselő úrnak, aki természetesen válaszolni fog a teljes vitában elhangzottakra. 15 perc időkeret áll a képviselő úr rendelkezésére. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár asszony is említette az iménti hozzászólásában, alapvetően a törvényjavaslat egy rövid, technikai jellegű módosításáról van szó. Azonban ennek a módosításnak a következtében lehetőség nyílik arra, hogy elsősorban azok az utánpótlásműhelyek, utánpótlás-akadémiák, ahol a kiváló szakmai munkának köszönhetően olyan tehetségek nevelődtek és kerültek ki a rendszerből, akik a felnőttbajnokságokban a profik között is megállják a helyüket, ezzel a törvénymódosítással lehetőséget kapnak arra, hogy akár az ő szintjükön, vagy annál magasabb szinten, a profi osztályban is indítható csapatot.

Ugyanez a helyzet azokkal az egyesületekkel, sportvállalkozásokkal kapcsolatban, amelyek korábban csak amatőr szinten tudtak versenyeztetni csapatokat, de időközben akár megerősödve, akár - mondjuk, önkormányzati tulajdon esetén - egy külső befektető bevonásával alkalmassá tudják tenni a belőlük kiváló sportvállalkozást arra, hogy az magasabb szinten, egy profi bajnokságban szerepeljen. Erre teremt lehetőséget a törvényi szabályozás.

A vitában az ellenzék részéről elhangzott vádként - nem is tudom, hogy így fogalmazzak-e -, de mindenképpen negatív megjegyzésként az a kritika, hogy ezzel majd újra megnyitjuk annak a lehetőségét, hogy üzleteljenek az indulási jogokkal. Államtitkár asszony határozottan rögzítette a kormány álláspontjaként is, hogy ezek a módosítások erre nem adnak lehetőséget. Én külön örülök a Törvényalkotási bizottság módosító indítványának, amely a sportági szakszövetségek elnökségeinek a kezébe adja azt a döntési lehetőséget, hogy ők hozzájárulnak-e, tehát szakmailag nyilvánvalóan minden esetben ők fogják megvizsgálni, hogy az a szándék, amelyre a törvény lehetőséget ad, sportszakmai szempontból indokolt-e. Ha úgy látják, hogy indokolt, akkor hozzá fognak járulni.

(17.10)

Még egy fontos kérdés, ami elhangzott szintén a vitában, nagyon helyes felvetésként egyébként, ha jól emlékszem, talán Steinmetz Ádám jobbikos képviselő úr hozta ezt fel, hogy bár a törvényjavaslat rögzíti, hogy köztartozása nem lehet annak a sportvállalkozásnak, amelyből kiválik egy új vállalkozás, amely képes egy magasabb vagy azonos szintű osztályban indulni, de határozzuk meg azt is, hogy ne lehessen a sportolókkal szembeni tartozása. Nos, ez a módosítás ezt is kezeli. Úgyhogy azt gondolom, hogy most már

így ebben, a Törvényalkotási bizottság által benyújtott módosító indítványban kezelve lettek még azok a nyitott kérdések, amelyek a parlamenti vitában felmerültek. Azt gondolom, hogy mindenki így a módosított törvényjavaslatot nyugodt szívvel támogathatja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Ovádi Péter tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a határozathozatalokra pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Bánki Erik fideszes képviselő által benyújtott előterjesztés T/10993. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Ovádi Péter képviselőtársunknak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 25-én tartott ülésén megtárgyalta a T/10993. irományszámú, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarországon a világ többi országához hasonlóan egyre nagyobb teret hódít a napból származó energia közvetlen energiatermelésre való felhasználása. A napenergia mindazonáltal továbbra is csak kisebb hányadát teszi ki a magyar megújulóáram-termelésnek, bár fejlődése töretlen.

Az áramtermelés lényegében kizárólag a fotovillamosítás elvén működő naperóművekből történik. Az áramtermelés mellett a napkollektorokkal való hőtermelés is jelen van az országban. A napenergia terjedése 2014-et követően felgyorsult mind a háztartási kiseróművek, mind a nagyobb napelemparkok tekintetében. A napelemek által termelt villamos energia kiugró mértékben nőtt Magyarországon, csaknem 124 százalékkal haladta meg az előző évit a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal 2019-es előzetes energiastatisztikai adatai szerint.

A koronavírus-járvány miatt bevezetett hazai és nemzetközi korlátozó intézkedések akadályozták az ellátási láncok zavartalan működését, a megújulóenergia-iparban például a naperóművek telepítéséhez nagy mennyiségben szükséges külföldi alapanyagok, panelek, inverterek, tartószerkezetek beszerzését. A naperóművekhez szükséges panelek gyártása legnagyobb mértékben Kínában zajlik. A gyárak ott is leálltak hosszabb-rövidebb ideig, ellátási problémákat okozva

ezzel a beszállítóknak, amelyek így nem tudták teljesíteni kötelezettségeiket. A beruházások a beszállítói gondok miatt a világ minden pontján több hónapos csúszást szenvedhetnek el. De nemcsak a panelek miatt szenvedhetnek késedelmet a beruházások, hanem az építkezéshez szükséges egyéb alapanyagok miatt is.

Fontos megjegyezni, hogy amennyiben a törvényjavaslat kapcsán érintett projektek nem kapnának lehetőséget a határidő hosszabbítására, úgy várhatóan a beruházást megvalósító vállalkozások jelentős része megszűnik, munkahelyek megszűnését okozva és családok megélhetését veszélyeztetve ezzel. A kormány célja ezzel szemben a munkahelyek megőrzése, és legalább annyi munkahely teremtése, amennyi a koronavírus-járvány következtében megszűnt.

A törvényjavaslat elfogadásával segítséget kapnak a magyar megújulóenergia-ipar azon projektjei, amelyek a naperóművek létesítésében fontos szerepet vállalnak.

Tisztelt Ház! Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslat támogatandó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Bánki Erik tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdezem Bánki Erik képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e most a vita elején szólni. *(Bánki Erik jelzésére:)* Nem, jelzi, majd csak a zárszóban. Köszönöm szépen.

Megkérdezem Kaderják Péter államtitkár urat, hogy a kormány részéről kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr! Tájékoztatom, hogy 15 perc az időkerete, és a zárszóban a fennmaradó időkeret áll majd rendelkezésére. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy megköszönjem Bánki Erik országgyűlési képviselő úrnak a naperóműves beruházások megvalósíthatóságára irányuló erőfeszítéseit és a törvényjavaslat benyújtását az Országgyűlés számára.

A koronavírus-járvány ugyanis valóban több tucat érintett beruházást sodort veszélybe, mivel az előkészített és kivitelezéseket már megkezdett projektek befejezését, az energiatermelés megkezdését akadályozta meg.

A törvényjavaslat célja, hogy a koronavírus-járvány okozta szállítói fennakadások miatt ellehetetlenült naperóműves projektek megvalósíthatóak legyenek a beruházók részéről. Különösen fontos ez a segítség, hiszen az érintett projektek jellemzően fél megawatt alatti naperóművek, a beruházói kör pedig a magyar kis- és középvállalkozói rétegből kerül ki.

Valóban, egyetértünk a kormány részéről is azzal, hogy a törvényjavaslatban foglaltak szerint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal kapja azt a felhatalmazást, hogy rendeletében állapítsa meg a kötelező átvételi jogosultságok, valamint a pályázati

eljárás alá nem tartozó, új létesítésű termelőegységekhez kapcsolódó prémium típusú támogatások esetében a kereskedelmi üzem megkezdésének támogatási jogosultsághoz kapcsolódó határidejének meghosszabbított időszakát és ennek a feltételeit is. Ezzel lehetőséget kapnak a fejlesztés megvalósítói a vállalt kötelezettségek teljesítésére. Ez egyben segíti Magyarországot a klímacéljainak elérésében is.

A törvényjavaslat elfogadása és hatálybalépése után tudomásunk szerint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal meg fogja kezdeni azonnal a vonatkozó MEH-rendelet megalkotását.

Tisztelt Országgyűlés! A zöldgazdaság fejlődését elősegítő beruházások, így a napenergia hasznosítása fontos elemét képezi hazánk energiastratégiai céljainak. Tekintettel arra, hogy hazánk a napenergia szempontjából kiváló adottságokkal rendelkezik, a kormány nagy hangsúlyt fektet e potenciál kiaknázására. A törvényjavaslat elfogadása is hozzájárul ahhoz, hogy a következő tíz évben meghatszorozzuk a naperóművek beépített kapacitását, ami 2030-ra a terveink szerint meg fogja haladni a 6000 megawattot, 2040-re pedig megközelíti a 12 ezer megawatt beépített kapacitást.

Ezen célok megvalósítását szolgálja többek között a megújulóenergia-támogatási rendszer is, amely rendszer a megújulóenergia-forrásból termelt villamos energia támogatására szolgál 2017. január 1-je óta.

A klíma- és természetvédelmi akcióterv céljainak elérése érdekében az Innovációs és Technológiai Minisztérium részéről miniszter úr felkérte a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalt a következő METÁR-tender meghirdetésére. A várhatóan 2020 júliusában, azaz néhány héten belül megjelenő új felhívásban évi 800 millió forint keretösszeggel lehet majd pályázni megújulóenergia-alapú áramtermelésre vonatkozó projektekkel.

A METÁR forrásai költséghatékonyan ösztönzik a környezetbarát, megújulóalapú villamosenergia-termelést. A 2020 tavaszán lezárult első tender tapasztalatainak összegzését követően emelkedik a júliusi tenderen a meghirdetett energiamennyiség. Az új felhívás évente összesen 390 gigawattóra áramtermelésre nyújt majd támogatást.

2022 augusztusáig a kormány részéről összesen öt új METÁR-tender meghirdetése a tervünk. Ezek szerint a felhívásokat a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal félévente írja majd ki, alkalmanként terveink szerint évi 300-500 gigawattóra közötti megújulóenergia-mennyiség támogatására.

(17.20)

Tisztelt Ház! Köszönöm az általános vita során tett építő jellegű hozzászólásaikat. Az elhangzott gondolatok, valamint az, hogy egyéni képviselői módosító indítvány nem érkezett a törvényjavaslathoz, azt jelzi, hogy egy mindenki számára fontos szabályozást készülnék elfogadni. Mindezekre tekintettel kérem, hogy a törvényjavaslatot a zárószavazáskor támogatni

szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom önt, hogy a zárszónál - amennyiben zárszót is óhajt mondani - 9 perc 48 másodperc áll majd a rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított. Most a képviselői felszólalások következnek a hirdetőtáblán látható időkereteknek megfelelően. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Megkérdem képviselőtársaimat, hogy ki szeretne felszólalni a vitában. (Jelzésre:) Igen, a Jobbik képviselőcsoportjából Nunkovics Tibor képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Ahogy azt az általános vitában is megfogalmaztam, a Jobbik természetesen támogatni fogja ezt a javaslatot, annál is inkább, mert - ahogy elhangzott - itt 210 magyar vállalkozás és az ott alkalmazott emberek sorsáról van szó, ezekben az időkben pedig, ugye, nem engedhetjük meg azt, hogy munkahelyek szűnjenek meg igazából bürokratikus okok miatt, hiszen miért ne lehetne ezeket a határidőket kitolni. Ráadásul egy olyan szektorról beszélünk itt a napelem és a megújuló energiaforrások kiaknázása tekintetében, amely a jövő szempontjából Magyarország számára valóban igencsak fontos lehet, hiszen láthatjuk azt, hogy az elmúlt öt-tíz évben lassan már két héttel megnövekedett a napsütéses, a tartósan és erősen napsütéses órák száma Magyarországon, ami egy óriási kihívást jelent a mezőgazdaság és az energiafelhasználásunk számára is, és egyébként egy lehetőséget is jelent, amelyet ki kell aknáznunk.

Én azt gondolom, minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy a megújuló energiák és ezen belül a napenergia minél inkább elterjedt legyen Magyarországon, de ahogy az általános vitában, úgy most is elmondanám, hogy attól viszont óva szeretném inteni a kormányt, hogy ez esetleg valamilyen köröknek a fenntartása alá kerüljön.

Elmondtam, hogy mi abban hiszünk, hogyha egy decentralizált rendszert tudunk létrehozni, és minél több egyéni felhasználó, egyéni fogyasztó kerül be ebbe a rendszerbe, akik nem függenek egy nagy rendszer kiszolgáltatottságától. Illetve azért az is sok kérdést felvet, hogy a KÁT-rendszerben megjelentek olyan vállalkozók, egyébként nem is magyar vállalkozó például az egyik, hanem egy török üzletember, Adnan Polat, a miniszterelnök úr jóbarátja, akinek kifejezetten terve az, hogy a KÁT-rendszerben jelen lévő piaci szereplőket, kisebb piaci szereplőket felvásárolva egy ezer megawattos szolárparkot, szolárhálózatot szeretne létrehozni.

Mi azt szeretnénk, ha ennek pont az ellenkezője történne meg, tehát minél több és minél kisebb magyar vállalkozás szerepeljen ebben a rendszerben, hi-

szen ha már van egy ilyen piaci előny, amely azt biztosítja számukra, hogy a megtermelt energiát piaci ár felett tudják eladni az állam számára, akkor ebből részesüljenek a magyar vállalkozások. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. (Senki nem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Most megkérdem Kaderják Péter államtitkár urat, hogy kíván-e a zárszóban is felszólalni. (Dr. Kaderják Péter: Nem, köszönöm szépen.) Nem kíván szólni, köszönöm szépen.

Akkor Bánki Erik képviselő úr mint előterjesztőé a szó. Parancsoljon képviselő úr, 15 perces időkelet áll a képviselő úr rendelkezésére. Öné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni a Jobbiknak, Nunkovics Tibor képviselő úrnak az általános vitában, majd most a záróvitában elhangzott támogató hozzászólását is. Azt gondolom, hogy az ellenlétek esetében kifejezetten helyes magatartás, hogyha nemzeti ügyet támogatnak, olyan ügyet, amelyben hazai kis- és középvállalkozókat érint valóban egy olyan szerencsétlen szituáció, amelyet a koronavírus-járvány okozott.

Ahogy az államtitkár úr is elmondta, számos olyan körülményt keletkeztetett a koronavírus-járvány, amely a már előkészített vagy előkészítés alatt álló és már megindított beruházásokat is csúsztatta, hiszen nem álltak rendelkezésre megfelelően sem a különböző anyagok, sem a technológia, úgyhogy emiatt olyan adminisztratív problémák léptek fel, hogy több mint kétszáz hazai vállalkozás nem tudott volna rákapcsolni a hálózatra.

Ez pedig nemcsak azért veszélyes, mert az ő működésüket veszélyezteti, hanem azért is, mert a kormány azokat az ambiciózus terveit is veszélyezteti, amelyek a megújuló energia részarányának a növelésére vonatkoznak, és amelyeket az államtitkár úr számszerűsített is, azaz hogy 2030-ig több mint 6 gigawattnyi, 2040-ig pedig közel 12 gigawattnyi teljesítmény kiépítésére van szükség. Ez pedig akkor, ha azt akarjuk - amiben én teljesen egyetértek megint csak Nunkovics képviselőtársammal -, hogy elsősorban hazai tulajdonú vállalkozások jelenjenek meg ezen a piacon, vagy jöjjenek létre olyan alapok, amelyekben magyar magánszemélyek tudnak részjegyekkel befektetést eszközölni, azt gondolom, mindannyiunk közös célja lehet.

A módosító indítványra visszatérve, tisztelt elnök úr, amelyet a Gazdasági bizottság nyújtott be, természetesen jómagam is támogatom előterjesztőként. Alapvetően kodifikációs, technikai és nyelvtani módosításokat tartalmaz, olyan szakmai leírást, amelyet a kormány, illetve az ITM is támogatott. Én tehát azt gondolom, hogy ez csak tovább pontosítja

a törvényjavaslat szövegét, és segít abban, hogy elérjük vele azt a célt, amelyet a benyújtáskor szorgalmaztunk. Úgyhogy nagyon bízom abban, hogy végül nemcsak a Jobbik-frakció, hanem az ellenzék is egyetemesen támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Én arra kérem képviselőtársaimat, hogy álljanak mögé, mert ezzel a hazai kis- és közép vállalkozásokat tudjuk segíteni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik **az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény és az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/10095. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most tisztelettel megkérdezem Kaderják Péter államtitkár urat, hogy kíván-e a vita elején is felszólalni. Tájékoztatom, hogy ennek a műfajnak a keretében 15 perces idő áll majd rendelkezésre mind a vita előtti felszólalására, mind a zárzó elmondására összesen. *(Dr. Kaderják Péter jelzésére:)* Kaderják Péter államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. KADERJÁK PÉTER információs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az atomenergiáról szóló törvény módosításának elsődleges célja, hogy az Európai Bizottsággal folytatott konzultáció eredményeként hazánk jogharmonizációs kötelezettségének eleget téve pontosítsa az átmeneti tárolás törvényben meghatározott fogalmát. A módosítás egyértelművé teszi a hatályos nemzeti szabályozást, amely szerint az átmeneti tárolóban tárolt kiégett fűtőelemet és radioaktív hulladékot a későbbiekben egy végleges elhelyezést szolgáló létesítményben kell elhelyezni.

Az atomenergiáról szóló törvényben szabályozott szakhatósági kijelölések is módosulnak. A törvényjavaslat szerint a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósága a nukleáris létesítmény építése és bontása, valamint használatbavétele során tűzvédelmi szakhatósági hatáskörben is eljár. Ezekben a hatósági ügyekben tűzvédelmi követelményeket is vizsgálni kell, és a szükséges szakértelem az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságnál áll rendelkezésre.

Az Országos Atomenergia Hivatal mint atomenergia-felügyeleti szerv egyes engedélyezési, ellenőrzési, nyilvántartási, felügyeleti feladatának ellátásához szükséges lehet, hogy a vámtitkot megismerje. A törvényi felhatalmazás megteremtése érdekében módosul az atomtörvény, valamint az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvény is. A vámtitkok megismerését az Országos Atomenergia Hivatal kezdeményezheti, ha azt a közfeladatainak ellátása indokolja.

(17.30)

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslatot az Európai Bizottság az Euratom-szerződés 33. cikke szerinti előzetes notifikációs eljárás keretében már megvizsgálta. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy az Európai Bizottság az előzetes notifikációs eljárás során nem emelt kifogást a törvényjavaslatban foglaltakkal kapcsolatban.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm az általános vita során tett építő, valamint kritikai jellegű hozzászólásaikat. Az elhangzott gondolatok, valamint az, hogy egyéni képviselői módosító indítvány nem érkezett a törvényjavaslatához, azt jelzik, hogy a törvényjavaslatban foglalt tervezett szabályozás ellen nem emelnek kifogást. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot a zárószavazáskor is támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tájékoztatom önt, hogy a zárszóra 12 perc 20 másodperc időkerete maradt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Az időkeretek megjelentek a hirdetőtáblán. A vita során képerces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem képviselőtársaimat, ki kíván felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának frakcióvezetője. Parancsoljon, frakcióvezető úr, oné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én egy, az általános vitában és most is elhangzó, a törvény témájához szorosan kapcsolódó ügyről szeretnék egy kérdést feltenni. A nagy aktivitású nukleáris hulladékokat - a már az Országgyűlés által elfogadott stratégia program szerint is - egy végleges mélygeológiai tárolóban kell majd elhelyezni. Azt is tudjuk, hogy ma Magyarországon egy helyszínen kutatják ennek a lehetséges helyszínét, a Bodai Agyagkő Formációban, Pécs nyugati határától 6-8 kilométerre folynak kutatások. Nagyon sokat vitatkoztunk már erről a kérdéstről. 2015-ben egy fontos politikai lépés történt azzal, hogy a miniszterelnök úr személyesen ismerte el a térségben élők, a Pécsen és a térségben élők jogát, hogy beleszóljanak egy ilyen nukleáris objektum, nukleáris létesítmény megvalósításába.

Ezzel szemben nem sokkal utána, eltérően a miniszterelnök úr kijelentésétől, azt követően az atomtörvény módosult a tekintetben, hogy egy egészen szurreális, ilyen néhány száz méteres hatásterületet határozott meg egy ilyen atomtemető, egy ilyen nukleáris hulladék tározó kapcsán, hogy ezen belül érintettek a szereplők, és ilyen módon jogilag kizárta Pécs és a környék kisvárosát, településeit arról, hogy véleményt mondjanak.

Múlt év tavaszán ez a projekt egy úgynevezett telephelykutatói engedélyt kapott, és egy új fázisába

került ez a projekt. Akkor egy közmeghallgatáson az érintett térségben konkrétan az Országos Atomenergia Hivatal vezetőitől elhangzott, hogy érzékelik azt a problémát, azt a társadalmi nyomást, amely az atomtemető kialakításával kapcsolatban érzékelhető már nagyon-nagyon hosszú ideje, és hogy ezt jelzik majd - ilyen ködösen fogalmazott a főigazgató úr: jelzik majd - a döntéshozók felé, akik ebben a kérdésben tudnak politikai lépéseket tenni vagy tudnak döntéseket hozni.

Ehhez képest, hogy a problémát felismerte, és jegyzőkönyvben elismerhetően is felismerte az Országos Atomenergia Hivatal, és nem tudom, utána milyen lépések történtek, és még azt sem tudom, és egyébként egy kicsit rémisztő, hogy nem lehet pontosan megtudni, hogy kik azok, akik egy ilyen fontos objektum esetében valójában döntéseket tudnak hozni, de ennek ellenére végül is az OAH kiadta a hozzájárulását, ez a telephelykutatói engedély megszületett, és folyamatosan megyünk tovább ennek a majdani bodai atomtemetőnek a megvalósításának a sorába. Az elmúlt hosszú-hosszú idő alatt már több mint 10 milliárd forintot elköltöttek erre.

A kérdésem az, hogy mikor kíván ezzel a problémával szembenézni a kormány, mikor próbálja azt a helyzetet megteremteni, hogy bizony azt a politikai döntést meg kell hozni, a helyzetet meg kell vizsgálni, hogy egyáltalán ott a társadalmi-gazdasági adottságoknak megfelelő-e egy ilyen mélységi geológiai tároló egy végleges, nagy aktivitású radioaktív hulladéktároló kialakítása. Ez lenne az egyik kérdésem.

A másik pedig, ugye, mindig hangsúlyozza a kormány, hogy az atomenergia felhasználásánál az első és legfontosabb szempont a biztonság. Ismereteim szerint tegnap adták be a Paks II. megvalósíthatóságának a teljes engedélyezési eljárását, és ezt megelőzte viszont egy kormánydöntés, ami alaposan érintette ezt az engedélyezési eljárást. Konkrétan olyan döntés született, amely által most egy 15 hónapos időszak áll rendelkezésre az Országos Atomenergia Hivatalnak, hogy engedélyezzék ezt a hatalmas nagy objektumot, gyakorlatilag az új atomerőművet, de 3 plusz 3 hónap múlva már az alapozó földmunkákat elvileg el tudják készíteni, és ezzel az OAH kiszivárgott véleménye szerint is gazdasági és műszaki kockázatok is felmerülhetnek. Ehhez miként viszonyul a kormány, és milyen számításból, milyen megfontolásból hozták meg ezt a jogszabály-módosítást kormányzati hatáskörben, egy kormányrendelet-módosítást?

A héten már egy napirend előtti felszólalásban Süli államtitkár urat próbáltam ez ügyben megkérdezni. Ő igazából kitért a konkrét válasz elől. Tehát én azt szeretném megtudni, hogy amikor a kormány hozott egy ilyen döntést, hogy ezt a kormányrendeletet módosítja, és lehetőséget ad a teljes engedély kiadása előtt az alapozó földmunkák megkezdéséhez, azt milyen megfontolásból tette, milyen megfontolásból mérlegelte, mert nagyon úgy látjuk, hogy ez a beruházónak, az oroszoknak érdeke, a magyar államnak pedig nem érdeke. Erre szeretnék én mindenáron valamiféle magyarázatot kapni. Nyilvánvalóan nem az a

fontos, hogy én magyarázatot kapjak, hanem az, hogy a magyar emberek, a magyar adófizetők erre egy választ kapjanak, hogy a kormány ebben a kényes ügyben miért hozott az elmúlt időszakban egy ilyen jogszabály-módosítást. Nagyon köszönöm, ha államtitkár úrtól választ kaphatok ezekre a kérdésekre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Most megadom a szót államtitkár úrnak a záróra és a feltett kérdés megválaszolására.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Igazából a zárzó részétől eltekintenek a válasznak, hiszen amit a tényleges törvénymódosítási javaslattal kapcsolatban érdemes volt elmondani kormányzati oldalról, arra már sor került, úgyhogy röviden a két elhangzott kérdésre igyekszem reflektálni.

Az első kérdés a végleges mélygeológiai tárolás kérdését érintette és a Boda környéki kutatómunkát. Azt a tájékoztatást szeretném adni, hogy mint ön is tudja, a magyar kormány elkötelezett amellett, hogy Magyarországon a nukleárisenergia-termelés a lehető legnagyobb biztonsággal a lakossági ellátás érdekében működjön, fennmaradjon és hosszú távon is részét képezze a magyar energiamixnek. Ahhoz, hogy ezt a politikát meg lehessen valósítani, szükség van arra, hogy tudjuk, hol van Magyarországon megfelelő hely végleges mélygeológiai tároló kialakítására. Természetesen ez egy nagyon hosszú folyamat, egyáltalán a nukleáris hulladék-kezelés hazai megoldására és jövőjére vonatkozóan folyik jelenleg a nukleáris hulladékok kezelésére vonatkozó nemzeti politika felülvizsgálata az érintett iparági szereplők részvételével, az érintettek részvételével, és ennek a politika-felülvizsgálatnak a részeként vizsgáljuk a kormányzati oldalról a mélygeológiai tárolás alternatíváit és lehetőségeit, úgyhogy ez a munka ad majd választ alapvetően az ön által feltett kérdésre.

Ami a társadalmi egyeztetést illeti, ott a kérdéssel kapcsolatban minden egyes lépésnél erre sor kerül. Ön is említette a legutóbbi közmeghallgatás kérdését. Azt gondolom, ez az aspektusa ennek a munkának rendben zajlik.

A másik kérdés a létesítési engedélykérelemre vonatkozott. Valóban, nagy örömmel vettük a kormányoldal részéről, a kormány részéről, hogy tegnapelőtt megtörtént a létesítési engedély benyújtása a Paks II. projekt részéről az Országos Atomenergia Hivatalhoz. Az ön által említett módosítást, mely szerint bizonyos tevékenységek a végleges létesítési engedély kiadása előtt megkezdhetők, a kormányoldaltól azért kezdeményeztük, hogy az Atomenergia Hivatal mérlegelhesse, hogy a biztonság megőrzését figyelembe véve ilyen típusú munkálatok megkezdéséhez hozzájárul-e. Ez az OAH részéről semmilyen kötelezettséget

nem jelent. Ez egy lehetőséget jelent, hogy ha a beruházó ilyen kezdeményezéssel él, akkor ezt a kérést az OAH megvizsgálja, és ebben felelősséggel tudjon eljárni.

(17.40)

Egyébként ezt a módosítást is a már hivatkozott Euratom-szerződés szerint előzetes notifikációra megküldtük az Európai Bizottsághoz, akik ezzel kapcsolatban kifogást nem emeltek. Tehát olyan típusú biztonsági kockázatot egy ilyen változtatás esetén, amire ön is utalt, nem találtak, ellenben megértették azt az érvet, hogy adott esetben és a szükséges és kötelező biztonság fenntartása mellett, amennyiben sor kerül ilyen korábbi munkakezdeményezésre, és amennyiben az Atomenergia Hivatal úgy ítéli meg, hogy ez nem veszélyezteti az ellátást és a nukleáris biztonságot Magyarországon, akkor az ilyen típusú munkavégzés gyorsíthatja a projekt végrehajtását. Köszönöm szépen. Ennyit kívántam válaszolni a kérdésre, a zárszótól pedig akkor eltekintek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Hagyomány, hogy minden ülésnap végén tiszteletadásra kerül sor, ahol összegyűjtöm azokat az évfordulókat, eseményeket, melyek választókerületemhez, Észak-Vas megyéhez kötődnek.

2020 első fele is számos ilyen alkalmat nyújtott számunkra. Így elsőként felhívnom a figyelmet arra, hogy a Sitkéről indult, most Celldömölkön működő Soltis Lajos Színház ünnepelte azt, hogy immár negyven éve a kultúrát szolgálják. Tevékenységükre büszkén tekintünk, vezetője, Nagy Gábor méltán érdemelte ki idén a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetését. Bízom abban, hogy a Vas megye kulturális életének gazdagítása érdekében végzett négy évtizedes közösség-szervező és közművelődési tevékenysége, valamint a határon túli magyar nyelvű színjátszás érdekében végzett munkája nagy sikerek előtt áll a jövőben is. Köszönet illet mindenkit, aki a Soltis Színházhoz kötődő közösség tagjaként negyven év alatt élményeket tudott átadni az őket nézőknek.

Tisztelt Ház! 2020-ban 30 éves a répcelaki kultúra fellegvára, a művelődési ház. 1990-ben egy olyan építkezés kezdődött el Répcelakon, melynek révén az épületben minőségi, színvonalas és értékes rendezvények valósulhattak meg. Kívül pedig létrejöhettek a város egyik legismertebb és legközkedveltebb része, melynek megjegyzem, legújabb éke a pályázati támogatás révén felújított Radó-ház. Ezzel Radó Kálmán

előtt tisztelegnek a település polgárai, aki egykor Sárvár és térsége országgyűlési képviselőjeként is szolgált a vidéket. Bízunk abban, hogy e szép tér centrumában a művelődési ház sokaknak ad olyan élményt a jövőben is, amely erősíti a városhoz való kötődést.

Répcelaknál maradván 90 éves a magyar élelmiszeripar legrégebbi márkáinak egyike, Répcelak és Észak-Vas megye ismert íze, a Medve sajt. Köszönet a répcelaki gyár dolgozóinak, hogy lelkiismeretes és minőségi munkájukkal egykor és ma is, immár 90 éve olyan terméket állítanak elő, amelynek népszerűsége töretlen.

Tisztelt Ház! A magyarság idén emlékezett a százéves trianoni diktátumra, amely Vas megyére is hatással volt, hiszen a megye teljes nyugati része más országhoz került. Tisztelet Olmódnak, Nardának, Szentpéterfának, Felsőcsatárnak, Pornóapátnak, Horvátlövőnek és Vaskeresztesnek, akik kihasználva a pillanatot tetteikkel bizonyították hűségüket, így Magyarország részei maradhattak. Települések százaianak és ezreinek azonban más lett a sorsa.

Magyar az, akinek fáj Trianon - mondotta Illyés Gyula. Ez a fájdalom állította a kőszegi és celldömölki Trianon-keresztet, a csepregi és sárvári emlékhelyet. Ennek alapján vésték a történelmi Magyarországot a vépi hősi emlékműre, és ennek alapján jött létre számos új mementó választókerületünkben. Köszönet a közösségnek, hogy őrzi e helyeket és továbbadják ezek üzenetét.

Tisztelt Országgyűlés! Mint tudjuk, ez a tavasz más volt, mint a többi. Nagyon hálás vagyok azért, hogy Észak-Vas megye lakói a veszélyhelyzet alatt felelősségteljesen viselkedtek. Választókerületünkben egyetlen emberéletet sem követelt a koronavírus-járvány. A kialakult helyzet ismét bebizonyította, hogy a szeretet és az összefogás ereje a legnagyobb bajt is képes legyőzni. Büszke vagyok arra, hogy mindenki tette a dolgát a maga területén. Köszönet jár mindazoknak, akik a hivatásuk gyakorlásával álltak helyt, köszönet a helyi civilek szervezőerejéért, a települési önkormányzatoknak a felelős hozzáállásáért. Az elmúlt időszakban az önzetlen segítségnyújtás számos szép példáját is láthattuk; legyen szó adománygyűjtésről, felajánlásokról, önkéntes munkáról, sok Vas megyei mutatta meg, hogy az itt élők számíthatnak egymásra. Tisztelet és hála érte! Ugyanakkor fontos felhívni a figyelmet arra, hogy a járvány még nem ért véget, ezért továbbra is vigyáznunk kell egymásra!

Tisztelt Ház! Az évfordulók és a nehéz helyzetek egyaránt megerősítik az összetartozás érzését. Észak-Vas megye lakóit továbbra is arra biztatom, hogy őrizzük meg az összefogás erejét, amelynek eddigi eredményei előtt e felszólalással is őszinte tiszteletemet fejeztem ki. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyan csak napirend utáni felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban megszokott, hogy az Országgyűlésben beszámolok a városomat, otthonomat, Pécszet érintő legfontosabb politikai kérdésekről, és általában problémafelvetésekkel kell foglalkoznom, de nagyon fontosnak tartom, ha pozitív előrelépéseket vagy pozitív eseményeket, történéseket tapasztalunk, akkor arról is beszámoljak. És most egy ilyenről tudok beszámolni. Nagy örömmre szolgált, hogy a veszélyhelyzet utáni első rendes, már személyesen megtartott városi közgyűlésen egy igazán példamutató lépést hozott Pécs közgyűlése, példamutató döntést hozott, és ez a döntés túllépett a pártpolitikai logikán.

Az LMP benyújtott Pécsset az önkormányzat elé egy olyan javaslatot, ami egy stratégiát tett a város elé az éghajlatváltozás hatása és a környezetpusztítás elleni fellépés stratégiai irányairól, és nagy örömmre szolgált, hogy ezt valamennyi jelen lévő képviselő elfogadta. Tehát itt helyi kormánypárti, fideszes, KDNP-s képviselők, illetve ellenzéki képviselők is fontosnak érezték, hogy egy ilyen stratégiai dokumentum megszülessen Pécs számára. Ez előrevetíti, hogy a pécsi helyi politikusok már tudnak együttműködni a város érdekében, egy olyan fontos kihívás, egy olyan fontos problémarendszer kapcsán, mint az éghajlatváltozás hatásainak begyűrzése és a különböző környezetpusztítások.

Ugyanakkor azt el kell mondani, hogy nagyon sok tekintetben a városnak szűk a mozgástere, mint minden más városnak is. Bizonyos kérdésekben érdemben tud cselekedni egy városi önkormányzat, más kérdésekben pedig mondhatjuk, hogy kiszolgáltatott más tényezőknek, mint például az Országgyűlésnek vagy a kormány tevékenységének.

Pécs város már többször, több dokumentumban kifejezte, hogy a megfelelő út a fenntarthatóság, amit a város számára járhatónak tart. A fenntarthatóság alapjainak, a fenntarthatóságnak a figyelembevételével kívánják a város vezetői és a város helyi politikusai pártállástól függetlenül újjáépíteni a város gazdaságát. Ehhez viszont nagyon-nagyon fontos, hogy a felteteleket az Országgyűlés is megteremtse, ebben pedig feladata van az országgyűlési képviselőknek, az ellenzéki és a kormánypárti országgyűlési képviselőknek is.

A város világossá tette, hogy nem kíván atomtemetőt elfogadni a város nyugati határától 8-10 kilométerre. Ehhez viszont folyamatban vannak még döntések, ezért közösen kell megküzdenuk azért, hogy az Országgyűlés módosítsa a nagy aktivitású nukleáris hulladékok kezelésének programját, és végre egy olyan döntés szülessen, hogy alternatív helyszíneken is kutatás kezdődjön, és vegyék figyelembe azt a társadalmi és gazdasági nyomást és azt a társadalmi és gazdasági problémarendszert, ami ezt a térséget ilyen szempontból, a Bodai Agyagkő Formációt alkalmatlanná teszi.

Meggyőződésünk szerint az egyik legnagyobb vidéki városi agglomeráció közelében nem lehet atomtemetőt építeni.

Hasonlóképpen a város közgyűlése kinyilvánította, hogy nem kívánunk uránbányát látni a város lakott területei alatt. Ezt a folyamatot, ezt az engedélyezési folyamatot is meg kell tudni állítani. Nagyon-nagyon fontos, hogy mielőbb lépéseket tegyünk annak érdekében, hogy az ország egyik legnagyobb tájsebének a Karolina-külfejtésnek a rekultivációja sokkal gyorsabban megvalósuljon. Ehhez a kormánynak lépéseket kell tenni. Az ez évre is betervezett közel kétmilliárd forintot sajnos nem használták fel, és szomorúan látjuk, hogy a jövő évben már nem is terveztek forrásokat. Ezzel kapcsolatban is módosításokat kell végrehajtanunk, és el kell érniünk azt, hogy ez a rendkívül fontos munka és a komoly környezeti kockázatokkal járó rekultivációs tevékenység sokkal gyorsabban véget érjen.

Az egy pozitív előrelépés volt, hogy a biomassza-alapú távfűtéses lakások esetében az illetékes államtitkár úr már tett egy ígéretet, hogy módosítja a kormány azt a jelenlegi jogszabályi környezetet, ami kizárja, hogy a pécsi távfűtéses lakások az „Otthon melege” programban pályázni tudjanak. Ez egy fontos előrelépés, én magam most tárgyalásokat kezdeményezek majd államtitkár úrral, hogy mielőbb ez a módosítás kormányzati hatáskörben megszülethessen, és ilyen módon energetikai korszerűsítésre tudjanak a pécsi távfűtéses lakások is pályázni.

Nagyon-nagyon fontos, a mai napon is többször hallhattuk, hogy a kormánynak célja egy határozott fellépés az illegális hulladéklerakók felszámolására, és e tekintetben is szükség van még a jogszabályi környezet módosítására. Én itt már jeleztem, hogy Pécs mellett például van egy minden szempontból veszélyes és egyébként esztétikailag is elfogadhatatlan illegális gumilerakó. Sajnos, a hatóságok ezzel nem tudnak mit kezdeni, ezért itt is jogszabály-módosításokat kell kezdeményeznünk.

(17.50)

Az viszont sajnálatos, hogy a kormánypárti országgyűlési képviselők egyelőre még nem érzik feladatuknak azt, hogy ebben a munkában részt vegyenek, és most láthattuk itt a költségvetési módosítók vitájánál, hogy Hoppál Péter képviselő úr például elutasította azt a módosító javaslatot, ami egy jelentős forrást biztosított volna Pécs városának a közösségi közlekedés korszerűsítésére. Ezért mi azt tudjuk mondani, hogy mi ellenzéki országgyűlési képviselőként készen állunk arra, hogy ezekért az ügyekért megküzdjünk, és már egy jó példát mutattak a helyi fideszes politikusok is.

Azt sajnálattal látjuk, hogy a fideszes, kormánypárti országgyűlési képviselők ezt a példát még nem követték; reméljük, hogy hamar belátják, hogy a mandátumukat nem a miniszterelnöknek, nem egy pártnak, hanem Pécs polgárainak köszönhetik, ezért nekik tartoznak szolgálattal. Köszönöm szépen a lehetőséget. (Z. Kárpát Dániel tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm egész napos munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja a munkáját. Szeretettel várom a képviselőtársaimat a 8 óras

kezdésre. Köszönöm szépen mindenkinek a munkáját. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 17 óra 51 perckor ért véget.)

Arató Gergely s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléről:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)